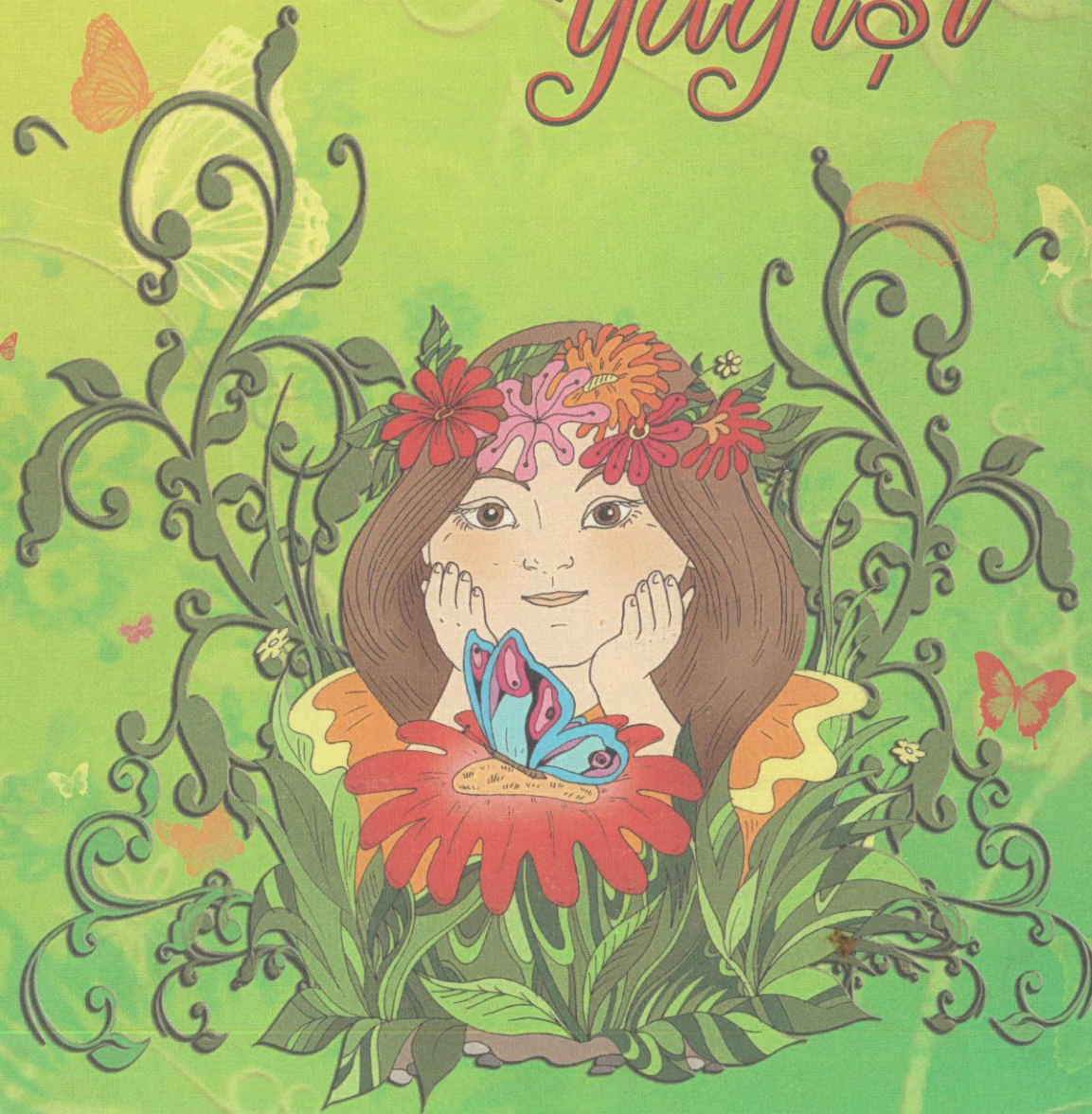

Rafiq Yusifoglu

Çiçək yağışı

84(5 Aze)-5
Y94

Rafiq Yusifoğlu

ÇİÇƏK YAĞIŞI

F. Kəçəri adına
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KITABXANASI
INV. № 64442

ÇAŞIOĞLU
MULTIMEDIA
2009

Rafiq Yusifoğlu. Çiçək yağışı, Şeirlər və poema.
Bakı: Çaşioğlu – Multimedia, 2009. – 352 s.

R 4702060000-06
2009

© “Çaşioğlu – Multimedia” 2009

QƏLBİNDƏ VARSA TƏPƏR,
ALNINDAN GÜNƏŞ ÖPƏR

YOL

Dağlara uzanır yol,
Sən səfərə hazır ol.
Dörd yan quldur-qaçaqdı,
Kim qorxmursa, qoçaqdı.
Yeri, qabağa yeri,
Yada vermə bu yeri.
Bu dağ-dərə sənindi,
Ayağa dur sən indi.
Yoxsa güləcək yağı,
Yer alacaq ayağı.
El yolunda ocaq ol,
Yad gözünə bıçaq ol.
Mat-mat baxma yollara,
Yeri, təzə yol ara.
Qəlbində varsa təpər,
Alnından günəş öpər.
Halsızı hala gətir,
Yolsuzu yola gətir.
Öndə qar var, dolu var.
Hər işin öz yolu var...

ANAMIN XATİRƏSİNƏ

Boylanıb dağlara sarı
Gecə-gündüz hey ah çəkdin.
Ölümünlə qəlbindəki
Yurd həsrətinə dağ çəkdin.

Qəlbində vətən nisgili
Bu dünyadan köçdün, anam!
Təzə yurd yerin mübarək,
Qaçqın anam, köçkün anam!

8 iyul 2000

TEZ-TEZ YUXU GÖRÜRƏM

Tez-tez yuxuma girir
Kəndimizin dağları.
Ətirli yamaqları,
Nəğməkar bulaqları.

Görürəm bağçamızda
Əriklər çiçəkləyib.
Köpəyimiz qapıda
Qulağını şəkləyib.

Yenə ətirli yazdı
Balaca kəndimizdə.
Görən, görürmü bizi
Yuxuda kəndimiz də?

—Bizdən ayrı düşəndən
Yola dikilib gözü.
Kəndimiz yatıbmı ki,
Yuxuda görsün bizi?

YUXUMDA BİR AĞ AT GÖRDÜM

Yuxumda bir ağ at gördüm,
Yüyürüb gəldi yanıma.
Yalmanına sığal çəkdim,
Od, alov axdı qanıma.

Elə bil nağıldan gəlib,
Nə yaman doğmadı bu at.
Yedəkləyib çəkdim onu,
Sözümdən çıxmadı bu at.

Başını sürtdü əlimə,
Heç mənə şıllaq atmadı.
Ha çalışdımsa, ayağım
Üzəngisinə çatmadı.

Qəmli-qəmli baxdı mənə,
Duydu ki, kefim pozulub.
Birdən gördüm yəhərində
Atamın adı yazılıb.

İgidlər atdan düşəndə
Fərəhləndi, yağış coşdu.
Ağ atların yəhərində
Ataların yeri boşdu.

Ürəyimdən keçənləri
Elə bil ki, duydu bu at.
Övladlarını qınayan
Atamın ruhuydu bu at.

AT BELİNDƏ

AT kişnəsə, ürək dolar,
At igidə qanad olar.
Altında oynayırsa at,
Dərdini qov, kədəri at.
Cilovu boşalt bir azca,
Qanad açsın alapaça.
Yavaş-yavaş yorğalansın,
Yüyrük kimi yırğalansın.
Güllü biçənəkdən çap keç.
Pöhrəlikdə əyil, çəp keç.
Gəl-gəl deyir yaşıl orman,
Meşəni öt, dağa dırman.
Çap get ulu nağıllara,
Qoşul igid oğullara.

Elə et ki, səndən olsun
Ellərin söhbəti, sözü.
Altında köhlənə dönsün
Yaşadığın dünya özü...

BİR OVUC TORPAQ

Düşməyə qardaş dedik,
Başımıza daş düşdü.
Bizi qırıb çətdilər,
Yaman qaçacaq düşdü.

Yad tapdağı altında
Qaldı evim, eşiyim.
Qaldı qoyunum, malım,
Qaldı itim, pişiyim.

Nə nəfəs çəkə bildim,
Nə köks ötürə bildim.
Həyətdən bircə ovuc
Torpaq götürə bildim.

Dönə bilməsəm geri,
Sönsə ümid çırağı,
Gözümə atarsınız
O bir ovuc torpağı...

NƏNƏM UŞAQ KİMİDİ

Nənəm uşaq kimidi,
Tez küsüb, tez barışır.
Çəkilib bir kənara
Öz-özünə danışır.

Xəyalında yer əkir,
Bağçamızda işləyir.
Gah quzunu səsləyir,
Gah toyuğa kiş deyir.

Yada düşür vətəndə
Keçən bəxtiyar günlər.
—Ayağımı torpaqdan
Üzənlər üzölsünlər.—
Deyib, umur xəyalə,
Yanağına su gəlir.
Gözlərinin önünə
Həyət-bacası gəlir.
Öz əliylə əkdii
Ağacı xatırlayır.
Dərəni xatırlayır,
Yamacı xatırlayır.
Təzə yuva qurmağa
Yer axtarır, him gəzir.
Ah çəkir: —Qapımızda
Görən indi kim gəzir?
Yadına nələr düşür,
Gözündə yaş qaynayır.
Nənəm xatirələrlə
Uşaq kimi oynayır.

HAVAYI ÖLÜM

Marıqda durub,
Havayı ölüm.
Axı mən niyə havayı ölüm?
Bir iş görməmiş
Vurulsam əgər,
Vətən qazanmaz,
Vətən itirər.

TƏKƏDİR VERƏN SÜRÜNÜ BADA

Anamız Vətən
Düşmən tapdağı.
İş bilən durub
Kənardan baxır.

İş bacarmayan
Döyür döşünə.
Biçərə xalqı
Vurur dişinə.
Asaram deyir,
Kəsərəm deyir.
Düşməne qəbir
Qazaram deyir.
Özünü öyür,
Qüdrəti hanı?
Cılız qolunun
Qüvvəti hanı?
Quzu tək sakit
Olanı döyür.
Eşşəkdən qorxur,
Palanı döyür.
Verir Şuşanı,
Alacam deyir.
Laçında zurna
Çalacam deyir.
İgidlər ölür,
Bu «zəfər çalır».
Hər yerdə təzə
Qəbristan salır.
Gözü yollarda
Qalib analar.
Qurda inanan
Qoyuna baxın.
Millətə ağıl
Qoyana baxın.
Yanır torpağım,
Qalanır oda.
Təkədir verən
Sürünü bada...

NƏRMİNİN GÖZLƏRİ

İşarır ocağın gözləri,
Yol çəkir Nərminin gözləri.
Boylanıb hey baxır yollara,
Örtülüb, bələnib yol qara.
İz itib dağlarda, düzlərdə,
Nisgil var qəm dolu gözlərdə.
Bağlarda ağaclar qəribdi.
Küskündür taleyin ülkəri,
Darıxıb Bərgüşad, Həkəri.
Səngəri çalması ağarır,
Çayzəmi əl edir, çağırır.
İşarır ocağın gözləri,
Yol çəkir Nərminin gözləri.

YAĞIŞ, KİRPİ, GÖZYAŞI VƏ KİRPİK

Kirpilərin çətiri
Biz-biz, iynə-iynədi.
Damı ona sanılıb,
Göyüm-göyüm göynədi.

Yenə hava tutulub,
Yenə şimşəklər çaxır.
Kirpilərin üstünə
Yağış yağmaqa qorxur.

Kirpiyə sanılmaqdan
Çəkinir yaz yağışı.
Kirpiyə sanılmaqdan
Niyə qorxmur göz yaşı?

Yağış altında bir qız
Ağlayır acı-acı.
Kirpiklər göz yaşına
Olubdur dar ağacı...

ÇAYLAQ DAŞLARININ MAHNISI

Yatağını dəyişməyin,
Çəkdi sinəmə dağ, çayım.
Bizi özünə öyrədib,
Hara gedirsən, dağ çayı?
Sularında hamarlanıb,
Sularında yuyunmuşuq.
Ləpələrin şirin-şirin
Layla çalıb, uyumuşuq.
Dərdimizə tən olmusan,
Sularının sirdaşıyıq.
Biz adicə daş deyilik,
Daşa dönən göz yaşayıq.
Yatağını dəyişməyin,
Çəkdi hamıya dağ, çayım.
Bizi özünə öyrədib.
Hara gedirsən, dağ çayı?

BOYLANDIQA

Körpə bir çinar əkmışəm,
Dostlarımı mat qoyub.
Günə, Aya boylandıqca,
Uzanır onun boyu.
Ay ötəcək, il ötəcək,
Elə deyil, ay baba?—
Kölgəsinə yığılacaq
Bu ağacın el-oba.
Bircə zərrə yalan yoxdu
Söhbətimdə, sözümdə.
Boylandıqca gələcəyə,
Boy atıram özüm də...

DÜNYAMIZI BƏZƏYƏK

Qupquru səhraların
Gözlərinə ağ salaq.
Qolumuzu çırmayıb,
Ağac əkək, bağ salaq.

Boz çöllər meyvəli bağ,
Səhralar meşə olsun.
Dünyamızın bəzəyi
Nərgiz, bənövşə olsun.

Yurdumun torpağına,
Daşına sığal çəkək.
Körpəcə fidanların
Başına sığal çəkək.

Əgər könül bağlasaq,
Dağlar, daşlar dil açar.
Mehriban əl toxunsa,
Quru torpaq gül açar.

Ətirli çəmənlərdən
Arılar bal daşısın.
Mehriban dünyamızda
Hamı xoşbəxt yaşasın.

Yamaclara, düzlərə
Yağış xalı toxusun.
Çiçəkli budaqlarda
Quşlar nəğmə oxusun.

YER KÜRƏMİZ

Biz insanıq, dünyanın
Baharıyıq, yazıyıq.
Bircə vətənimiz var,
Yer oğlu, Yer qızıyıq.

Öz qoynunda hamıya
Yer verib Yer kürəmiz.
Gülüstana dönər o,
Bir gül əksək hərəmiz.

Sudu, ağacdı, otdu,
Havadı, torpaqdı o.
Anamız Kainatda
Bir yaşıl yarpaqdı o.

Əgər istəmiriksə
Ağac kimi quruyaq,
Gərək göz bəbəyi tək
Təbiəti qoruyaq.

BALACA ƏSGƏR

Neçə papaq alsan,
Gəlməz xoşuna,
Əskər papağını
Qoyar başına.
Danışmağı sevməz,
Çox vaxt susar o,
Çiyindənən oynucaq
Tüfəng asar o.
Hələ arzuların
beşiyindədi,
Hələ xəyalında
çatır ocaq o.
Hələ gül-çiçəyin
keşiyindədi,
Böyüyüb Vətəni
Qoruyacaq o...

FAYDA VƏ QAYDA

Hər işin bir
Qaydası var,
Hər işin bir
Faydası var.
Öyrənməsən
Qaydasını,
Görəmməzsən
Faydasını...

İYNƏ

Hər cür parçanı
Deşib keçəcək,
Onun önündə
Yox bağlı qapı.
İynə elə bil.
Lokomotivdi,
Ardına çəkib
Aparır sapı...

UŞAQ ŞEİRİNƏ AĞIZ BÜZƏNLƏRƏ

Məni yazmağa çağırır
Ürəyimdən gələn səslər.
Baxışlarım bir çiçəkli
Kövrək budağa dirənir.
Uşaq şeirini sevməyib,
Sevgiyə üz tutan kəslər,
Sevginin müqəddəs yolu
Gəlib uşağa dirənir.

KÖLGƏNİ İSTƏMİRƏM

Ağac dedi pöhrəyə:
—Eh, sən də dərdin var?
Yaşa mənim kölgəmdə
Azad, xoşbəxt, bəxtiyar.
Nə qardan qorxun olsun,
Nə tufanı saya sal.
Pöhrə dedi: —Üstümə
Kim dedi ki, sayə sal?
Sözlərimdən incimə,
Mən sənə pis demirəm.
Sən üstümə yıxılma,
Kölgəni istəmirəm...

QOCA AĞAC QURUYANDA

Paxıl yaxşılıq görəndə
Elə bil ki, canı çıxır.
Qoca ağac quruyanda,
Yanından cavanı çıxır.
Budaqlar ucalır göyə,
Budaqlar əyilir yana.
Mərdin üzü, gözü gülür,
Namərd qalır yana-yana.

ÇOBANYASTIĞI

Bir gör necə gözəldi,
Çobanyastığına bax.
Gözləri sapsarıdı,
Kırpıqları ağappaq.

SARMAŞIQ GÜLÜ

Açılan çiçəklərə
Baxanda göz qamaşır.
Sarmaşiq gülünə bax,
Elə bil alpinistdi,
İpdən tutub dırmaşır...

NÖVBƏ

İki cürə gül əkmışəm,
Biri alçaq, biri hündür.
Oğlum ona baxıb deyir:
—Biri Aydır, biri Gündür.
Biri günəş şüasından,
Biri qaranlıqdan qaçır.
Biri gözünü yumanda
O biri təzəcə açır.
Növbə çəkir sanki onlar,
Heyran-heyran baxıram mən.
Açılmış gül əskik olmur
Gecə-gündüz pəncərədən...

BİZİM TORPAQ

İnsanı tanıyırlar
Gördüyü işə görə.
Torpağı yoxlamaqçın
Bir şey əkəsən gərək,
Yüz səpmişdim, min bitdi,
Bizim torpaq münbitdi...

DÜNYA

Babaların qızıl-qızıl
Qanıyla yoğrulan dünya.
Ölən ilə ölüb gedən,
Gələnə doğulan dünya.
Oğlan gözündə nazlı qız,
Qız gözündə oğlan dünya...

BİZDƏN QABAQ

Sumqayıtdan ayrılıb,
Lənkərana üz tutduq.
Çay kollarını görək,
Biz gər şeyi unutduq.
Seyr eləyir dörd yanı
Hamı gözündə maraqlı.
Lənkəran qarşımızda
Açılır varaq-varaqlı.
Leninin heykəlini
Görəndə çaşdı ilkin:
— Bıy, Lenin baba bura
— Bizdən qabaq gəlib ki...

1985

YAŞAMAQ UĞRUNDA MÜBARİZƏ

O kolların dibini
Nədir elə tərpedən?
Siçan pişikdən qorxur,
İlan isə kirpidən.

Siçan yaranmayıb ki,
Taxıl daşımaq üçün.
O, sünbülü aparır
Yeyib yaşamaq üçün.

F. Köçərli adına
Azərbaycan Dövlət Uşaqlar
KITABXANASI
INV. № 64772

Ağzı yaman sulanıb,
Açgöz-achgöz baxır o.
Pişik siçan tutanda
Düşünür ki, taxılı.

Özünü düşmənlərdən
Qorumaq üçün bil ki,
İlanın zəhəri var,
Kirpinin oxlu kürkü...

BABA

Gərəkdir ki, babanın
Ola saç-saqqalı ağ.
Deyir ki, mən babayam,
Sən bunun sözünə bax.
Soruşuram: — Ay Baba,
Sənin neçə nəvən var?
Deyir ki, nəvə nədi?
— Nəvəsiz baba olar?
Boyu beşcə qarışdı,
Saçına bax, şəvədi.
Onun adı Babadı,
Özü hələ nəvədi...

QƏMƏRİN NƏMƏRİ

Qəmərə bax, Qəmərə,
Qulluq edir kəhərə.
Elə bilirsən Aydı,
O, qalxanda yəhərə.
Qəmərə bax, Qəmərə,
Belindəki kəmərə.
Kəməri hardan alıb?
— Üz vurmayın, demərəm.
Qəmərin gərgin məşqi

Verib gözəl səmərə.
Cıdırndan qalib çıxıb,
Bax aldığı nəmərə.
Nəmər yaxşı nəmərdi,
Nəmər — gümüş kəmərdir...

QANAD, ÜZGƏ

Təbiiyyətin sirrini,
Oğlum, bilməyə can at.
O kimə ağır verib,
Kiməsə üzgə, qanad.
Qanad olmasa quşlar
Havada süzə bilməz.
Üzgə olmasa, balıq
Dəryada üzə bilməz.
Neyləyirəm üzgəyi,
Neyləyirəm qanadı?
Mən ağımla həyatın
Mənasını anladım.
Öyrəndim yavaş-yavaş
Günəşdən nur saçmağı.
Balıqlardan üzməyi,
Quşlardansa uçmağı.

BALIĞIN SÖZÜ

Zirvələrdə keçir günü,
Öyünməsin qartal, deyin.
Hərəyə bir ömür düşüb,
Öz bölgüsü var taleyin.
Bu dünyada hər canlının
Bir arzusu var qəlbi.
Onun zirvəsi dağlardı,
Mənim zirvəm suyun dibi.
Lağ edirəm mən qartal, —

Sanmayın yox qanacağım,
O dəryaya baş vuranda,
Mən zirvəyə qonacağam.
Gülməyin bu həvəs üçün,
Deməyin bu arzu nədi?
Bu dünyada hər kəs üçün
Doğulduğu yer zirvədi...

HEYKƏL

Sanki hər şeyi görür,
Bu nə canlı heykəldi.
Gülümsədim üzünə,
Dizlərinə hey gəldi.
İstədi ki, o bizə
Qoşulub gəzsin bir az.
Nə olsun ki, heykəldi,
Ona tərpənmək olmaz?
Gözlərinin önündən
Adamlar gəlib keçər.
Əli var, ayağı var.
—Ağlı, ürəyi necə?..

HEYKƏL RƏQQASƏLƏR

Dindi oynaq musiqi,
Rəqqasələr fırlandı.
Elə bil isti oldu.
Sanki rəqqasələrin
Donlarının ətəyi
Dairəvi stoldu.
Ata, nə yaxşı olar,
Bizim ustalar əgər,
Sahil bağında belə
Stollar düzəltmələr.
Biz dondurma yeyərdik,
Su içərdik səpsərin
— Donunun ətəyində
Heykəl rəqqasələrin.

BORUNUN HARAYI

Ermənilər Spitakda güllələyəndən
sonra yetmiş türk balasının
valideynlərini boruya doldurub hər iki
tərəfini qaynaqla bağlayıblar.

Şahid Mədinə Şərəfin sözlərindən.

İnsan cildinə burünmüş
Yağıya bax, düşməne bax.
İçimdə su çağlamadı,
Qismətimə düşənə bax.

Sürüməkçin dalda yerə
Tez məni yedəklədilər.
Necə qanlı cinayəti
Kürəyimə yüklədilər.

Gözlər çıxıb həlqəsindən,
Bir gör necə çılgındılar.
Körpə-körpə qaranquşlar
Ağuşuma sığındılar.

Vəhşilər ağ elədilər,
Tez əl-ayaq elədilər.
O yanımlı, bu yanımlı
Tutub qaynaq elədilər.

Görüm bu azgın gədalar
Urağ olsun bəlalara.
Boru idim, qəbir oldum
Çiçək-çiçək balalara.

Necə insan söyləyəsən
Heç bilmirəm beləsinə?
Dözəmmirəm qoynumdakı
Körpələrin naləsinə.

Öz içimdən gərilmisəm,
Elə bil çəkilən yayam.
İstərəm bu cinayəti
Kainata yayam, yayam.

Deyəm: —Bilin, ay insanlar,
Bunlar kimi azğın yoxdu.
Danışardım odlu-odlu,
Heyif, dilim, ağzım yoxdu.

Qaynaqçı işini görüb
Arsız-arsız öyünürdü.
Dəmir olsam da, köksümdə
Yetmiş ürək döyünürdü.

O günahsız ürəklərə
Ürəksizlər qəsd elədi.
Allahın qəzəbi tutdu,
Şəhəri alt-üst elədi.

Bağrı yarılan körpələr
Bir borunun içindəydi.
Hər ürəyin döyüntüsü
On iki bal gücündəydi...

1990

SÜRÜCÜ NƏĞMƏSİ

Ağlı bir şey kəsən gündən
Hər kəs özünə yol seçir.
Bu uzanıb gedən yollar
Taleydən, ömürdən keçir.

Yenə sükan əlimdədi,
Yollar mənim iş yerimdi.
Onlar qismətimə düşən
Ayrılıq, görüş yerimdi.

Hey gedirəm, bir gün başım
Üfüqlərə söykənəcək.
Sanıram ki, yol qurtarsa
Mənim ömrüm tükənəcək.

Dizlərimə qüvvət verən
Gəzmək, görmək həvəsidi.
Yollardayam, mənim üçün
Yollar vətən əvəzidi...

ÇİÇƏK YAĞIŞI

Yazda Qubaya
Düşdü yolumuz.
Almalıq idi
Sağ və solumuz.

Biz getdikcə yol
Çözələnirdi.
Elə bil dünya
Təzələnirdi.

Zümrüd donluydu
Quba dağları.
Çiçəkləmişdi
Alma bağları.

Yola baxdıqca
Gözlər gülürdü.
Dodaqlardakı
Sözlər gülürdü.

Bir azdan üzü
Yoxuşa düşdük.
Qəçreşdə əcəb
Yağışa düşdük.

Hər çiçəkli kol
Bir əlçim bulud
Bu mənzərəni
Oğulsan unut.

Elə ki, asta
Külək qalxırdı,
Göydən üstümə
Çiçək yağırdı.

Belə «leysan»da
Yuyunan, çimən
Xoşbəxtdir, xoşbəxt –
Düşündüm ki, mən.

Yağdıqca göydən
Ağappaq ləçək,
Çiçəkləyirdi
Köksümdə ürək.

QANIM

Qanım, yorulmadınmı
Ora-bura ötməkdən?
Başın gicəllənmirmi
Bədəni dövr etməkdən?

Ömrümün bu başından
O başına axırsan.
Ancaq elə bilmə ki,
Özbaşına axırsan.

Damarlarım səninçün
Əbədi yol olubdur.
Arzumun çiçəkləri
Rəngindən rəng alıbdır.

Yorulmaz səfərinlə
Sən məni mən etmisən.
İllər boyu görəsən
Nə qədər yol getmisən?

Dağ çayı tək axmaqdan
Yaxşı ki, doymayırsan.
Həyat çiçəklərimi
Solmağa qoymayırsan.

GİL-GİL ÇAY

Bulud tək dolmuşam,
Sahildə qalmışam,
Çevrilib olmuşam
Bir şeydə bülbül, çay.
Gil-gil çay.

Dağlara yığıb qar,
Coşsan da bu bahar,
Sahildə kəndlər var,
Həddini bil, bil, çay.
Gil-gil çay.

Sevinc var üzlərdə,
Od yanır gözlərdə.
Yaz gəlib düzlərdə
Açılıb gül, gül, çay,

ATAM MAHNI OXUYUR

Xəbəri yox xəbərdən,
Hər bir şeyi unudub.
Ömrün tarixə dönən
Günlərinə üz tutub,
Atam mahnı oxuyur.

Heyrətdən mat qalmışığ,
Dizi üstə çökmüşük.
Hamımız səsimizi
İçimizə çəkmişik,
Atam mahnı oxuyur.

Sözlər qanad çaldıqca,
Anam həyəcanlanır.
Gözümüzün önündə
Dağlar, daşlar canlanır,
Atam mahnı oxuyur.

Təbiiyyət gülümsəyir,
Çiçək açıb badamlar.
Xəyalımda canlanır
Əziz, doğma adamlar,

Elə bil bizi görmür,
Dayansa q da üz-üzə.
Görməmişdim dünyada
hələ belə möcüzə—
Atam mahnı oxuyur...

İNQILAB

Oğrun-oğrun baxırdı
Oğlum çiçəyə, ota.
Birdən məndən soruşdu:
— İnkilab nədir, ata?
— Hardan ağlına gəldi
Axı sən bu sual?
— Qabda suyu daşdıran
Son damlaya nəzər sal.
Zirzəmiyə şəfəqin
Düşməsinə görmüsən?
Sən otların asfaltı
Deşməsinə görmüsən?
Bahar qışın əlində

Dusta q qalammaz axı!
— Elçisi novruzgülü
Qarın altından qalxır.
Həyat mübarizədi,
Çarpışmadı, döyüşdü.
İnkilab, qələbədi,
Çevrilişdi, dönüşdü.

HABİLİN KAMANÇASI

Dalib öz dünyasına
Hey çalır, çalır Habil.
Kamançanın dörd simi
Dörd fəsildi elə bil.

O, hər bir səsə uyğun
Pərdə seçir, sim seçir.
Kəmanə zaman kimi
Fəsillər üstən keçir.

Hamımız qurumuşuq,
Heykələ oxşayırıq.
Bir sacatın içində
Dörd fəsil yaşayırıq.

1991

YOLLAR

İnsan düzlərə yol çəkdi,
İnsan dağlara yol çəkdi.
Adamları maqnit kimi
Özünə doğru yol çəkdi.
Yollar ömürdən uzundu,
Yollar arzudan gödəkdi.

Bu yolla bir ovçu gedir,
Boşalıbdır ovu, gedir.
Bu dünya etibarsızdı,
Yollar qalır, yolçu gedir...

OĞLUM DEYİR

Cığır böyüyüb yol olur,
Gah geniş, gah dardı yollar.
Keçib gedən adamlardan
Qalan yadigardı yollar.

Şütüyüb gedir maşınlar,
Bu daralan yollara bax.
Oğlum gülüb deyir: —Ata,
Yol örkəndi, post doğanaq...

GÜZGÜ

Bu güzünün önündə
Nə qədər üzler durub.
Nə qədər qaşlar durub.
Nə qədər gözlər durub.

Bu güzü çox bədbəxtti;
Kimsəyə könül vermir.
Bizi bizə göstərir,
Özü-özünü görmür.

Önündən çəkilənlər
O dəqiqə yadlaşır.
Nahaqdan pıçıldama,
Yoxdu onun yaddaşı.

Bu dünyanın ən gözəl
Sözü yadında qalmır,
Heç kəsin boy-buxunu,
Üzü yadında qalmır...

İT VƏ GECƏ

Sual verib yoxlamaq
İstədim mən Gündüzü:
—İt gecəni çox sevir,
Oğlum, yoxsa gündüzü?

—Qaranlıq düşən kimi
İtin qəlbi şad olur.
Gecəni sevir, çünki
Zəncirdən azad olur...

DAŞAĞIL ÇAYI

Çay girdi ki, daş ağıla,
Bəlkə gedə daş ağıla.
Söz söylədi qulağına,
Gördü ki, eşitmir, daşdı.
Dözmədi bu haqsızlığa,
Axırda kükrədi, daşdı.—
Burda qədir-qiyət yoxdu,
Yol gözləyir-aşağılar.
Çağlamaqçın yaranmışlar
Necə sığsın daş ağıla?

MİŞAR ÇAY

Sən hara tələsirsən,
De nə qədər daşar çay?
Yeri sanki kəsirsən,
Adın qalıb Mişar çay.

DƏRS

Tələbələr maraqla
Dinləyirlər dərsimi.
Pəncərədən içəri
Dolur bahar nəsimi.

Unuduram özümü,
Gəzirəm ağır-ağır.
Sarıköynək oxuyur,
Ağlım başımdan çıxır.

Gözüm dikilib qalıb,
Çiçəkli budaqlara.
Quşlar mənə dərs deyir,
Mən isə uşaqlara...

MUNCUQLU KOL

Yola baxın, yola baxın,
Oy, muncuqlu kola baxın.
Atam maşını saxladı,
Sevinə-sevinə qaçdım.
Qıpqırmızı muncuqları
Mən kolun boynundan açdım.
Qardaşım baxıb soruşdu:
—Nə yığmısan, söylə, Tərgül?
Gülə-gülə cavab verdim:
—Bir torba qırmızı dərgil.
—Dərgil nədir?
—Bax, bax, budur,—
Həmərsindir,
İtburnudur...

SOLMAZ ÇİÇƏYİ

Sevməyənlərin olmaz çiçəyi,
Sanki ulduzdu Solmaz çiçəyi.
Kimin qəlbində məhəbbət varsa,
Qəlbi nurlanar, solmaz çiçəyi...

QURU AĞACIN SÖZÜ

Quru dedi: —Yaşılam,
Kaş sənin tək yaş olam.
Yarpaqlayam yenidən,
Ağacları qoşulam...

ANANIN SƏSİ

Necə gözəldi, necə təmizdi
Səni axtarıb ananın səsi.
Ən şux nəğmədən doğma, əzizdi,
Ananın səsi, ananın səsi.

Elə ki, anam gəlir,
Qəlbimə inam gəlir.
Anam nənə olubdur,
Qəlbi nanə olubdur.

SƏBƏB

Yarpaqlar bütün yayı
Gün altında qalırlar.
Ona görə payızda
Qızılı rəng alırlar.

MÜƏLLİM

Hamımızın qəlbində
Yuva qurdu müəllim.
Nadanlardan qorudu
Ana yurdu müəllim.
Vətənin keşiyində
Sayıq durdu müəllim.

Düşmənlərin gözüne
Enən tordu müəllim.
Yolumuzun üstündə
Yanan nurdu müəllim...

BÖYÜRTKƏN KOLU

Mən böyürtkən koluyam,
Meyvə ilə doluyam.
Dəymişlərim kömür tək,
Qırmızılar göz kimi.
Üstümdəki meyvələr
Sayrışır ulduz kimi.
Tikanlar düzilsə də,
Donuma, üst-başıma.
Uşaqlar pərvanə tək
Fırlanırlar başıma.

QORUQÇU KOL

Çəpərin kənarında
Mən böyürtkən tapmışdım.
Meyvə dərmək istədim,
Kol yaxamdan yapışdı.

KƏNDƏLAŞ

Qapqara, dənə-dənə
Meyvələr baxır mənə.
Ürəyimdəki tamah
Güc gəldi axır mənə.
Əl uzatdım dərməyə
Üstüm-başım bulaşdı.
Meyvəsi əzilən kol
Elə bil ki, dil açdı.

—Qol-qanadımı əzmə,
Oğlan, məndən gen dolaş.
Mən böyürtkən deyiləm,
Kəndəlaşam, kəndəlaş...

KÜLƏK YATIB

Külək yatıb, külək yatıb,
Bunu hardan bilək yatıb?
Oyananda əsməyəcək,
Öz yerini bildirəcək.
Dəryaları, dənizləri
Qıdıqlayıb güldürəcək.
Ləpələr dalğaya dönüb,
Ulayacaq, boy atacaq.
Budaqdakı yarpaqları
Yuxusundan oyadacaq.
Çoban kimi buludları
Qabağına qatacaq o.
Yorulub əldən düşəndə
Mürgüləyib yatacaq o.
O gizləniş hayandasa,
Sakit durmaz oyandısı.
Külək yatıb, külək yatıb,
Qəlbində min dilək yatıb.

CELLİ CEM

Keçib Kürdən, Arazdan
Qonaq gəldin Xəzərə.
Gözlərini oxşadı
Neçə gözəl mənzərə.

Göy gölümü görəndə
Sevinmisən, gülmüsən.
Bizim Azərbaycana,
Əziz dost, xoş gəlmisən.

Gəlişinlə sevindi
Otum, gülüm, yarpağım.
De, xoşuna gəldimi
Havam, suyum, torpağım?

Qoşul bizim cırtdana,
Qoşqara, Kəpəzə qalx.
Meşələrə, düzlərə,
Çaylara, göllərə bax.

Elli em, elli em,
Öz işində ustasan.
Təbiəti qoruyan
İnsanların dostusan.

YARAŞARMI?

Atdığın tullantılar
Yığılsa qalaq-qalaq,
Gərək ömrümüz boyu
Zibil içində qalaq.

Bu gözəl dünyamızdan
Sən gözəllik umsana!
Təbiəti korlamaq
Yaraşarmı insana?

Bəs sənə söyləməyib,
Müəllimin, anan, atan
Elə özü zibildi
Zibili yerə atan.

Gəlin verək əl-ələ,
Dünya tərtəmiz olsun.
Qəlbimizdə məhəbbət
Kükreyən dəniz olsun.

DÜNYANIN GÖZÜ

Səhər-səhər, axşam-axşam
Gözəlləşir üfüqlər.
Günəş dünyanın gözüdü,
Kırpıqları şəfəqlər.

SƏHƏRİN GÖZÜ

Yenə durmusan
Yuxudan, Aydan,
Səhərin gözü
Açılmamışdan.
—Şəfəqlərini
Düzlərə yaydı,
Mənim sözümü
Gün eşidir, ata.
Gecənin gözü
Ulduzdu, aydı,
Səhərin gözü
Günəşdir, ata.

GÜNƏBAXAN

Tarlalarda sarı saçlım
sayrışır indi,
Bərəkətli torpağın da
Barı günəşdi:
Günəbaxan elə bil ki,
arı şanıdı,
Bu şanlara bal dolduran
Arı günəşdi...

AĞACLAR

Xiyabanlar, parklar boyu
Düzülüblər cərgə-cərgə.
Yerin şəhdi-şirəsini
Sorurlar su ilə birgə.
Ağac sanki bir uşaqdır,
Torpaq onun qundağıdır.
Kök ağacın ürəyidir,
Gövdəsinə qan dağıdır...

DÖRD KARANDAŞ

Yol üstündə dörd qardaş,
Tapdılar dörd karandaş.
Qırmızını Yay seçdi,
Yaşıl rəngi Yaz aldı.
Ağ rəngi Qış götürdü.
Sarı Payıza qaldı...

OCAQ BAŞINDA

Meşədə yanır ocaq,
Dövrəsində üç uşaq.
Nə durmusan kənarda,
Üşüyürsən, sən də gəl.
Oda sarı qıf kimi
Uzanıbdır altı əl.
Odonlar ürəyinin
Şirəsini hey sıxır,
— Qollar sanki borudu,
Onlarla isti axır,
Onlarla «şirə» axır...

OCAĞIN GÖZLƏRİ

Bir zaman onlardan
Od-alov damardı,
İndisə ocağın
Gözləri xumardı.
Gözə bax, elə bil
Yuxulu gözlərdi,
Azalıb istisi,
Bir az da gəl yaxın.
Əyilib üfürdüm,
Bir anda közərdi,
Yumulu gözləri
Açıldı ocağın...

GÜLƏN QAZAN

Qıdıqlayır qazanı,
Görürsən, bu ocağı?
Qazan elə bil gülür,
Enib, qalxır qapağı...

DAN ULDUZU

İşıqıyla elə bil
Gündüzə yol açır o.
Səhərin mayağıtək
Göydə işıq saçır o.

Günəşin elçisidi,
Sən ondan işıq istə,
Səhərin yumruğutək
Qalxıb gecənin üstə.

**BAHARIM, SEVİNC PAYIM.
QIŞIM, PAYIZIM, YAYIM.**

DİLİ AÇILIR

Ürək yaman sevinir
İlk baharın gəlməsinə.
Vurulmuşam təbicətin
Hər sözünə, kəlməsinə.

Bahar körpə tumuruğun,
Yarpağın dilini bilir.
Sinəsində inci yatan
Torpağın dilini bilir.

Danışar dərələr, dağlar,
Danışar düzlər, yamaclar.
Torpağın sözü deyilmi
Otlar, çiçəklər, ağaclar?

Günəş güldükcə bağların
Çiçəyi, gülü açılır.
Nəvaziş görəndə daşın,
Torpağın dili açılır...

BAHAR

Sən gəlirsən, nəfəsinlə
Yatanları oyadırsan.
Böyüyürsən yarpaq-yarpaq,
Çiçək-çiçək boy atırsan.

Ağacların budaqları
Olub puçur-puçur, bahar.
Dirəklərin də könlündən
Yarpaqlamaq keçir, bahar!

ÖPƏ-ÖPƏ

Yaz yağışı budaqların
Çoxunu yuyur,
Qarlı qışdan miras qalan
Qoxunu yuyur.
Tumuruğun qulağında
Sırğaya dönür,
Budaqların ürəyindən
Qorxunu yuyur.
Oyan-deyir-qış uzununu
Yatdığın yetər.
Ağacların gözündəki
Yuxunu yuyur.
Yağış yağır, gülümsəyib
Boy atır günəş,
Təbicəti öpə-öpə
Oyadır günəş.

YAZ QARI

Gözəlləşib badamlar,
Gözəlləşib alçalar.
Baxıram sevinc ilə,
Bağçamıza yağıb qar.

Səma necə aydındı,
Göydə bulud görünmür.
Günəş öz işindədi,
Bəs niyə qar ərimir?
Ağ don geyən budaqlar.
Bir-birindən göyçəkdi.
Onların əynindəki
Qar deyil ha, çiçəkdi.

AĞ ÇİÇƏKLƏ SÖHBƏT

— Ləçəyin qara oxşayır.
— Qar nədi ki?
— Bəs bilmirsən?
Qış gələndə dümağ qarla
Örtülür dağ, təpə, düzən.
— Bəs qış nədi?
— Qış fəsildi.
— Elə fəsil tanımıram,
— Çiçək hara, qar-qış hara? —
Yox, mən səni qınamıram.

BAHARIN MƏKTUBU

Bahar məktub yazıbdır,
Xətti necə qəşəngdi.
Bu məktubun hər sözü,
Hər kəlməsi çiçəkdi.

O, quru budaqların
Üstündən yarpaq asıb.
Bizə öz məktubunu
Yaşıl qələmlə yazıb.

BU BAHAR

Bu bahar o bahara
Bənzəməz bir gilə də.
O, ayrı bir don biçib
Çiçəyə də, gülə də.

Bu yaz dərdiklərimi
Dərməmişdim keçən yaz.
Bu yaz gördüklərimi
Görməmişdim keçən yaz.

«Bahar elə bahardı» —
Kim deyirsə düz deyil.
Nə bu yarpaq o yarpaq,
Nə bu göz o göz deyil.

İLK BAHAR KİMİ

Yaz gələndə yamaclar,
Çəmənlər gülür üzə.
Zəminin ortasında
Lalələr dönür közə.

Çiçəklər budaqlara
Səpələnir qar kimi,
Məhəbbət də gələndə
Gəlir ilk bahar kimi.

İnsan bəxtəvər olur
Xəyallara dalanda.
Arzular qönçələyir
Qəlbə sevgi dolanda.

GÜL VƏ ÇİÇƏK

Məni qımıldandırır
İliq bahar yelləri.
Görəndə gözüm gülür
Çiçəkləri, gülləri.

Uzaqdan qızınıram,
Əl vururam, soyuqdu,
Çiçək meyvə yaradır,
Gülün meyvəsi yoxdu...

BUDAQLAR BAR GƏTİRƏNDƏ

Çiçəkdən meyvə,
Meyvənin
İçindənsə toxum çıxır.
Budaqlar bar gətirəndə
Bir-birinə qohum çıxır.

Uludur qoca təbiət,
Sabahın dərini çəkir.
Nəsil artıran tumları
Çiçəyə, meyvəyə «bükür».

Deyir: —Meyvələri sən ye,
Toxumlarsa yerin olsun.
Elə yaşa, sən köçəndə
Boş görünən yerin olsun.

ALMANIN İKİ ÜZÜ

Alma—ağacın
Qəpqəşəng qızı,
Bir yanağı ağ,
Biri qırmızı.
Uca budaqda
Yırğalanır hey.
Bir üzü quzey,
Bir üzü güney.

Ayrı rəngdədir
Hər bir yanağı.
Niyə belədir
Görəsən axı?

Kölgəli yanaq
Saralıb, solub
Gün tutan tərəf
Qırmızı olub...

DEKABR-YANVAR

İki ay var dünyada
Bir-birinə ən yaxın,
Bir-birinə ən uzaq;
Bu dekabr, o yanvar —
Sanki üz-üzə durub
İki əzəmətli dağ.

Çəkib aralarına
Ayrılıq qalın pərdə.
O birisi başlanır,
Biri qurtaran yerdə.

Dayanıblar üz-üzə,
Dayanıblar göz-gözə.
Bir ikən, ayrılığa
Ürək çətin ki, dözə.

Onlar eyni dəvənin
İki qoşa hürgücü.
Aradan şırım açıb
Zamanın sərt ülgücü.

İki ay arasına
Bir il sərhədi düşüb.
Hər birinin ömrünə
Qoşaca rəddi düşüb...

QARLI GÜNLƏRİN İŞİĞİ

Ağardardı gecələri
Səhərəcən qar işığı,
Gün çıxanda yamacların
Açıları qırışığı.

Dağlar məni səsləyərdi,
Olardım bir quş, elə bil.
Ayın, günün işığını
Artırdı qış, elə bil.

Göylərdə təbəssüm görüb
Qarlı düzlər qımışardı.
İşıqların bolluğundan
Gözlərimiz qamaşardı.

Sönməyib qəlbimdə həvəs,
Yenə alovlu, şux qalıb.
Kəndimizin hər qışından
Qəlbimdə bir işıq qalıb.

QAR VƏ YAĞIŞ

Yağış hay-harayı sevir,
Şırıl-şırıl şırıldayır.
O yağanda şimşək çaxır,
Ucadan göy guruldayır.

Qar isə səssizcə yağır,
Asta-asta qonur yerə.
O yazıq heç guruldatmır
Göyləri də əbəs yerə...

BUDAQLARIN AĞ İŞİĞİ

Yaz gələndə çiçəkləri
Qısqanıram küləklərə.
Budaqların ağ işığı
Dolur sevən ürəklərə.

Məşşatəyə dönür bahar,
Bağcanı, bağı bəzəyir.
Çiçəkləyən hər bir ağac
Bir ağ yelkənə bənzəyir.

Bu yazın odlı nəfəsi
İçimdən gəlib keçəcək.
Ağ don geyinən ağaclar
Elə bil gəlin köçəcək...

TORPAQ ANANIN PAYIZ NƏĞMƏSİ

Ay mənim yarpaq balam,
Bir gör hara qalxmısan?
Gözlərini açandan
Ulu göyə baxmısan.

Bəbəyimin nurunu
İçirtmişəm mən sənə.
Bədir budaqda qaldın,
Ağuşuma dönsənə.

Payız kəsib qapını,
Əsirsən əsim-əsim.
Daha qızdıra bilmir
Budaqları nəfəsim.

Qorxma, qayıt qoynuma,
Qəlbimdə yansın çıraq.
Sənə ögey olarmı
Səni ucaldan torpaq?

YÜKÜ AZALAN MAŞINLAR

Nəfəslərinə dəyər
İlk baharın qoxusu,
Paltodan, kürkdən çıxır
Adamların çoxusu.

Qışın ömrü tükənir,
Sozalı yavaş-yavaş.
Avtobusların yükü
Azalır yavaş-yavaş.

ÇİRTMA

Biçilən biçənəklər
Yəqin gəlir xoşuna.
Buludlar çirtma vurur
Yerin qırxıq başına.

Balaca damının da
Sanbalı var, sanbalı.
Hər çirtma dəyən yerdən
Bir göbələk dombalır.

UÇMAQ İSTƏYƏN AĞAC

Bu ağac yarpaqlayar
Yəqin ki, dörd-beş günə.
O, hər il yaz gələndə
Düşər uçmaq eşqinə.

Elə ki, külək oldu
Yarpaq qanadlar əsər.
Ağa uçub, quşlara
Qoşulmağa tələsər.

Qanadlar hey çırpılar,
Budaqlar baxmaz sözə.
Onların gücü çatmaz
Ağacı yerdən üzə.

Hey çırpılar, payızda
Yarpaqlar özü uçar.
Yaz gələndo bu ağac
Yenidən qanad açır.

O ÇƏMƏN

O çəmənin gülü rəng-rəng,
O çəmənin otu yaşıl.
O çəməni seyr edənin
Bir anlığa gedir huşu.

Çırmalayıb şalvarını
Dağ çayını adlayasan,
Quzu olub o çəməndə
Quzularla otlayasan.

ÜÇ ANA

Körpə çiçəklər, otlar
Buludları əmirlər.
Narın yağış altında
Yuyunurlar, çimirlər

Elə ki, günəş gülür,
Parçalanır buludlar
Günəşin işığını
Əmir çiçəklər, otlar

Yerin şirəsini də
Əmib yaşayır onlar.
Bitkilərin boyunda
Torpağın öz payı var.
Bulud, günəş və torpaq
Yaşamağa səsləyir.
Otları, çiçəkləri...
Bu üç ana bəsləyir.

YAŞIL YUXU

Qış şaxta milləriylə
Ağappaq örtük hörür
Çöllər ağ yorğan altda
Yaşıl yuxular görür...

AĞ BULUDLAR

Seyr edirəm səmanı,
Gör nə qədər bulud var.
Sanki qar topasıdı
Göydəki ağ buludlar.

Görüb işi şuluqdu
Aradan əkilib qış.
Yerdən qarını yığıb.
Göylərə çəkilib qış.

ÇƏMƏNDƏ ÇİÇƏK OLDU

Birdən göylər hönkürdü,
Yağdı bahar yağışı.
Çəməndə çiçək oldu
Buludların göz yaşı.

SEHRLİ DƏRMAN— DUMAN

Dərələrdən yüksəlir
Tüstü tək topa-topa
Əriyib azalır o,
Torpağa hopa-hopa.

Yox, belə tüstü olmaz,
Görmürsən, dumandı bu.
Yerdən canın yumşaldan
Sehrli dərmandı bu.

O gələndə elə bil
Dağa yaraşıq gəlir.
Soluxmuş çiçəklərin
Gözünə işıq gəlir.

BAHARIN SƏFİRİ

Qar içindəki küknar
Yamyayıldı, iridi.
Elə bil ki, bu ağac
Qışın məmləkətində
Baharın səfiridi.

GÜNƏŞ XOŞ ÜZ GÖSTƏRDİKCƏ

Günəş xoş üz göstərdikcə
Yer altından gəlir hənir.
Qara torpağın şirəsi
Ağacın içindən keçib
Ağ-ağ çiçəklərə dönür.

YAZDA

Bulud-buluda dəydi,
Gözlərindən
Od çıxdı.
Bulud zar-zar ağladı,
harayına
Ot çıxdı.

Baxıram dörd tərəfə,
Ay aman, dolu düşüb.
Çağırılmamış qonağın
Bağıma yolu düşüb...

Qışda çırpıdım ağacı,
Qar töküldü üstümə.
Yayda çırpıdım ağacı,
Bar töküldü üstümə.

QAR GƏTİRƏN QARA GÜN

Uçub belədən belə
Qarıldaşır qarğalar.
Qara günlər gətirib,
Olmasa da qar qara.
Hey ələlib noğul tək
Qalaqlanır qar qara.
Şaxtanın gücü çatmır
Kəmənd vura Qarqara.
Günəş gülsə bircə yol,
Yerdə çətin qar qala!

GÖBƏLƏK SEVİNCİ

Biz çiskinli havadan
Nahaq yerə incidik.
Bu payız yağmurunun
Hər damlası incidi.
O, adi yağış deyil,
Göbələk sevincidi.

TUT AĞACININ NƏĞMƏSİ

Yarpağımdan ipək olub,
Tutumdan el-oba dadıb.
Qurumuşam, daha mənim
Saza dönmək vaxtım çatıb.

Bir də çətin yarpaqlayam,
Üzümüzə gələndə yaz,
Sazbənd çağır, məni kəsib
Düzəltsin bir sədəfli saz.

Sonra sıxsın ağuşuna,
Quru sinəm oda düşsün,
Simlər ötsün həzin-həzin,
Ötən günlər yada düşsün...

PAYIZIN KÖLGƏSİ

Payız gəldi, özüylə
Sərin hava gətirdi.
Ağacların hamısı
Kölgəsini itirdi.

Hirsləndi, cin atının
Üstünə mindi külək.
Payızın allərində
Qayçıya döndü külək.
Kolların zərif donu
Paralandı, kəcildi.
Meşələrin ümidi
Yarpaq-yarpaq biçildi.

Birdən ildırım çaxdı,
Sanki göylər ah çəkdi.
Ağacların gözüne
Payız kölgəsi çökdü.

QARI NİYƏ ƏRİTDİN?

Bacısını cırnadıb,
Piri deyir Pəriyə:
—Mənim gözümdə od var,
Qara baxsam, əriyər.
Pəri də ki nə Pəri,
Ölür qardan öteri.
Elə ki, günəş güldü,
Qar əridi həyətdə,
Pəri öz qardaşına
Dönüb baxdı heyvətlə, —
Doluxsundu, Pərini
Hünərin var kirit di!
Ağlayır ki, sən baxıb,
Qarı niyə əritdin?

YARPAQ ƏVVƏL AÇILSA

Bir gün bağa gedəndə
Soruşdum ki, Saradan:
Nə üçün bu ağaclar
Əvvəlcə çiçəkləyir,
Yarpaqlayır sonradan?
—Belədə gözəl olur
Ağacların budağı,
Yarpaq əvvəl açılsa,
Çiçək görünməz axı?

BU ÇƏMƏNDƏN BULUD KEÇİB

Bu çəməndən bulud keçib,
Ayağının izi qalıb.
O buludun arxasınca
Çiçəklərin gözü qalıb...

DOLU, YAĞIŞ, QAR

Sırıl-sırıl
Yağış yağır.
Küçələrdən
Sel-su axır.
Yağır dolu,
Dəli-dolu.
Ağacların
Sınır qolu.
Səssiz-küysüz
Ələnir qar,
Ağ geyinir
Düzlər, dağlar.
Yağışın yoxdu
Əvəzi,
Yağanda gəlir
həvəsim.
Bağlasa da,
İzn, yolu.
Qar yaxşıdı,
Pisdi dolu...

BAHARDA SARI YARPAQ

Yamyaşıl budaqların
Arasına yaxşı bax.
İlin bu vədəsində
Nədir bu sarı yarpaq?
Özü də yarpaqların
hamısından qəşəngdi.
—Heç belə yarpaq olar,
Bu ki, sarıköynəkdir...

PAYIZDAN BAHARACAN

—Ağaclar üşüyürlər,
Gələcək bahar haçan?
—Oğlum, ağaclar yatır
Payızdan baharacan.
—Bəs bü çılpaq ağaclar
Qorxmur qardan, yağışdan?
—Onların çoxusunun
Xəbəri olmur qışdan.

TƏLƏSƏN QIŞ

Qar ələdi dağa,düzə,
Gəlmək üçün qış tələsdi.
Öz ömrünü uzatmaqçın
Payızın ömründən kəsdi.
Neçə payız çiçəyinə
Şaxtasını qənim etdi.
Ömrü uzandı beş-on gün,
Dedi: — Bu da qənimətdi...

QAR QIZ

Hardasan, sevimli Qar qız,
Gəl, evim nura boyansın.
Od alıb gülüşlərindən
Yolkamın işığı yansın.

Sənə tay olarmı
hər qız,
Qar qız, qar qız?

Gözünün nuru, işığı
Ulduzum, çırağım olsun.
Get çağır Şaxta babanı,
Qoy gəlib qonağım olsun.

Sənə tay olarmı
hər qız,
Qar qız, qar qız?

ŞAXTA BABA

Yolkamızın üstündə
Yenə yandı işıqlar.
Hardasan, Şaxta baba,
Yol gözləyir uşaqlar.

Zirvələrdən enib gəl,
Dərələrdən keçib gəl.
Yamaqlara, çöllərə
Dümağ libas biçib gəl.

Gözündə ulduz gətir,
Nəfəsində buz gətir.
Saçlarında dümağ qar,
Dilində xoş söz gətir.

SÜLH

Bir arzu düşündürür
Cənubu, Şərqi, Qərbi;
Sülhün qadir addımı
Tapdasın gərək hərbi.

Taleyimiz zamanın
Əlləriylə yazılıb.
Ümidimiz göyərçin.
Qanadından asılıb...

TƏZƏ İL

Arzular tələsir,
Ürəyim çırpınır.
Zaman yel qanadlı,
İl bir göz qırpımı.

Tarixə döndərdik
Ömrün bir ilini.
Təzə il, xoş gördük,
Gəl sıxaq əlini.

Ellərin sülh deyən
Səsini dinlə sən.
Zəfərlər yolunda
Sən də bir pilləsən.

QAR ALTINDA

Sanki gəlin köçəcək,
Ağ libas geyib dağlar.
Qar altında ya çəmən,
Ya səhra, nə fərqi var?
Baxırsan: hər yan dümağ
Qar yağıb dizə çıxdı.
Yaz gəldi, qar-əridi,
Kəmkəsir üzə çıxdı...

QAR YAĞDI BİR QARIŞ

Havalar soyudu,
Qar yağdı bir qarış.
Gecənin üzünü
Ağartdı qarlı qış.

ELÇİN NİYƏ ÜŞÜYÜR

Üstü açıq olanda
Üşüyür borular da.
Bağlayanda kranı
Su donur borularda.

Çağlayıb axdığından
Buz bağlamır axar su.
Qardan heykəl düzəldir,
Heç üşümür bax, Arzu.
Qaç qoşul uşaqlara,
Nə durmusan, ay Elçin?
Bir yerdə dayanmısan,
Üşüyürsən onunçün.

BU AĞACIN ÜRƏYİ

Ucaldıqca göylərə
Budaqlar hey öyünür.
Kök torpağın köksündə
Ürək kimi döyünür.
Bu ağac hey can atır
Göyün yeddi qatına.
Bu ağac ürəyini
Niyə alıbdır görən
Ayağının altında?

ƏN UCQAR YARPAQLAR

Payız əl gəzdiribdir
Aşağı budaqlara.
«Payız gəlir» — bu xəbər
Çatmayıbdır hələlik
Ən ucqar yarpaqlara

Onlar hələ yaşıldı,
Hər şeyin öz vaxtı var.
Bu yarpaqlar torpaqdan
Bir köynək uzaqdılar...

DONMUŞ SUYUN NƏĞMƏSİ

Gəlib burdan keçəndə
Soyuq tutdu qolumdan.
İlişib qaldım,
Şaxta
Qoydu məni yolundan.

Çevrilib döndüm buza,
Yumşaq idim, bərkidim.
Yaz gəlib...
Bu yerləri
İstəyirəm tərk edir.

Qışın buz zəncirindən
Açın, açın qolumu.
Axıb getməliyəm mən,
Gözləyən var yolumu.

BAHAR ŞƏKLİ ÇƏKİRƏM

Yamanca xoşum gəlir,
Gül-çiçəkdən, xəzəldən.
Qış lövhəsi çəkməyi
Xoşlamıram əzəldən.

Elə ağ kağız özü
Qarlı qışa bənzəyir.
Rəngli karandaşlarım
Vərəqləri bəzəyir.

Kağızlar çiçəkləyir,
Köhnə mizin üstündə.
Bahar şəkli çəkirəm,
Qarlı düzün üstündə.

QAR TƏNZİF

Payız soldurdu gülləri,
Yarpaqlar, otlar sarıdı.
Təbicətin «yara»sını
Qar tənzipflə qış sarıdı.
Bahar gəldi, yer isindi,
Kövrəldi, doldu təbicət.
Sargısını açıb atdı,
Sapsağlam oldu təbicət...

YAZ

Yaz, tələsə-tələsə,
Əlləri əsə-əsə
Dağlara məktub yazdı.

Çiçəkləndi ağaclar,
Yaşıllaşdı yamaclar –
İndi hər yerdə yazdı.

ARZUNUN

ARZUSU

Yay ola,
Çay ola.
Qonşuda
Toy ola.
Çayda
Üzəsən,
Toyda
Süzəsən...

YAZ GƏLƏNDƏ

Bənzəyir biri-birinə.
Lüt gövdə, yarpaqsız budaq.
Bilinmir hansı quruyub,
Hansı təzədən oyanacaq?

Baharın yelləri əsir,
Hava bir az isinəcək.
Budağın yaşı, qurusu
Yaz gələndə bilinəcək.

SİRR AÇAN PAYIZ

Son bahar yelləri əsir,
Torpağı bəzəyir xəzəl.
Budaqlarda gizlədilmiş
Yuvalar görünür gözə.

Yarpaq düşən kimi, quşlar
Xəzələ qoşulub uçur.
Çünki payız gələn kimi
Onların sirrini açır.

SEHRLİ AÇAR

Şaxta buz qılıncıyla
Suları qəfil vurdu.
Nəğməkar bulaqların
Dilinə qıl vurdu.

Əsdi vədə yelləri,
Qış getdi, bahar oldu.
Günəşin şəfəqləri
Sehrlı açar oldu.

Sevindi dağlar, düzlər,
Hər yana nur saçıldı.
Nəğməkar bulaqların
Buz kilidi açıldı.

«BEÇƏ VERƏN ARILAR»

Yerə ələnir
lopa-lopa qar.
Göyün nə gözəl
Mənzərəsi var.

Qar dənələri
Burulur necə?
Sanki arılar
Veriblər beçə.

YAYDA VƏ QIŞDA

Buludlu göylər
Sərinlik yayır.
Açıq səmanın
Sərt olur yayı.
Durub sakitcə
Göylərdən baxır –
Günəş adamı
Yandırır, yaxır.

Qar yağan zaman
Kefim saz olur.
Tutqun havada
Şaxta az olur.

Açıq olanda
Göylərin üzü,
Ayaz qılıncək
Doğrayır bizi.

PAYIZ LÖVHƏSİ

Havanın qanını
Qaraldıb payız.
Yaşıl yarpaqları
Saraldıb payız.

Yağışdan, küləkdən
Bezardı iydə.
Payıza üzünü
Bozardı iydə.

PAYIZ SARI BOYAYIB

Bu ağacın üstündən
Yay götürək əlini,
Payız sarı boyayıb
Onun yaşıl telini.

QARAĞAC

Sevinclə qarşılayır
İlk baharı hər ağac.
Dostlarının çoxundan
Gec oyanır qarağac.

Payız gəlib, xiyaban
Daha da gözəl olub.
O biri ağacların
Yarpağı xəzəl olub.

Qarağacın yarpağı.
Baxın, yaşıldır yenə.
İnanmaq istəmir o
Payızın gəldiyinə.

YARPAQ BOYU

Payız gəldi, xəzəl ilə
Doldu çöllər, yamaclar.
Bir-birindən yarpaq boyu
Uzaqlaşdı ağaclar.

Bahar gəldi, şən budaqlar
Oldu yenə qolboyun.
Yaxınlaşdı bir – birinə
Ağaclar yarpaq boyu.

ÇÖL SİÇANININ NƏĞMƏSİ

Hey yedim qış uzununu,
Axır, qurtardı dənim.
Evdən çıxmaqdan başqa
Əlacım yoxdu mənim.

Çölə çıxıb nə gördüm,
Gördüm ki, əriyib qar.
Torpağı qarlı qışdan
Təhvil götürüb bahar.

Gözünə döndüyüm yay
Görən: gələcək haçan?
İşim çətin olacaq
Sünbül don tutanacan.

TEZ ELƏ ALMA GƏTİR

«Gəlib alma dərərsən
Payızacan gözlə bir!» –
Bağbana bax, bağbana
Alma vermir, söz vermir.

Neyləyəyəm mən sözü
Dilimdədir söz elə.
Bağban əmi, di bəsdə,
Alma gətir, tez elə!

KOR DUMAN

Dərələrdən qalxaraq
Tutmuşam dağı, düzü.
Mən özüm kor deyiləm,
Kor eləmişəm sizi...

İŞIQ KÖRPÜSÜ

Babam baxıb bu körpüdən
Dedi mənə: — Bahar gəlir
Bu körpünün o üzündən
Bu üzünə yollar gəlir.
Böyük keçir bu körpüdən,
Uşaq keçir bu körpüdən.
Gözümüzün yaraşığı
İşıq keçir bu körpüdən.

Şüşəsindən süzülən nur
Gözlərimin qarasında.
Gözlük - işıq körpüsüdür
Dünyayla göz arasında.

BİRİNCİ CÜMLƏ

Gözəl-gözəl fikirlərə
Yol açdı birinci cümlə.
Suyun ağzından çəkilən
Ağacdı birinci cümlə.

KÖK

Küləklərin əlində
Hər ağac sanki simdi.
Hamı gövdəyə baxır,
Hamı budağa baxır,
Kökləri görən kimdi.

Köklər gözə görünməz,
Yeri - yerin altıdı.
Onlar da ağacların
İçi, içəlatıdı.

QOY SOYUSUN HAVALAR

Qoy soyusun havalər,
Hey yağsın, çiçəkləsin.
Adamların üzündə
Təbəssüm çiçəkləsin.
Şaxta baba, dağları
Yenə qarla bəzə sən.
Saqqalından qartopu
Düzəldib at bizə sən.

CƏNUB QIŞI

Hayladım uşaqları
Yer ağarıb, bu da qış.
Gecələr yağan qarı
Gündüz əritdi yağış.

ƏLDƏN ÇIXAN QAR PAYI

Asfaltın üzərində
Qanad çalan qara bax.
Əgər külək olmasa,
Yer olmuşdu ağappaq.
Əsir belədən-belə,
hay-haray qoparır o.
Torpağın qar payını
Dənizə aparır o.

QAR YORĞAN

Göydə qar lopaları
Bir-biriylə öpüşür
Elə bil paraşütlə
Qış göydən yerə düşür.
Bilir ki, şaxta gəlir,
Qar macal vermir ona.
Tez zəminin üstündə
Dönür dümağ yorğana.

QIŞ SƏSİMİ EŞİTDİ

Qarasına danışdım,
Qış səsimi eşitdi.
Qarını ayaqladım,
O da məni üşütdü...

QAYANIN BUZ SAQQALI

Bu qocaman dünyanın
Yaşadı—bu qayalar.
Elə bil ki, dağların
Başadı bu qayalar.

Qışın oğlan çağında
Onlara saldım nəzər.
Nəhəng buz salxımları
Gümüş saqqala bənzər.
Bahar gələndə günəş
Üfüqlərə qalxacaq.
Nurlu qayçısı ilə
Buz saqqalı «qırxacaq».

QOŞQAR

Qoşqara bax, Qoşqara,
Gözlər ala, qaş qara.
Göylərə baxıb deyir
O qışqıra-qışqıra:
—Göndər qar payımızı,
Həsərətik bu qış qara.

QARLI GÜNDƏ

Sanarsan ki, toy-bayramdı
Qar yağanda bizim elə.
Tez çıxarıb ələyini
Qar götürdü qızım ələ.
Top düzəldib atdı mənə,
Hey oynadı gülə-gülə.
Bir az keçdi, gözlərindən
Yaş süzüldü gilə-gilə.
Söylədi ki, barmaqlarım
Açıq qalıbdır, yığışmır.
Ay ata, əllərim şişib,
Əlcəklərimə sığışmır.

SUMQAYITDA QIŞ

Şəhərə qar yağdı bu gün,
Hara baxsan ağdı bu gün.
İstəyirəm küçəmizdə
Yığıla qar qalaq-qalaq.
Eh, nə deyim bu küləyə,
Qoyur ki, yerdə qar qala?

YAZ GƏLİR

Yaz gəlir, hava qızır,
Yaşıllaşır yamaclar.
Adamlar soyunanda,
Paltar geyir ağaclar.

Yaz gəldi, qar əridi,
Torpaqdan açıldı don.
Çiçəklədi ağaclar,
Çöllər geydi yaşıl don.
Təbicətin qoynuna
Açıldı bir pəncərə.
Quzular ota cumdu,
Uşaqlarsa pəncərə.

GÖY ÇOBANI

Buludları sürü kimi
Qabağına qatıb külək.
Harasa qovur, əlində
Şaqqıldayır odlu şimşək.

Silkələyir qamçısını,
Qışqırır, haray qoparır.
Qara-qara qoyunları
Sanki sağına aparır.

PAYIZLA QIŞIN GÖRÜSÜ

Göy bulud ələyiylə
Ələyir dümağ qarı.
Hələ canı istidir,
Əridir torpaq qarı.
Bir şey başa düşmürəm,
Bu qar, yoxsa yağışdır?
Yerə baxıram payız,
Göyə baxıram qışdı...

YERƏ XƏZƏL DÖŞƏYİR Kİ...

Yenə çəkib payız qoşun,
Elçisidi payız qışın.
İstəyir göydən düşəndə
Qış qorxudan üzülməsin.
Yerə xəzəl döşəyir ki,
Qar dənəsi əzilməsin...

Qış üstünə yorğan salıb,
Təpələrin, dərələrin.
Yel əsəndə qoz tökülür
Yuxusuna dələlərin...

SƏMƏNİ

Yaşıl alova döndüm,
Nəlbəkiden boylanıb.
Zəmi ola bilərdim
Mən vaxtında oyanıb.
Üç-dörd günün içində
Bir ovuc çəmən oldum.
Bu baharın, bu yazın
Qurbanlığı mən oldum.

YAZ NƏNƏ

Üşüyən yuvasız quşlar
Şaxtaya qarğış elədi.
Axşamdan səpilən qarı
Yaz nənə yağış elədi.

NOVRUZ TONQALLARI

Çatıb Novruz tonqalları
İlk baharı gözləyirik.
Biz günəşə ocaqlarla
Kömək etmək istəyirik.

DƏNİZ HARDA ÇİMİR

Bir dəfə çimərlikdə
Belə söylədi Samir:
—Biz dənizdə çimirik,
Bəs dəniz harda çimir?

Fikrə getdi atası,
Nə cavab versin axı?
Hava birdən qaraldı,
Yağış yağdı şıdırğı.

Dənizə yağış yağır,
Oğlum, sulara bax bir!
—Ata, tapdım, dəniz də
Yağış yağanda çimir.

DƏNİZDƏ ÇİMƏN GÖZLƏR

—Bu soyuqda dənizdə
Çimmisənmi, ay qoçaq?
—Yox, özüm çimməmişəm,
Gözlərim çimib ancaq.

—Bu necə olan işdi,
Dolamısan məni sən?
—Yox, sahilə dayanıb,
Hey baxmışam dənizə.

DƏNİZ ÇİÇƏKLƏYİB

Durub seyr edir Xəzəri,
Gülür oğlunun gözləri.
Ara vermir, külək əsir,
Suların yuxusu qaçıb.
Oğlum deyir: —Dənizə bax,
Elə bil ki, çiçək açıb.

MÖHÜR

Qələmiylə qol çəkir
Yoxdur başqa bir işi.
Sonra da kağızlara
Möhür vurur bu kişi.

Vərəqlərdə əlinin
Qapqara,izi qalır.
Elə bil kağızların
Belinə banka salır.

AN

—Çox qıسادı an sözü.
—Uzundumu an özü?
An deməmiş an keçir,
İnsan dünyadan köçür.

PƏNCƏRƏ ŞÜŞƏSİ

Dayanıb önündə küləyin
Başını birtəhər gırləyər.
Soyuq bir üzündən,
İsti bir üzündən
Öpəndə,
Utanar, tərləyər.
Həmişə dursa da arada,
Heç kəsin gözünü bağlamaz.
Buraxmaz içəri yağışı,
Yol verər, işığı saxlamaz.
Hamıya, hamıya gərəkdi.
Təmizdi, şəffafdı, kövrəkdi.

GÖZLÜK

Gözə gözlükdən yaxın
Nə ola bilər axı?
Göz onun köməyiylə
Görür yaxın-uzaqı.

Heç nə, heç nə gözlüyün
Yerini verə bilmir.
Göz çox şey görür, təkcə
Gözlüyü görə bilmir.

YUXARI QALXAN ŞƏLALƏ

Qardaşım tonqal çatıb
Mənə də əl elədi.
Alovun dilimləri
Elə bil şəlalədi.

Canındakı istini
Oduklar nar tək sızır.
Belə şalalə olar,
Bu ki, yuxarı qalxır?!

SİZ MƏNƏ YARPAQ GÖSTƏRİN

Dünən budaqda yellənən
Yaşıl ümid xəzəl olur.
Yarpaqların açmağı da,
Solmağı da gözəl olur.

Payız gələndə güllərin
Çiçəklərin gözü dolur.
Budaqda titrəyən yarpaq
Fəsillərin sözü olur.

Onların açıb solması
Əbədidir, müddəsildi.
Siz mənə yarpaq göstərin,
Söyləyim hansı fəsildi.

YARPAQ MƏKTUBLAR

Məktub yazmışdı
Sevinclə bahar.
Qışa çatmadı
Yarpaq məktublar.

Saraldı, soldu,
Düşdü əllərə.
Payız onları
Verdi yellərə.

KÖLGƏ

Elə ki, günəş qalxıb
Göydən yerə od tökür,
Kölgə maqnitə dönüb,
Qoyun-quzunu çəkir.

QARANQUŞUN DÖŞÜNDƏ

Yaz gələndə özüylə
İlıq külək gətirir.
Qaranquş öz döşündə
Bizə çiçək gətirir.
Onun zərif köynəyi
Gör necə saralıbdır?
Günəşin işığından
Elə bil nur alıbdır.

Çiçəklərin dalına
Budaqlara bar gəlir.
Qaranquşun döşündə
Yurduma bahar gəlir...

QOZALAR

Ağacların hamısı
Dönüb dolan buluda.
Payız qonaq gəlibdir
Dünyagörmüş palıda.

Hey diqqətlə baxıram
Üstü dolu budağa.
Qozalar oxşayırlar
Üskük taxmış barmağa.

Bu balaca üsküklər
Qapağa da bənzəyir.
Qozaların başında
Papağa da bənzəyir.

Yel əsir, kömək yoxdur
Budaqda quruyana.
Papaq düşür bir yana,
Qoza düşür bir yana.
Qoca palıd bu dərdi
Qəlbində daşıyacaq.
Papağı yerə düşən
Nə üzlə yaşayacaq?

OĞUZ QIŞI

Qar—
üstündə yorğan olub,
Yamaqların, dərələrin.
Yel əsəndə qoz tökülür
Yuxusuna dələlərin...

QIŞ

Yenə gəlib qış baba
Səpilib hər yana qar.
Çöllər süd dənizidir,
Dağlar nəhəng dalğalar.

Qayalardan sallanan
Buzlar necə iridir.
Sanki buz salxımları
Qışın məmələridir.

UŞAQSIZ EV, UŞAQSIZ EL SUSUZ DƏYİRMANA BƏNZƏR

UŞAQ

Körpələri incidəndə
Xeyir-şər qarışıq düşür.
Uşaq görəndə adamın
Çöhrəsinə işıq düşür.

Ağacların budağında
Açılan çiçək — körpədi.
Köksümüzdə gecə-gündüz
Döyünən ürək — körpədi.

Çocuq — sevginin bəhrəsi,
Çocuq — həyatın duzudu.
Çocuq — yolumuz üstündə
Parlayan dan ulduzudu.

Ömrümüzü, günümüzü
Uşaq təbəssümü bəzər.
Uşaqsız ev, uşaqsız el
Susuz dəyirmanə bənzər...

ADAM BALACA OLANDA

Adam balaca olanda
Çiçəyin dilini bilir.
Kəpənəyin, qarışqanın,
Böcəyin dilini bilir.

Ağacı, otu, sünbülü,
Dağı, daşı danışdırır.
Yerdə çəpişi, quzunu,
Göydə quşu danışdırır.

Adam balaca olanda
Uçmağa qanadı olur.
Adam böyüdükcə, həyat
Gözlərində adi olur.

AÇAR

Bapbalaca, xırda açar,
Yekə qapıları açar.
Hər qıfılın öz açarı,
Hər ürəyin söz açarı...

BABA MƏKTƏBƏ GEDİR

Baba məktəbə gedir,
Uşaqlara qarışır.
Əlindəki xırdaca
Çanta ona yaraşır.
Açıbdır yaxasını,
Elə bil istilənir.
Damağındakı qəlyan
Arabir tüstülənir.
Uşaqlar arasında
Saqqallı uşaq gedir.
Dodağında təbəssüm,
Üzündə işıq gedir.
Məktəbin qapısından
Geriye dönür ancaq.
Əlindəki çantanı
Alır kiçik bir uşaq.
Sağ ol deyib ayrılır,
Dostlarına qoşulur.
Baba gülür, sevincdən
Bir qanadlı quş olur...

SÜD

Ən çıxılmaz dəqiqədə
Ürəyə bir ümid gəlir.
Balası doğulan kimi
Ana döşünə süd gəlir.

Qoyun xoşbəxtdir ki, onu
Əmib dirçəlir quzusu.
Bu dünyaya gələnlərlə
Ekizdir onun ruzusu...

ADAM KİÇİK OLANDA

Həyat boyu qayğılar
Çiyinimdə yük olur.
Adam kiçik olanda
Arzusu böyük olur.

Qızılı şimşəklərdən
Qamçı hörmək istəyir.
Ulduzları gül kimi
Bir-bir dərmək istəyir.

Həyatın sərt üzünü
Görüb çaşır adamlar.
Boyüdükcə, torpağa
Yaxınlaşır adamlar.

CÜCƏLƏR VƏ UŞAQLAR

Cücələr yumurtadan
Çıxınca dil-dil ötür.
Körpələr dil açınca
Ay dolanar, il ötür.

Yumurtadan çıxantək
Yeriyə bilər cücə.
Uşaq ayaq tutunca
Ay dolanar, il keçər.

Cücə toyuq olanda
Uzağı qaqqıldayar.
Xoruza dönsə əgər,
Banlayar, quqquldayar.

Uşaqsa danışmağı,
Gəzməyi gec öyrənər.
Ancaq elə-belə yox,
Öyrənər, güc öyrənər.

Dodağında nəğmələr,
Sözlər düzülər səfə.
Gəzəndə uzaq-uzaq
Ellərə edər səfər...

EVDƏ YOXDU

Yenə hardansa
Zəng elədilər.
Ta bunlar bizi
Dəng elədilər.
Qaçıb dəstəyi
Götürdü Bağır.

— Alo.

— Ay oğul.

Atanı çağır.

— Kimdi danışan? —

Bağır şitəndi.

— Uzun danışma,

De ki, işdəndi.

Uşaq həm çaşdı.

Həm də ki, qorxdı:

— Atam deyir ki,

O, evdə yoxdu...

BÖYÜK

Özünü böyük sayır
Bizim balaca Elman.
Ona uşaq deyəndə
Xətrinə deyir yaman.

Xörək paylanan zaman
Cumur yekə qaşığa.
Anası danlayanda,
Deyir ki, mən uşağam.
Cizgi filmi görəndə,
Böyüklüyü «laxlayır».
Televizor sönəndə
Hönkür-hönkür ağlayır...

İKİ ÇAY, İKİ ŞƏHƏR

— Aqşın, bu Sumqayıtçaydı.
— Bıy, elə çay olar, dayı?
Sumqayıt özü böyükdü,
Niyə balacadı çayı?
— Bəs sizin çay nə boydadı?
— Dağa düşür hayharayı.
Qubadlı kiçik olsa da,
Böyükdü Bərgüşad çayı...

NƏRDİVAN

Tətildə atam məni
Rayona yola saldı
Avtobus tərpenəndə
Üzümü bulud aldı.
Qərubsədim, yanımda
Yox dostum, yox tanışım.
Bəs kiminlə dərdləşim,
Bəs kiminlə danışım?
Pəncərədən boylanıb,
Daldım şirin xəyala.
Birdən kimsə soruşdu:
— Hara gedirsən, bala?
— Rayona, nənəmgilə.
— Adın nədi, ay qoçaq?

— Samirdi.
— Samir bala, yola nərdivan qoyaq.
— Nərdivan hanı? — Sizi
Başa düşmədim, xala.
— Yolun da nərdivanı
Söhbətədi də, ay bala.
Bax beləcə danışdıq,
O yandan, gah bu yandan.
Bir də baxıb gördüm ki,
Rayondayam, rayonda...

YOX, KƏSMƏ

Bizim kiçik Samirə
Təzə köynək aldılar.
Geyindirib əyninə,
Xəyallara daldılar.
— Qolu bir az uzundur,
Tez çıxart kəsim, oğlum.
— Yox, kəsmə, bircə ilə
Uzanacaqdır qolum.

GÖZLƏ

Kəndimizdə darıxdı,
Üzünü bulud aldı:
— Məni evə göndərin.
— Samir hay-haray saldı.
Nənəm dedi: — Ay dəcəl,
Az haray-həşir qopar.
Gözlə alma yetişsin,
Anangilə pay apar...

YÜNGÜLLƏŞƏCƏK

Öz atasını Samir çağırırdı.

— Təzəsini al,

Paltom ağırırdı.

— Döz, bu ağırılıq

Qorxulu deyil.

Yüngülləşəcək

Palton gələn il...

BELƏ OXUMAQ OLMUR

Uşaq tək nağıl sevir,

Oxumağından qalmır.

Xırdaca hərfləri

Nənəmin gözü almır.

Eynəyini taxır ki,

Kəlmələri böyütsün.

Sözləri birə-birə

Dəyirman tək «üyütsün».

Bizim «Əlifba»ımızda

Çox böyükdü hərflər.

Ad günündə dostlarım

Mənə kitab veriblər.

Yazıları xırdadı,

Mənim gözüm də almır.

Nənə, eynəyini ver,

Belə oxumaq olmur...

AĞAQLARIN İDMANI

Yellənən budağa baxıb,

Qardaşı deyir Süsənə:

— Ağaclar idman eləyir

Külək əsəndən əsənə...

QARĞA, KÜÇÜK, QUZU VƏ BALACA GÜLTƏKİN

Qarğa deyil, qarılıdayır,

Küçük deyil, mırıldayır.

Quzu deyil, mələyir o,

Əmiyə əl eləyir o.

Aylar, illər ötüşəcək,

Quzu qurbanı olacaq.

Adam dili öyrənəcək,

Böyüyüb yaşa dolacaq.

Qarğa keçəndə əlinə

Yolunacaq, lüt olacaq,

Böyüyəndə küçük onun

Qapısında it olacaq.

HƏLƏ ÖLMƏ

Nənə deyir ki, ölürəm.

Nəvə salır haray-həşir:

Axı gəzmək istəyirəm.

Tez məni həyəətə düşür.

Özünü bicliyə vurma.

Məni aldada bilərsən?

Hələ ölmə, qoy yekəlim,

Sonra rahatca ölərsən...

ROZANIN XAHİŞİ

Balaca Roza əl edir,

Məni çağırır həyətdən.

— Şerini əzbər bilirəm,

İstəyirsən danışım mən.

Bir yol da şeir yazanda

Bu yellənən ağaca yaz.

Əzbərləmək çətin olur,

Şeiri bir az balaca yaz.

XATİRƏ

— Oğlum, nənən xatirəylə
Nəfəs alan bir nənədi.
Görürsan, xəyala dalıb?
— Atacan, xatirə nədi?

— Nənə qəlbini isidir
Ötən günün sönməz odu.
Xatirə yalnız adamın
Özü gördüyü kinodu...

OYUNCAQ ŞİR

Gursel bir vaxt oynatdığı
Oyuncağa nəzər salıb,
Deyir ki, mən böyümüşəm,
Şir elə o boyda qalıb.
Mən oxuyub yazan zaman,
Qəzəblə məni izləyir.
Şir oturub intizarla
Təzə bir uşaq gözləyir...

YUSUFİN TƏƏCCÜBÜ, YAXUD ŞİRİN ÇAY

Nənə deyir: — Qışqırmayın,
Dəyən yoxdu payınıza.
Ay uşaqlar, az qənd salın
Səhər-səhər çayınıza.

Çay qurtarıb, qalıb yaxma,
Yusif yeyə bilərmə heç?
Nənə rəhmə gəlir: — Bir az
Götür mənim çayımdan iç.

Nənənin çayından içib,
Salıb haray-həşir indi:
Yusif gülüb deyir: — Nənə,
Sənin çayın na şirindi?!

ANA SOXULCANIN CAVABI

Bala soxulcan gəzib
Güman gələn həp yanı,
Anasından soruşdu:
— Bəs mənim atam hanı?

Ana belə söylədi
Oğlunu sakit edib:
— Atan balıqçılarla
Balıq tutmağa gedib...

SIÇAN VƏ ÖKÜZ

Öküz sevirdi siçanı,
Başına oyun açanı.
Öz sevimli gözəlinə
Bir məktub da yazmışdı o:
«Dərdindən öküz olmuşam,
Siçan, inanmırsansa: — Moool!!

AYGÜN

Baxıb kiçik Aygünə,
Belə deyir Ay Günə:
— Bu balaca qıza bax,
Elə bil ki, çiçəkdi.
Xalasıdan ağıllı,
Bibisindən qəşəngdi.

AYGÜNÜN BIBİSİ

Aygün bir ilahi qızdı,
Xəbəri yoxdu özündən.
«Bibimə şər» yaz» deyib, —
Çıxmaq olarmı sözündən?
Bibisi də nə bibidi,
Uşaq şerini bəyənmir.
Ürəyindən keçənləri
Mərdi-mərdanə deyəmmir.
Aygün bir gözəl baladı,
Heç nə almaz yad əlindən.
Xalasını tanımıram,
Bibisinin dad əlindən...

GÜL SATANIN NƏĞMƏSİ

Gülümə söz ola bilməz,
Sevməyən gül ala bilməz.
Ucuz nədi, baha nədi? —
Almırsansa, bəhanədi...

DÜYƏ

İstədi ki, çəltik döyə,
Düyülüyə girdi düyə.
Dürrə onu görüb qaçdı,
Yumruğunu döyə-döyə.
Gəlib düyəni çıxartdı,
Düyülükdən döyə-döyə...

KÖKƏ

—Ya sacı as kökə sal,
Ya da mənə kökə al!
Kişmişli, ballı kökə,
Güncütlü, xallı kökə.

Nəvəyə qulaq asdı,
Nənəsi sacı asdı.
Bişirdi kökə, fətir,
Dörd yanı tutdu ətir.
Hazırdı fətir, kökə,
İsti-isti ye, kökəl.

CIRIRAM Kİ

Gursel danladı Gülünü:
Gör necə pis adətin var?
Ay yaramaz, bu nə işdi,
Adam heç kitabı cırar?

Sənin kimi dəcəl qızı
Gərək yaxın qoymayasan.
— Kitabını cırıram ki,
Sən mənimlə oynayasan...

PİLLƏKƏNDƏ KONSERT

Bir gün evə gələndə
Gördüm əcəb mənzərə:
Baxışlarım sataşdı
Təbəssümlü gözlərə.
Ay maşallah, blokda
Gör nə qədər uşaq var.
Pillələrin üstündə
Əyləşmişdi uşaqlar.
Elə bil ki, pilləkən
Bir tamaşa zalıydı.
Heç bir uşaq dinmirdi.
Sanki onlar lal idi.
Müğənnilik edirdi
Aşağıda bir dəcəl.
Dedi mənə: — Ay əmi,

Utanma, konsertə gəl.
Bu balaca artistin
Nəğməsinə xoşladığ.
Mahnı qurtaran kimi
Biz onu alqışladığ.

ŞOKALAD KAĞIZI

Gözəlsən, göz oxşayırsan,
Ay şokalad kağızı.
Şirin eləyə bilmirsən
Ancaq dili, ağzı.

ACI, ŞİRİN, TURŞ

— Hünərin var, ay Dilbər,
Bir acı söz de:
— Bibər.
— İndi isə sən, Bülənd,
Bir şirin söz de:
— Bal, qənd...
— Sağ ol.
İndi də Qonça,
Bir turş söz desin:
— Alça.

GÜLZARIN ANASINA DEDİKLƏRİ

«Məndən artıqsan?» — demə,
mən bir dan ulduzuyam.
Ana, məndən incimə,
Yaxşı olar kirisən.
Axı mən bir kişinin birəcə dəne
qızıyam,
Sən isə bir kişinin
üç qızından birisən.

ZÖHRƏ

Zöhrəyə bax, Zöhrəyə,
Gedib girib pöhrəyə.
Ağaclar tərs-tərs baxır,
Əlindəki dəhrəyə.
Zöhrəyə bax, Zöhrəyə,
Məhəl qoymur dəhrəyə.
Onu atıb kənara,
Sığal çəkir pöhrəyə.

QUZUM

Quzum necə sevimli,
Quzum necə qəşəngdi.
Gözləri bir cüt ulduz,
Tükü sanki ipəkdi.

Razı olmaram onun
Ömründə oyun ola.
İstəmirəm ki, quzum
Böyüyüb qoyun ola.

MƏN BAL DEYİLƏM

— Bal balanın yanağından
Dadlı bir öpüş alacam.
— Mən bal deyiləm, arıyam,
İndicə səni çalacam.—
Deyib gülür bu şeytan qız:
— Vız... Vız...

GÜLÜ VƏ GÜL

Gülü dedi ki, mənə
Dodaqlarını büzüb:
— Gülə su verməmişəm,
O da inciyib, küsüb.
Gülün qədrini bilin,
Gül incidi, gül dürrdü.
Gülü gülə su verdi,
Gülü gülü güldürdü...

AYNURLA SÖHBƏT

— Baba, Ay sanki kökədi,
— Nə deyirəm, Aynuş olsun.
— Baba, acmısan?
— Acmışam.
— Onda sənə Ay nuş olsun...

ACGÖZ

Bu uşaq yaman acgözdü,
Qarnı doyur, gözü doymur.
Qazanı çəkir ortaya,
Özü yeyir, bizi qoymur.

Atasına, anasına
İstəyir ki, gəlsin kələk.
— Siz onsuz da yekəsiniz,
Qoyun biz yeyib yekələk.

DALIMCA GƏLİR

Samirə bax, Samirə bax,
Ayağı yalına gəlir.
Sevinə-sevinə deyir:
— Kəpənək dalımca gəlir.

SAMİRLƏ SÖHBƏT

— Qulağını çəkəcəyəm.
— Gedib anama deyəcəyəm.
— Başında turp əkəcəyəm.
— Mən də çıxardıb yeyəcəyəm.

ELƏ BİL SİMDİ

Elə bil simdi bu cığır,
«Çalmasan» qovrula bilər.
Ayaq mizrablar dəyməsə,
Paslanıb qırıla bilər...

AY BULAĞA GEDƏN CİĞİR

Ay bulağa gedən cığır,
Ətə-qana dolacaqsan.
Getdiyin yer gözəldisə,
Böyüyüb yol olacaqsan...

QULUN

Bu dağların mənzərəsi
Adamın könlünü açır.
Meşəbəyi atı çapır,
Qulunsa yanına qaçır.

Dəcəl gah qalır arxaya,
Gah da ki, qabağa keçir.
Duyuram ki, ürəyindən
Köhlənlik arzusu keçir.

Duruşuyla, baxışıyla,
Adamları heyran edir.
Sürücü atın belində,
Onunsa qəlbində gedir...

QUZULAR ƏMİŞƏNDƏ

Dağları ot bürüməsə
Örüşün nə ləzzəti var?
Əgər ayrılıq olmasa,
Görüşün nə ləzzəti var?

Yamacın daşı, çınqılı
Tərpənər, quzular gələr.
O yaldan qoyun sürüsü,
Bu yaldan quzular gələr.

Həç biri dəyişik düşməz,
Duy bu eşqin mənasını.
Hər kəs tapar balasını,
Hər kəs tapar anasını.

Həzin mələrti səsləri
Sevinc verər dağa, daşa.
Quzuların əmişməsi —
Könül açan bir tamaşa.

Məmələri dolu gələn
Qoyun quzuya süd verər.
Kənarda ixtiyar çoban
Quzuçuya öyüd verər...

TƏKƏRLİ BEŞİK

Təkərlərin üstündə
Gəzən beşiyə baxın.
Beşiyin içindəki
Körpə kişiye baxın.

Hələlik qulaq asmır
O, heç kimin sözünə.
Gözləri dikilibdir
Uzağa, göy üzünə.

Karvan tutub yeriyr
Buludlar ağır-ağır.
Körpə gülür, ananın
Üz-gözünə nur yağır.

Təkərlər hey fırlanır
Bu gündən gələcəyə.
— Ey, yolumu gözləyin,
Mən mütləq gələcəyəm.

Elə bil qanadlanıb
Süzür bu arabacıq.
Nağıllar dünyasında
Üzür bu arabacıq.

KOMPOT

İçində dadlı kompot
Neçə banka bağladığ.
Yayın meyvə payından
Qışa sovqat saxladığ.

Ancaq bir az keçməmiş
Əməyimiz puç oldu.
Bankaların bəzisi
Öz-özünə açıldı.

Hər qapaq bir güllə tək
Tappatapla atıldı.
Bizim üzümüz güldü,
Anam narahat oldu.

Dedik: — Canın sağ olsun,
Acıqlısan niyə sən?
Tez içilmək istəyir
Bu kompotlar deyəsən...

QUYUYA QARPIZ ATDIM

Səpsərin olsun deyə,
Quyuya qarpız atdım.
Qaldı suyun üzündə,
Elə bilmə ki, batdı.

Quyudan su çıxarıb
Onu ləzzətlə içdim.
Su elə bil kompotdu,
Bu necə olan işdi?

Darıxmayın, hər şeyi
Başa salım indi mən.
Qarpız əzilib, suya
Qarışmış sən demə...

EVCIYIM BÖYÜMƏDİ

Ömrün ötən günləri
Yadıma düşür hərdən.
Qəşəng evcik tikmişdim
Balaca olanda mən.

Heyf, uşaqlığımdan
Bir nişanə qalmadı.
Mən böyüdüm, evciyim
Böyüyüb ev olmadı.

O balaca evciyin
Kiçik pəncərəsindən
Boylanın uşaqlığa
Hərşətlə baxıram mən.

ÜRƏYİMİN İÇİNDƏ

Qulağını sinəmə
Söykəyib asır qulaq.
Ürəyim çırpındıqca
Mənə qısıılır uşaq.

Sonra qalxıb söyləyir,
O, əl-qol ata-ata.
Ürəyinin içində
Göyərçin var, ay ata!

YEDDİNCİYƏ KEÇƏN ÇANTA

Qardaşım çantamızı
Bu gün dəyişik salıb.
Açanda kitabları
Duruxub, çaşmış qalıb.
Gülüşüblər,
Deyiblər:
Daha iş-işdən keçib.
Qardaşımın çantası
Dördüncüdən birbaşə
Yeddinci sinfə keçib.

TƏƏCCÜB

Heç belə də şey olar,
Bu işə qalmışam mat?
Buztək soyuq su içdim,
İstim qalxdı o saat.

Mıx vuranda taxtaya
Çəkic dəydi əlimə.
Heç bilmirəm nə olub
Gözlərimə, dilimə?

Ağzım hey ufuldayır,
Sızıldayır sözlərim.
Ağrıyan əllərimdi,
Ağlayansa gözlərim.

YARPAQ ARASINDA BAŞ

Ayaz birdən qışqırdı
Söz əsdi dodağında:
—Adam başı bitibdir
Bu tutun budağında.

Gülüşdülər uşaqlar:
—Görünməyib belə iş!
Sən demə ağacdakı
Qonşunun oğlu imiş.

Çıxıbmiş ki, tut yeyə,
Ayaza o da güldü.
Ağacdən yerə düşüb
Düz yanımıza gəldi.

Əl uzatdı dostuma:
Dedi: — Tanış olaq gəl,
Aqşingillə qonşuyuq
Sən bizə də qonaq gəl.

QIYMƏT

Altında tarix qoydum
Yazdığım təzə şerin.
5 iyun...
Tural baxıb
Dışın ağartdı xeyli.
Bir də baxdı kağıza,
İnanmadı gözünə.
Gülüb dedi: «5» yazıb
Əmim özü-özünə.

VURAĞAN QOÇ

Cumub gəldi üstümə,
Vurdum vurağan qoçu.
Gözünü qorxutmuşam,
İndi o, məndən qaçır.

Hədələyib demişəm:
Gəl uşaqları az vur.
Sən qoçsan, mən qoçuyam
Yerində farağat dur!

İKİ QARDAŞ

Dalaşdılar, özündən
Çıxdı balaça qardaş.
Güləşdilər, böyüyü
Yıxdı balaca qardaş.

Rəqibinin üstündə
Başladı ağlamağa.
Soruşduq ki, nə üçün
Ağlayırsan, ay qağa?

Sən ki, yıxılmamısan
Bəs nədir bu göz yaşı?
Dedi: —Duranda məni
Öldürəcək qardaşım.

TƏNƏFFÜS

Zəng çölə vurulubdur,
Sinifdə hay-küyə bax.
Elə bil çiynimizdən
Götürülüb ağır dağ.

Qaçırıq, oynayırıq,
Yorğunluq düşmür yada.
Fasiləni sevməyən
Uşaq varmı dünyada?

Heyf ki, tənəffüslər
Qısa olur yamanca.
Zəng içəri vurulur
Biz göz açıb yumunca.

İTMİŞ PALTARLAR

Çayda çimib o ki var
Tural yorulub daha.
İstəyir ki, geyinsin,
Paltarı çıxıb yoxa.

—Bax burda soyunmuşdum
Tural eləyir israr.
Hamı çaşıb qalıbdır,
Bəs onda hanı paltar?

Qaçır o baş, bu başa
O, hay-haray qoparıb.
Deyir ki, paltarımı
Yəqin ki, çay aparıb.
Gedirik çay aşağı,
Gedirik çay yuxarı.
Tapılmır ki, tapılmır
Dostumun paltarları.

Xahiş eləyir bizdən,
Gözləyək, düşsün gecə.
Küçə ilə paltarsız
Evə qayıdım necə?

Çayaşağı yüyürüb
Birdən qışqırır Aqşin:
—Paltarını tapmışam,
Tural, düzəldi işin.

Muhtuluğu hazırla!
Hamının gülür üzü.
Sevincdən parıldayır
Turalın yaşlı gözü.

PARA ÇÖRƏK

Oğlumdan soruşdum ki,
Çörək ala bilərsən?
—Niyə almıram, ata?!
—Bax, onda tez gələrsən.

Məndən pul alıb getdi,
Mağazaya sevincək.
Bir azdan geri döndü
Əlində para çörək.

Dedim: — Bu nədir belə? —
O, uddu sarısını.
Demə yolda yeyibmiş
Çörəyin yarısını.

AHA, QORXMA

Deyirlər əldən yerə
Düşərsə çəngəl, bıçaq,
Demək, həmin gün mütləq
Evə gələcək qonaq.

Çəngəl düşəndə tutub
Bic-bic gülür bu uşaq.
Deyir ki, ana, qorxma,
Geri qayıtdı qonaq.

SU İÇMƏYİ SEVİRLƏR

Qara bax, süd tək ağdı,
Əriyib su tək axdı.
Oğlum bir dönüb qara,
Bir də ki, mənə baxdı.

Dedim ona: — Fikirləş,
Sənə bir sualım var.
Əriyəndə nə üçün
Rəngini dəyişir qar?
Mənə belə söylədi
O, düşünüb bir qədər:
—Çünki ağaclar süd yox,
Su içməyi sevirlər.

HƏYƏT QƏDƏR

Palçıq ilə oynayıb,
Gursel sözə baxmayıb.
Ana hirslənib, onu
Həyətə buraxmayıb.

Oxşayır anasını,
Oğlanı boğur qəhər.
Deyir ki, mən anamı
Sevirəm həyət qədər.

Ana gülür, dünyanı
Bağışlayır uşağa.
Ana gülür, bu gülüş
Dönür yaşıl işığa.

Gurselin yanağında
Təbəssüm çiçək açır.
O, sevinə-sevinə
Durub həyətə qaçır.

SARI BADIMCAN

Səsini kəsmir
Balaca Aytən:
—Sarı badımcən
İstəyirəm mən.

Babası onu
Tez başa düşür.
Dediyi sözü
Düz başa düşür.

Deyir: —Ağlama,
Sakit ol bir az.

Bilmirsən sarı
Badımcən olmaz?

İstədiyini
Anan gətirir.
Sənə ətirli
Banan gətirir.

DİNLƏYƏN YOXSA

Sən bu sinifdə
Hay-həşirə bax.
Ağız deyəni
Eşitmir qulaq.

Hamı qışqırır,
Danışan çoxdu.
Ancaq heç kəsi
Eşidən yoxdu.

Bu nə səs-küydür,
Axı, ay uşaq?
Dinləyən yoxsa,
Niyə danışaq?

YUXUDA GÖRMÜŞƏM Kİ

Gündüzdən əl götürmür,
Gursel lap gerçəkləyib.
—Yuxumda görmüşəm ki,
Bıg yerin çiçəkləyib...

TƏLƏSİK SUALA TƏLƏSİK CAVAB

Qardaşım qızı qaçıb
Gəldi qonşu həyətdən.
Onun qara gözləri
Bərəlmişdi heyrətdən.

Soruşdum ki, nə olub,
Qız bir azca toxdadı.
—Orda bir eşşək gördüm,
Bilirsən nə boydadı?
—Belə de, nə boydadı,
Səncən olarmı, Gülzar?
—Yox, məndən çox yekədi,
Əmi, sən boyda olar...

SALATIN ULDUZU

Xiyardan, pomidordan
Anam salat düzəldib.
Bir cüt göz gərək baxa,
Görün necə gözəldi.

Pomidor dilimləri
Ulduz kimi sayrışır.
Balaca qardaşlarım
Bir-biriylə yarışır.

Dilimləri duzlayıb,
Biz ləzzətlə yeyirik.
Bir ağızdan anama
Sağ ol, sağ ol deyirik.

Sonuncu pomidoru
Niyə götürmür heç kəs?
Atam mənə göz vurdu:
—Gülzar, dayanma, tələs!

Götürdüm pomidoru
Gursel bizi güldürdü.
Dedi: —Bacım salatın
Ulduzunu söndürdü.

TƏLƏSMƏ

Kökə tutub əlində
Sevinir, bir ona bax.
Çağırıram Ayseli,
Yaxına gəlmir ancaq.
— Əmi, sənə nə olub,
Tələsirsən deyəsən?
Qoy mən kökəni yeyim,
Sən də məni yeyərsən...

QARA QARĞA

Oğlum soruşdu: —Ata,
Qara qarğa zəncidi?
Güldüm onun sözünə,
Məndən küsdü, incidi...

DÜNYANIN YÜZ CÜR İŞİ VAR

Dünyanın yüz cür işi var,
Suyu ruziyə döndərir.
Daşı yonub qum eləyir,
Qurdu quzuya döndərir.

AĞ QÖNÇƏ, SARI ÇİÇƏK

Qırt toyuğun altında
Yumurta qönçə-qönçə.
Bıy, qönçə pardaxlandı,
Açıldı sarı çiçək—
Xoş gördük, sarı cücə.

TOZ

Toz buraxıb arxada
Maşın sürətlə getdi.
Yoxuşa dırmananda
Toz gəlib bizi ötdü.
Sürücümüz tələsik
Pəncərələri örtüdü.

«NƏM-NƏM», «ÇAY-ÇAY», «BAY-BAY»

Üçcə söz bilir
Balaca Gültəm.
Yemək görəndə
Qışqırır: —Nəm-nəm.
Yeyib qurtarır,
Çay-çay istəyir,
Yorulan kimi
Bay-bay istəyir.

«MAÇ»

Yayılsa da dörd yana
Öpüşünün «gur səsi»,
Nə qədər eləsən də
Zaur öpməz heç kəsi.

Yalvarsan ki, öp məni,
O, bir əlac eləyər;
Dodağını uzadıb
Yalandan «maç» eləyər.

DIRMIĞIN YUMRUĞU

Bostanın qapısında
Dırmıq çıxdı qarşıma.
Ayaqladım, çevrilib
Sapı dəydi başıma.

Qəfil, güclü zərbəsi
Salıbdır oda məni.
Mən onu tapdamasam,
Vurmazdı o da məni.

BELƏ GETSƏ

Uzanır hər gün boyum,
Ucalıram mən göyə.
Ancaq bilmirəm kuklam
Niyə böyümür, niyə?

Elə bil ki, bəbədi
Sən bunun boyuna bax.
Belə getsə, onunla
Sözümüz tutmayacaq...

QARDAŞIMIN KƏŞFİ

Çay içmək istəyirdim
Alışdırdım qazı mən.
Su qaynadı, çaydanın
Buğ çıxdı lüləyindən.

Qardaşım baxıb dedi:
—Əsl möcüzədir bu.
Dönüb buxara, uçur
İstiyə dözməyən su.

AĞZIM

Ürəyin nə istədi
Budaqdan dərdim, yedin.
Xatalı olmadı ha
Yanında alça dedim.

Ağzım, bəsdə sulandın,
Korlayarsan işləri.
Sakit duran deyilsən,
Qamaşmasa dişlərim.

HAVAYA UYGUN

Gileylənmə ki,
Hava soyuqdu.
Pis paltar olur,
Pis hava yoxdu.

Geyim, əslində
İsitmir bizi.
İtməyə qoymur
Öz istimizi.

Geyinsən əgər
Havaya uyğun,
Heç bir qorxusu
Olmaz soyuğun.

TOP

Futbol oynamaq gəlir
Hamımızın xoşuna.
Bir top
Bir top uşağı
Toplayıbdır başına.

İLK OV

Bərgüşadın sahili,
O yan çay, bu yan çəmən.
Şəfa tapır,- deyirlər,—
Şəffaf sular da çimən.

Heç bilirsən bu çayda
Neçə cürə balıq var?
Ancaq tutmaq çətindi,
Çoxbilmişdi balıqlar.
Tilovu tez-tez atıb
Çəkirəm birnəfəsə.
Balıq düşmür ki, düşmür
Qarmağıma nədənsə.

Soxulcanmı arıqdı,
Tilovummu gödəkdə?!
Əmim dedi: —Tələsmə,
Ovda səbr gərəkdir.

Suya baxdım, tilovu
Bərk-bərk tutub ovcumda.
Sanki ürək döyündü
Qarmağımın ucunda.

Ovu sahilə çəkib
Haray saldım sevincək:
Köksümdə ürəyim də
Çırpınırdı balıq tək.

GURSELİN KAĞIZLARI

Kağızlarına əl vursaq,
Yamanca hirsələnir ata.
Ona görə ayırmışıq
Biz ona ayrıca otaq.

Gurselin kağız-kuğuzu
Heç nəyi almır vecinə,
Gedib qarışır atanın
Kağızlarının içinə.

TƏTİL

Biz tətillə çıxmışıq,
Dincəlmək vaxtı
Çatıb.
Ancaq televizorun
İşi yamanca
Artıb...

KRESLONUN ÜSTÜNDƏ

Oğlum məktəbdən gəldi.
Dedim: —Yat, dincəl bir az.
Dedi: — Dərs öyrənməmiş
Gözümə yuxu dolmaz.

Bir də baxıb gördüm ki,
Dərs oxuya-oxuya,
Kreslonun üstündə
Gedib şirin yuxuya.

Əyilib öpən zaman
Onun pırpız telindən,
Gördüm nağıl kitabı
Yerə düşüb əlindən.

Səhifələr titrəyir,
Vərəqlər açıq qalıb.
Sonacan oxumayıb,
Nağıl yarımçıq qalıb.

Arabir sayıqlayır,
Qıvrılır, dartınır o.
Yuxuda görür yəqin
Nağılın ardını o.

YAŞIL DON

Çıxart yaşıl donunu,
Biçənəkdən keçəndə,
Ana, birdən itərsən
Yaşıl otun içində.

Maşınımız getdikə
Yollara baxıram mən.
Sel-suyun içindədi
Dərə-təpə, çöl-bayır.
Bu şıdırğı yağışdan
Narazıdı deyəsən,
Şüşəsilən səhərdən
Hey başını bulayır.

MƏN

Heç bacımın əlindən
Gəlinciyi almıram.
Tapançamı götürür,
Haray-həşir salmıram,
Mən yaxşı oğlanam e...

Pişiyin quyruğuna
Daha ip bağlamıram.
Həyətə düşənlərin
Dalınca ağlamıram —
Mən yaxşı oğlanam e...

Stəkan-nəlbəkini
Sındırmıram, qırmıram.
Divarları cızmıram,
Kitabları cırmıram—
Mən yaxşı oğlanam e...

Boş-boş şeyin üstündə
Ta salmıram qalmaqal.
Ata, axı, nə olar,
Get mənə dondurma al—
Mən yaxşı oğlanam e...

NECƏ YEYİM?

Gurselə bax, Gurselə,
Budaqdan meyvə dərir.
Ancaq yemir, onunçün
Bir sümükdü, bir dəri.
Bağçada xörək gəlir,
Deyir evdə yemişəm.
Evdə deyir bağçada
Möhkəm yeyib gəlmişəm.
Bu gün istirahətədi,
Bu gün bağça bağlıdı.
Xörək verdik, yemədi,
Acıqlandıq, ağladı.
— Bilmirəm mənə niyə
Danlayırsız həmişə?
Toxam, axı yuxuda
Cücə-plov yemişəm.

SƏN DEMƏ

«Kim aparsın bağçaya
Səhər-səhər Gurseli?»
— Gülzar deyir sən apar,
Gündüz deyir sən apar,
Boğur qəhər Gurseli.
Dolur balamın gözü,
Deyir: — Gedərəm özüm.
Yenə Gülzarla Gündüz
Evdə haray qoparıb.
Cupbulunu bağçaya
O deyir mən aparım,
Bu deyir mən aparım.
«Bunlardan çıxmayan iş?» —
Təccüblənir ana,
Pəncərədən baxanda
İş aydın olur ona.
Sən demə qar yağmış,
Özü də birinci qar.
Qartopu oynamaqçın
Tələsirmiş uşaqlar...

LİFTİN QAPISI AĞZINDA QALAN ÇƏKMƏLƏR

Atasıyla şəhərə
Qonaq gəlib Nəriman.
Bu vaxtacan o, liftə
Minməyibmiş heç zaman.
Ata düyməni basacaq,
Uşaq maraqla baxdı.
Qapısı bağlanan tək
Sehrli qutu qalxdı.
Beşinci mərtəbədə
Biz liftdən çıxan zaman

Təccüblə soruşdum:
— Çəkmən hanı, Nəriman?
Gülümsündü balaca,
Süzdü sevincək məni:
— Qapınızın ağzında
Çıxartmışam çəkməmi.
Dayım oğluna baxdı,
Belə söylədi gülüb:
— O, liftin qapısını
Evin qapısı bilib.
Məni də gülmək tutdu,
İşdən halı olunca.
Onlar bizə qalxdılar,
Mən endim Nərimanın
Çəkməsinin dalınca...

AYSEL SÜD İSTƏYİR

Aysel dedi səhər-səhər,
Nənəsinə gəlib yaxın:
— Mənə süd sağ.
— İnəyə de, qoysun, sağım.
— İnək, süd ver.
— Ot yeməsəm, olmaz südüm.
— Ot, dizə çıx.
— Yağışa de, yağsın, bitim.
— Yağışım, yağ.
— Buluda de, dolsun, yağım.
— Buludum, dol.
— Sözlərinə gərək baxım,
Sənin tək yaxşı uşağın...
Dolubdu qara buludlar,
Ta başqa nə sözünüz var.
Hirsli-hirsli
dindi uşaq:
— Yağış, di yağ.
Ay ot, di bit.

İnək, di ye.
Nənə, di sağ.
Bəsdirin, nə qədər
Susaq?

GÜL ƏKƏRSƏN

Hər kəlmədən inciyən,
Hər sözdən küsən balam.
Gedək saçını qırxım,
Ay mənim Süsən balam.
Telin qəşəng bitəcək,
Razı olsan əgər sən.
— Ata saçımı qırxıb,
Yerində gül əkərsən.

KARANDAŞ

— Karandaş verin mənə,
— Qələmin yoxdu, Baxşı?
— Qələmim olsa idi,
Neynirdim karandaşı?

BULUD GÖYDƏ OLAR

Könül boylanıb baxır
Təyyarədən aşağı.
Buludları görəndə
Heyrət alır uşağı.
— Bunlar nədir, atacan,
— Görmürsənmi, buluddu.
— Heç belə bulud olar? —
Könülü gülmək tutdu.
Buluda bax, buluda,
Elə bil ki, pərdədi.
Buludlar göydə olar,
Bunlar niyə yerdədi?

UY.. UY...

Nigar yeriyr, ancaq
Danışa bilmir hələ.
Bu gün evdə qalıb o,
Bacısı Sevinc ilə.
Nəsə demək istəyir,
Sevinc qalıb nigaran.
Ufuldayır, görəsən
Nə olubdur Nigara?
Əlin qoyub qarnına,
Xısın-xısın ağlayır.
— Seva, uy, uy... eləyir,
Yəni buram ağrıyır...

MAŞININ BAŞI VARMI?

Deyirsən ki, mühərrik
Maşının ürəyidi.
Maşının başı varmı
Bizə de görək indi?
Fikirləş yaxşı-yaxşı,
— Maşının yoxdur başı.
Sürücünün başıyla
İşləyir axı maşın...

OXŞADI

Atam bağa enincə
Süzdüyüm məxməri çay
Soyumasa yaxşıdı.
Nəlbəkini çevirdim
Stəkanın ağzına,
Göbələyə oxşadı...

STƏKAN

Sakitcə dur yerində,
Stəkan, olma dəcəl.
Əlimdən yerə düşdün,
Qırıldın, indi dincəl...

TELEVİZORUN YARATDIĞI DOĞMALIQ

Keçi tək dırmansam da,
Burda dağa, yamaca,
Qonaq getmişəm, kənddə
Utanıram yamanca.
Özgə evə uyusmaq
Elə bilmə asandı.
Televizora baxdım,
Həp şey yadımdan çıxdı,
Özümü evdə sandım...

ÇƏYİRDƏK

Gülsabah girəndə bağa,
Tapdı bir çanaqlı bağa.
Dedi: — Bu ki, çəyirdəkdə,
Böyüklüyünə bir bax ha!

Tısbəğa qından çıxanda
Təəccübləndi Gülsabah.
Güldü: — Çəyirdək cücərir,
Böyüyəcək bu gün-sabah.

AT, MAŞIN

— Yaxın getdin, ya uzaq,
Mindin, minmədin atı,
— Gərək əskik olmasın
Onun arpası, otu.
Maşinsa ayrı şeydi,
Unutmayasan gərək
O, benzini işlədir,
Getdiyi yola görə.

OCAQ

Közərir ocaq,
Alova bir bax.
Yanmasa özü,
İsitməz bizi.

BƏDƏN

Bədən — «vətən torpağı», —
İnsan üçün əzizdi.
Damarlar dağ çayları,
Ürəklərsə dənizdi.

QAN

Bədəndəki qıpqırmızı
Qızıl qan,
İnsan üçün qiymətlidi
Qızıldan.

YASTIQ

Qucaqlayıb yatıram
Mən gecələr balışı.
Yastığım səhərəcən
Mənə nəgıl danışır.

YAY

Ha yandan yağır
Bu od, bu atəş? —
Yaman istidi,
Yandıq, ay nənə.
Od qılıncını
Sıyırdı günəş,
Pərdə qalxanı
Tutduq önünə...

ŞİRİN ÇAYIN XƏTRİNƏ

Dedim ki, ana, çay ver,
Toxam, gətirmə çörək —
Tərs-tərs üzümə baxdı.

Şirin çayın xətrinə
Yaxma yeyəsən gərək,
Ayrı əlacın yoxdu...

ANA HİRLƏNƏR AXI

Gurseldən çıxmayan iş
Qaçmır o baş, bu başa,
Həminki uşaq deyil,
Elə bil heç bu uşaq.
Axtarsa da, tapmayıb,
Başmağının tayını.
Xalçanın bir küncündə
Xoflu-xoflu düz yola gətir.
Öndə qar var, dolu var.
Hər işin öz yolu var...

GURSEL NİYƏ GİZLƏNİB

— Oğlum, mən mağazadan
Alıb gəlinə çörək,
De görüm, evimizdə
Qala bilərsənmi tək?
— Qalaram.
— Qoçaq balam,
İstəyirsən uzan yat.
Ya da oyna, şəkil çək,
Qayıdıram bu sacat.
Ana geri dönəndə
Harayladı oğlunu.
Gurseldən səs çıxmadı,
Qorxu bürüdü onu.
— Ana, qorxma, burdayam.
— Ha yandan gəlir səsin?
— Ana, gizlənmişəm ki,
Oğru məni görməsin.
Arxayın ol, burdadı
Tapançam, avtomatım.
Gözləyirəm ki, gəlsə,
Oğruya güllə atım.

ÇƏKMƏ

Çəkməmin burnu qopub,
Çəkməm ağzını açıb.
Gülüşürlər uşaqlar,
Deyirlər: — Çəkmən acıb...

NİYƏ XƏSTƏLƏNMİSƏN

— Söylə nə olub sənə,
Dəcəl oğlum, Büləndim.
— Mənə konfet vermədin,
Onunçün xəstələndim.

SƏN QIŞQIRANDA

— Gündüz, insafın olsun,
Dəcəlliyyəylə tərək.
Sən qışqıranda mənim
Boğazım ağrıyır bərk.

QORXURAM YAĞIŞ YAĞA

— Əziyyətlə yumusan,
Paltarları sər indi.
— Sərməyinə sərərəm,
Ancaq hava sərindi.
Mən bunları yuyunca
Az əziyyət çəkmədim.
Qorxuram yağış yağa,
Hədə gedə zəhmətim.

YERİN DİŞİ

Nə üçün mən sən
Gözündə yaş görüm?
Kişisən, ağlama,
Dürub qaç görüm.
— Yıxıldım üstünə,
Dişlədi dizimi,
Ay ata, elə bil
Dişidir daş yerin.

QAR MƏNƏ ÇATMAZ

Həyətdə qara bax,
Lap çıxır o dizə.
Sopsoyuq, ağappaq,
Tərr aza,
Qanad açsın alapaça.
Yavaş-yavaş yorğalansın,
Yüyrük kimi yırgalansın.
Güllü biçənəkdən çap keç.
Pöhrəlikdə əyil, çəp keç.
Gəl-gəl deyir yaşıl orman,
Meşəni öt, dağa dırman.
Çap get ulu nağıllara,
Qoşul igid oğullara.
Elə et ki, səndən olsun
Ellərin söhbəti, sözü.
Altında köhlənə dönsün
Yaşadığın dünya özü...

ƏGƏR BALACAYAMSA

Gülzarın çantası var,
Gündüz töküb qaş-qabaq.
Deyir: — Məktəbə gedir
O niyə məndən qabaq?
İncimişəm babadan,
İncimişəm nənədən.
Yekə oğlan olmuşam,
Çanta alın mənə də.
Ana deyir: — Gündüzüm,
Ay mənim canım, gözüm.
Balacasan sən hələ,
Nə qalıb gələn ilə?
O vaxtacan böyüyüb,
Boy atarsan, Gündüzüm.
Onda səni məktəbə

Apararam mən özüm.
Qaş-qabağı tökülü
Dönüb Gülzara baxır.
Deyir: — Balacayamsa,
Bu niyə məndən qorxur?

SÖZÜ SƏHV YAZANDA

Təzə mövzu tapdım bu gün,
Kağız üstə qələm çəkdi.
Bəyənmədim yazdığımı,
Üstündən bir qələm çəkdim.
Gündüz gəldi mənə yaxın,
Əl-qolunu ata-ata.
Dedi: — Niyə qaraladın,
Yazdığında səhv var, ata?
Gülüb tərpətdim başımı,
Üzümə dikdi gözünü.
— Ata, səhvin varsa əgər
Niyə döymürsən özünü?
— Bu nə, deməkdir, ay oğul,
Danış görüm nə deyirsən?
— Bacım sözü səhv yazanda
Bəs onu niyə döyürsən?

BAĞÇA YAXŞIDI

Gündüz dərs oxuyanda
Gursel həsədlə baxır.
Deyir: — Ata mənə də
Öyrət dərs oxumağı,
— Oğlum, bu «A» hərfidi,
Yadında saxla onu.
Fərəhlənir, üzünə
Xəfif təbəssüm qonur.
Gülümsəyib deyir ki,
Tanıyıram «A»-nı mən.

— Yaxşı, onu seç görüm
Hərflərin içindən.
Göz gəzdirir kitabə
Gursel gözündə maraq,
«U» hərfini göstərib,
Deyir ki, «A» budur, bax.
— Düz tapmadın...
Xətrinə
Dəyir mənim sözlərim.
Qulağını dartıram,
Dolur qara gözləri.
«Əlifba»-nı tullayıb,
Hırs ilə qalxır yerindən.
Deyir: — Bağça yaxşıdı,
Getməyəcəm dərsə mən...

AĞAC HƏKİMİ

Gursel deyir: — Ay bacı,
Mən sağaltdım ağacı.
Soyulmuşdu qabığı,
Gəlib qorudum onu.
Yarasına yaş torpaq
Qoyub, sarıdım onu.

GÜNDÜZ DEYİR

Nənəm demiş, o baxmır
Heç ağına, bozuna.
Döşəmədə nə tapsa
Alıb qoyur ağzına.
Qaraycıdır, əlindən
Şey almaq mümkün deyil.
Gündüz deyir ki, Gursel
Tozsorandır elə bil.

GÜNDÜZÜN CAVABI

Onu danışdırmaqçun
Atayla ana hərdən
Deyirlər: — Gündüz bala,
Kimi çox istəyirsən?
Elə cavab verir ki,
İnciməsin heç hansı:
— Mən atamın oğluyam,
Anamınsa balası.

KAMANÇA

Xoşuna gəlir
Onun yamanca,
Bir qara zurna,
Bir də kamança.
Televizorda
Kaman inləyir.
Gursel diqqətlə
Baxır, dinləyir.
Dodaqlarına
Təbbəssüm qonur:
— Əmi versəydi,
Çalardım onu...

NƏNƏ — BALA

Nəvə dedi nənəyə
Baş qoyanda balınca:
— Mənimlə bağçaya get
Sən evdə tək qalınca.
Oturub gözləyirsən
Düşəcək axşam haçan?
Neynirsən tək-təkana
Səhərdən axşamacan?
Darıxmazsan mənimlə

Birgə getsən əgər sən.
Yığaram uşaqları
Bizə nağıl deyərsən.
Dinlədikcə onları
Şənlənərik, gülərik.
Axşam da nənə-bala
Evimizə gələrik

ƏLVİDA, GƏLİNCİYİM

Gəlinciyim, gəlinciyim,
Ayrılıraq, gəl görüşək.
Mən yekə bir qız olmuşam,
Sən qalmısan əzəlki tək.
Darıxma, yenə kiminsə
Sevimlisi olacaqsan.
Mən məktəbə gedəcəyəm,
Sən bağçada qalacaqsan.

SEVİNİR GÜNDÜZ BALA

Sevib televizoru
Lap balaca çağından.
Gündüz uzaq getməyir
Ekranın qabağından.
Onu günorta üstü
Yatıra bilməzsən sən,
«Gündüz verilişlərimiz
Qurtardı» — deyilməsə.
— Gündüz, verilişlərimiz
Qurtardı» — deyir xala.
Qanadı yoxdur uçsun,
Sevinir Gündüz bala.
Üzümə baxıb gülür.
Deyir: — Bu xala mənim
Adımı hardan bilir?

QƏRİBƏ SUAL

Toya apardım
Bir gün Gündüzü,
Bərk sevinirdi,
Gülürdü üzü.
Birdən o mənə
Dedi: — Atacan,
Bəs sənın toyun
Olacaq haçan?

«APPA», «OPPA»

Yeməyə «appa» deyir,
Gəzməyə «oppa» deyir.
«Appa» istəmir,
«Oppa» istəyir.
Kim yeməsə «appa»,
Olmaz ona «oppa».

MÜTƏKKƏ

Gursel yenə haray salıb,
Bax bunda hirsə, hikkəyə.
Qoymayır ki, dirsəklənim
Nənə salan mütəkkəyə.
Deyir: — Nə olar, ay ata,
Sənə ayrı yastıq tapım.
Axı bu mənim atımdı,
Tez onu ver, minib çapım.

QIZIL QUM

Günəş nurunda
Çimir qızıl qum
Göydən od yağır,
Yerdə qızır qum.
Oğlum sahildə

Quma uzanıb.

Belə söyləyir:

— Torpağın beli

Nə qəşəng yanıb?.

XOKKEYÇİ PAPAĞI

Atasına yalvarır
Bizim balaca Vüsal:
— Ata, nə olar, mənə
Xokkeyçi papağı al.
— Neyləyirsən onu sən?
— Qoymasam o papağı
Həyətdə yıxılanda
Başım yarılar axı.

«ÖPDÜM QARA TORPAĞI»

Gündüz şeir oxuyur:
«Öpdüm qara torpağı»...
Gursel baxır üzümə,
Azca qaçır dodağı.
Söyləyir ki, ay ata,
Heç öpərlər torpağı?
Adamın dodaqları
Palçığa batar axı?!

OĞLUMUN SUALI

Rəngli televizorda
Rəngsiz verilişə baxdı,
Dedi ki, yaşıl deyil,
Eh, bu necə yarpaqdı?
Baxmağım da gəlmir heç,
Rəngsiz çiçəyə, ota.
Bəlkə televizorun
Rəngi qurtarıb, ata?

AHA, HİRLƏNMƏ

Ana danlayır, qızı
Çıxarmır da səsini.
Ana qışqırır, oğlu
Kəsir onun sözünü.
Deyir: — Ana, hirslənmə,
Axı bacı, qəşəngdi.
Eşitmir, qulağını
Təmizləmək gerekdi...

PARAVOZ

Hava yaman soyuqdu,
Elə bilmə üşüyür.
Qaçır o yan, bu yana,
Gursel yenə töyşüyür.
Ağzından buxar çıxır,
Gülüb üzümə baxır.
Deyir: — Mən paravozam,
Ata, görürsən məni?
Tez ol tut pencəyimdən,
Çəkib aparım səni.

QƏND YEMİRƏM Kİ

Gizlincə qənd götürüb,
Baxın bizim Gurselə. — Ağrıyacaq
dişlərin,
Qənd yeyərlər bir belə?
Sənə qaravul çəkim,
Gərək atıb işimi.
— Ana, qənd yemirəm ki.
— Nə yeyirsən?
— Dişimi...

GURSELİN CAVABI

Deyirəm: — Yuxudan durmusan?
Xoşuna gəlməyir sözlərim.
Deyir ki, ay ata, görmürsən
Açıqdı gözlərim?.

GURSEL KƏNDƏN QAYIDIB

Nənəsinin yanında
İki ay qalıb gəlib.
Gedəndə balacaydı,
Bir igid olub gəlib.
Boyu bir az uzanıb,
Rəngi bir az qaralıb.
Əyninə böyük gələn
Köynək indi dar olub.
Bu oğlanın anası
Bağçamızda həkimdir.
İşdən qayıdıb deyir:
Görən bu oğlan kimdir?
Ayaqları uzanıb,
İriləşib addımı.
Gursel gülür: — Ay ana,
Unutmusan adımlı?
Mənə oğlan deyirsən,
Oğlunu tanımadın?
Ana gülür: — Yadımdan
Çıxarmı sənin adın?

MƏNƏ AİD OLMAYANDA

Acıqlanıb öz oğluna
Ana deyir:
— Oğlum, dur yat.
Sənə aid kino deyil.
Eşitmirsən sözlərimi?
— Mənə aid olmayanda
Yumacağam gözlərimi...

GECƏ NƏNƏ

— Laylay, mənim gözəl nəvəm, —
Nənə dinir, səs ucalır.
— Ay nənə, bəs nənələrə
Yatanda kim laylay çalır?
Böyüklərin hamısına
Gecə nənə çalır laylay.
Adamların üzündəki
Yorğunluğu yuyur lay-lay.

Gecə nənə, gecə nənə,
Sən nənələr nənəsisən.
Bir laylay çal, nənəm yatsın,
Bəs sən na vaxt dinəsisən?!

AY PALTAR SƏRİR

Göylərə bax, aydınlıqdı,
Ulduza bax, halay-halay.
Zivədəki paltarları
Ziyasına qərq edib ay.

Pəncərədən göyə baxıb,
Belə deyir bizim Pəri:
— Ata, bir bax, Ay balkonda
Ana kimi paltar sərir.

GECƏ LÖVHƏSİ

Yel əsir yavaş-yavaş
Titrədir budaqları.
Ay nurunda yer çimir.
İşıq düşür, ağarır
Qovağın yarpaqları
Balığın qarnı kimi.

QAR BULUDU

Gursel göyə baxıb deyir
Böyük qardaşı Gündüzə:
— Qara-qara buluda bax,
Qar gətirib yəqin bizə.
— Bu buludda qar nə gəzir,
Gözü yağışla doludu.
Qaqas, qar gətirən bulud
Anasıdı bu buludun.
Gursel üz tutur göylərə,
Başı üstədən bulud keçir.
Deyir: — Bulud, anana de,
Qar gətirsin bizim üçün.

GÜNƏBAXAN TOXUMU

Gursel xahiş eləyir:
— Mənə mizrab al, ata.
— Mizrabı neyləyirsən,
Oğlum, əgər yoxsa tar?
— Onu kağızın üstə
Qoyub, əlimdə qələm,
Ay ata, günəbaxan
Toxumu çəkəcəyəm.

SÖZƏ BAXSAYDIN

Qəfəsdəki pələngə
Belə deyir Maisə: —
Sözə baxsaydın, səni
Salmazdılar qəfəsə.

ƏGƏR

Baxıb qurumuş ağaca
Dilə gəlir, oğlum deyir:
—Ata, ağac ölsə əgər,
Ona qəbir lazım deyil.

BOY ARTIMI

Nə payızda, nə də qışda
Ağacların boyu artmır.
Gecə-gündüz boy atsam da,
Ağaclara boyum çatmır.

GURSELİN ALMASI

Gurselin bir alması var,
Deyir; —Alma, döyüm səni?
Sən quzu ol, mən canavar,
Parçalayıb yeyim səni.

XƏYYAM

İt hürəndə deyir Xəyyam:
— Ana, qorxma, yanındayam!

QARAĞAT

Hələ kaldı qarağat,
Yerində dur farağat.
Yetişəndə gələrsən,
Səbət-səbət dərərsən.

DADLI YUXU

—Ay ana, bacı hanı?
—Bacı yuxu bişirir.
Elçin bunu eşitcək,
Harayladı Bəşiri.
Qaçdı təzə xəbəri
Qardaşına deməyə:
— Bəşir, Bəşir, tez elə,
Gedək yuxu yeməyə.
Anam deyir ki, bacı
Dadlı yuxu bişirir.
Eşidəndə bu sözü,
Gülmək tutdu Bəşiri.

YAY YUXUSU

Ata yuxudan durcaq
Söylədi: —Ay uşaqlar,
Yuxumda görmüşəm ki,
Hər tərəfə yağıb qar.
Qar sözünü eşitcək,
Dilləndi kiçik Aydın:
—Ata, gərək məni də
Həyətə aparaydın.

YASTIĞA DE

Ata deyir anaya:
—Çox pis yuxu görmüşəm.
Çarpayının yanına
Gəlib balaca Rövşən
Söyləyir ki, ay ata,
Gecə qorxarsan axı?!
Yastığa de, səninçün
Danışsın yaxşı yuxu.

DİŞ NİYƏ BİTMİR

Düşən dişini
Atıb siçana,
Qız gülə-gülə
Söylədi ona:
«Balta dişimi
Verirəm sənə,
Qızıl dişini
Verərsən mənə».
Keçdi neçə gün
Bu qayda ilə.
Niyə bitməyib,
Qızıl diş hələ?
Gülzar tələsir,
Gülzar darıxır.
Gündə neçə yol
Güzgüyə baxır.
Deyir: — Bəs dişim:
Bitəcək haçan?
Yəqin qızıl diş
Tapmayıb siçan.

İŞIQLI GÜLLƏR

Gülzar necə göyə baxır
Gözlərində sevinc, maraq.
Ulduzları göstərərək
Deyir: —Gündüz, güllərə bax.
İstəyirsən dərim sənə,
Hamısını verim sənə.
Gündüz gülür: —heç bilirsən
Necə uzaqdı ulduzlar?
Göydə güllər açılsa da,
Dərə bilməz onu qızlar.

NARINC

Təzəcə iməkləyir,
Narınca bax, Narınca.
Çarpayının altına
Girib topun dalınca.
Başı dəyir taxtaya,
Dikəlir, qalxa bilmir.
Topu götürüb, ancaq
Geriyə çıxma bilmir.

BAŞMAQDAN ŞİKAYƏT

Hey axtardı sağ, solu,
Gileyləndi yenə Süsən.
—Mən tapıram, o tapılmır,
Ata, başmağı görürsən?!

SİZƏ MEYVƏ DƏRƏRDİM

Uşaqları yığdı bizə,
Belə dedi bizim Ağə.
Dərərdim hamınız üçün
Alma, armud, gilə, alça.
Ancaq kəsün bəxtinizdən,
Çıxa bilmirəm ağaca...

OYUNCAQ

Gursel hələ düşməyib
Oyuncaq həvəsinə.
Ayağını oynadır
Oyuncaq əvəzinə.

AYI BALASI

Arzu qışqırdı:
— Ayı balası, ayı balası.
Səsə tökülüb
Gəldi anası, gəldi xalası.
Dedilər, söylə,
Bəs ayı hanı?
Arzu göstərdi
Bir qurbağanı.
Qurbağa qorxub,
Atıldı suya
Hamı gülüşdü
Kiçik Arzuya.

ALMA ALMAYA BƏNZƏR

Belə söyləyirlər ki,
Alma almaya bənzər.
Əlindəkini alıb,
Ayrısını verəndə
Niyə almadı Mənzər

AĞACIN TƏŞƏKKÜRÜ

Mən ağacı sulayanda,
Ağac mənə baş əyirdi.
Sanki yarpaq dilləriylə
O, mənə sağ ol deyirdi.

PALID YUMURTASI

Gursel alıb əlinə
Qozaya baxır, baxır.
Deyir: — Ata, bu yəqin
Palid yumurtasıdı,
İçindən palid çıxır.

BAĞÇAYA GEDƏNDƏ

Qardaşımı bağçaya
Aparıram mən özüm.
Qardaşımın yanında
İki olmaz bir sözüm.
Get deyəndə gedər o,
Dayan desəm, dayanar.
Əlini ver əlimə,
Yolu keçək, ay Anar.

Tez elə, yolumuzda
Yaşıl işıq da yandı.
Küçədən keçək deyə,
Bax, maşınlar dayandı.

SAMOKAT

Fırfıra bağlamışam
Samokatın önünə.
Təkərlər hərləndikcə,
O, fırlanır, ay nənə.
İstəyir qanad açsın
Mənim bu taxta atım.
Təyyarə tək havaya
Qalxacaq samokatım...

ƏMİ ÜZÜNÜ QIRXANDA

Qırxmaq istəyir əmim,
Sabunlayır üzünü.
Bacım onun əlinə
Zilləyibdir gözünü.
Elə diqqətlə baxır,
Gülzar çaşıb qalıbdır.
Deyir: —Əmimə baxın,
Şaxta baba olubdur...

PARAYA DƏYMƏ, BÜTÖVÜ KƏSMƏ

—Doğra doyunca, ye görüm, Əsmər,—
Paraya dəymə, bütövü kəsmə.
—Necə eləyim, atacan, bəs mən?
—Qızım, çobanın nağılını sən,
Əşitməmisən, axı, deyəsən?

Vermək istəmir bəy çörək ona.
«Paraya dəymə, bütövü kəsmə»
Deyir çobana.
Çoban düşünür, çoban tələsmir,
Paraya dəymir, bütövü kəsmir,
Ortalarını ovur çörəyin,
Qıraqlarına toxunmur ancaq.
Üzünə baxıb, o xəsis bəyin,
Dadlı doğramac yeyir doyunca.

GÜNDÜZ VƏ MƏSTAN

Gündüz gələndən
Məstan həsrətdir
Evə, eşiyə.
Bu dəcəl oğlan
«Ham-ham» eləyib,
cumur pişiyə.

TÜLKÜ, QAZLAR VƏ QIZLAR

Tülkü maskası geydi,
Tərən özünü öydü.
Vaqqıldayıb tülkü tək
O, qorxutdu qızları.
Dedi ki, mən bu sacat
Yeyəcəyəm qazları.
Hinə sarı yüyürcək,
Tərlana cumdu qazlar.
Tərən qışqırıb qaçdı,
Gülüşdü ona qızlar.

İLQAR VƏ QAZLAR

Çiyində avtomatı
cumdu qazlara sarı:
—Ta, ta, ta...
Qazlar «sıss» eləyərək
Qovaladı İlqarı:
—Qa, qa, qa...
Qorxudan yerə atdı
İlqar avtomatını.
Qazlardan uzaqlaşdı,
Çapıb qargı atını.

ALMA

Allanıbdır yanaqları,
Yetişıbdır alma, ata.
Əlimdəki bu daşları
Sən əlimdən alma, ata.
Mən ağaca daş atıram,
Ağac mənə alma ata.

ELSEVƏR

Bizim dəcəl Elsevər,
Külək sevər, yel sevər.
Niyə sevir küləyi?
— Deyim, birlikdə gülək.
Onun fırfırasını
Fırladan nədir?—
Külək.

FƏRQ

Ağacın üstündə
Alma var, alma var.
Hərəsi bir dada,
Alma var, alma var...

ALÇA

Bu nə kiçik alçadır,
Budağına əl çatır.
Sırğa-sırğa sallanar
Budağından alçalar.
Budaq budağı əyər,
Budaq yerə alçalar.
Yarpaqların üstündən
Üstümüze şəh yağar.
Budaq budağı saxlar,
Uşaqlar alça yığar...

MƏN OLMASAM

Nənəsinə deyir ki,
Bizim balaca Gülgəz:
—Mən olmasam, sən kimin
Nənəsi olarsan bəs?

DÜRDANƏ

Göydə Ayı göstərib,
Haray salır Dürdanə.
Ağlayır ki, o topu
Gedib gətirin mənə.

KONFET

Ondan konfet istədim,
Əlində biri vardı,
Qoydu ağzına, dedi:
—Yoxdu, pişik apardı...

KOR BIÇAQ

Mətbəxdəki bıçaqlara,
Ay uşaqlar, siz də baxın.
Bacım deyir bıçaq kordur,
Gözü olar, heç bıçağın?

MEYVƏNİN SÖZÜ

Cavanlığım indikindən
Təravətli, göyçək olub.
Ətirliyəm, çünki mənim
Uşaqlığım çiçək olub.

GÜL

İnsanlar ürəyimdən
Keçənləri duyublar.
Həmişə güldüyümdən,
Adımı gül qoyublar.

SAÇI UZANSIN DEYƏ

Qırxdırmışın saçını,
Cırnadırdıq bacını.
Çırtma vurub deyirik,
Qarpız yetişib görək?
Ağlayır, yanağında
Göz yaşı çiçək-çiçək.
«Suvarsan, ot tez bitər»,
Ona görə Nuriyyə,
Başını tez-tez yuyur,
Saçı uzansın deyə.

KOR BIÇAQ

«Mən hamıdan qoçağam» —
Lovğalanır bu çağa.
Sən onun əlindəki
Bıçağa bax, bıçağa.
Birdən əlini kəsər,
Başla bu boş həvəsi.
—Kəssin, elə kəsməkdi
Bıçağın vəzifəsi.
İstehzayla bıçağı
Mənə göstərib Qoşqar,
Deyir: — Kəsməkdən başqa
Bu, hər şeyə yarayar.

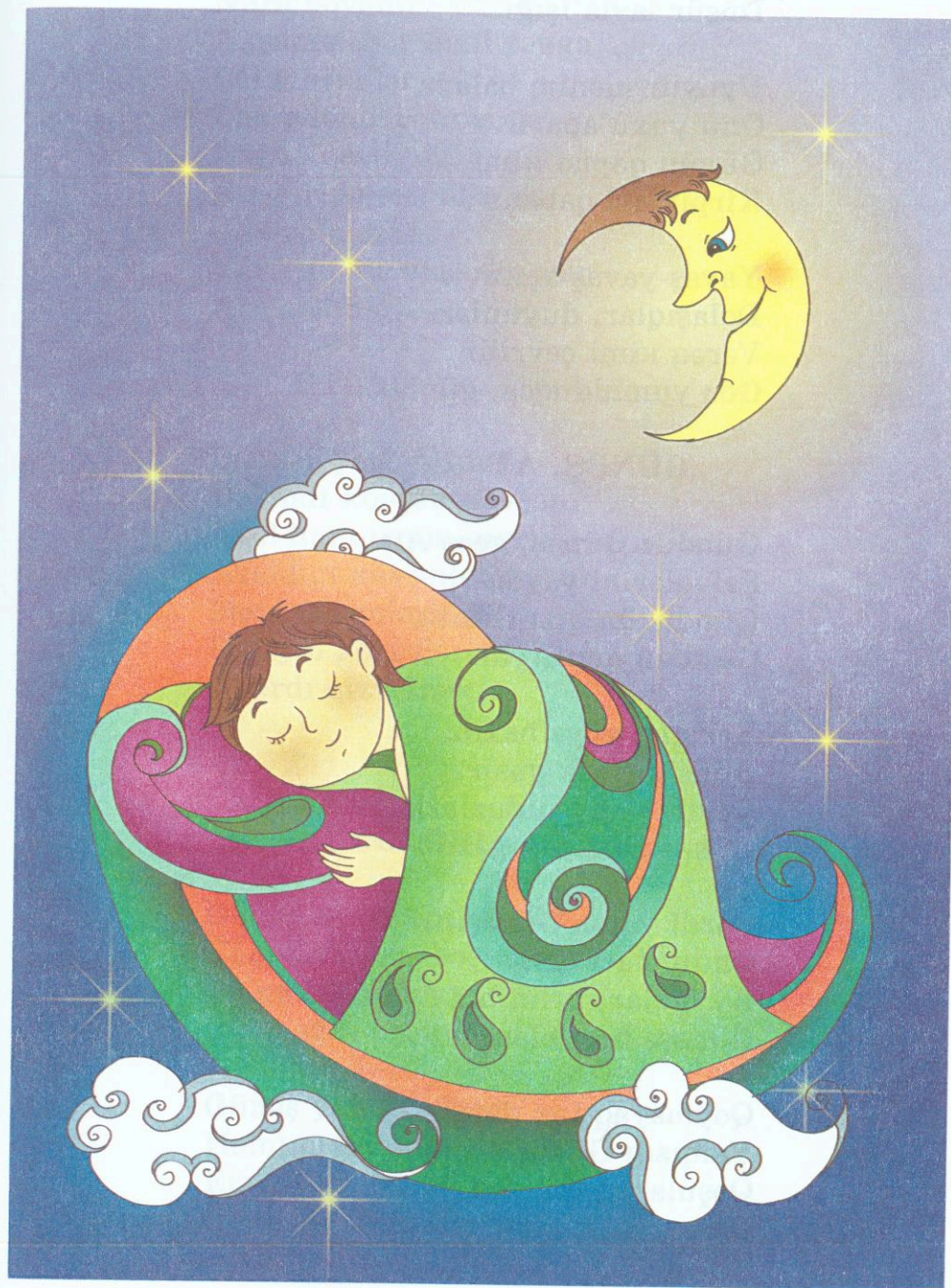
PƏNCƏRƏNİ AÇMAYIN

Duman gəlibdir dağa,
Duman gəlibdir bağa.
Pəncərəni açmağa
İcazə vermir Ağə:
Deyir: Birdən açarsan,
Duman dolar otağa.
Pəncərədən içəri
Buraxmayın dumanı.
İtirərəm Məstanı,
İtirərəm Toplanı.

İKİ BABANIN BİR NƏVƏSİ

Bu nəvənin iki evdə
Yeri ucadı,
Bu nəvənin özü körpə,
Adı «qoca»dı.
Bir babası Cəbrayıldı,
Biri Ağəddin, ..
Bu nəvəyə söz deyənlər
Aşmasın həddin.
Doğulanda, xoşbəxt-xoşbəxt
Babalar gülüb,
Körpə Mansur Sumqayıta
Qodmandan gəlib.
Bu həyəətə, bu bağçaya
Bil, yiyədir o.
Babasına ad günündə
Hədiyyədir o.
Mansur, boy at, babaların
Boyunu görsün,
Arzum budur onlar sənin
Toyunu görsün!

PƏNCƏRƏSİZ YAŞAMAQ BİL Kİ, ƏFSANƏ SÖZDÜ. ÜRƏYİN PƏNCƏRƏSİ BİR CÜT İŞIQLI GÖZDÜ.

LAYLALI AXŞAMLAR

Otağa yaz gətirir
Anamın danışığı.
Körpəmin gül üzünə
Düşür layla işığı.

Uyuyur mənim balam,
Onu yuxu aparır.
Günün qapısı kimi
Kirpikləri qapanır.

Yavaş-yavaş açılır
Dolaşıqlar, düyünlər.
Vərəq kimi çevrilir
Göz yumulduqca, günlər...

GÜNƏŞ, AY

Gündüz Günəş, gecə Ay
Şəfəqlərini yaydı.
Gündüzün qızı Günəş,
Gecənin qızı Aydı.

Yer qızı göyə baxıb,
Əlimdə çiçək gəzir.
Deyir: —Ay ulduzlarla,
Günəş nəyə tək gəzir.

Dərdi varsa Günəşin,
Onun əlacı olaq.
Ay qızlar, gəlin biz də
Günəşə bacı olaq.

Qoymayaq tək darıxsın,
Yalqızdı Günəş bacı.
Qoşularaq biz ona
Gəzək çölü, yamacı...

AXŞAM, SƏHƏR

Səhər Şərqdən, axşam Qərbdən
Günəş boylanır.
Dağlar, düzlər xumarlanır,
Nura boyanır.
Axşam-səhər qızıl rəngə
Çalır üfüqlər,
Qan çilənir çöhrəsinə
Dağda qarın da.
Bir-birinə əks olsa da,
Axşamla səhər,
Yenə də bir oxşarlıq var
Aralarında...

OTLAQ

İnəklər yem dalınca
Dolandı kövşən-kövşən.
Azaldım qırpım-qırpım,
Azaldım kövşək-kövşək.
Məni məmələrində
Daşıyıb körpələrə
Apardı qızıl inək.

GÜNƏŞ SANKİ OCAQDI

Günəş sanki ocaqdı,
Yanmayır boş-boşuna
Planetlər fırlanır
Bu ocağın başına.

Günəş yanır, oduna
Hamımızı isidir.
Elə bil ki, buludlar
Günəşin tüstüsüdür.

BULUDLARA TOP ATIRAM

Buludlara top atıram,
Caynağından qopardıram
yağışı.
Sevindirir çölü, düzü,
Bu yağışın yağışı.
Lalələrin, nərgizlərin
Rəngi gəlmir üstünə,
Sağ ol deyir qüdrətinə
Çiçəklərin baxışı.

BULUDA BAX, BULUDA

Buluda bax, buluda,
Elə bil ki, yumaqdı.
Çözələnib töküldü,
Yağış ilmələr axdı.
Bir azca bundan əvvəl
Bu gözəllik yoxudu.
Bulud yağış əliylə
Xalça — çəmən toxudu...

ULDUZLARIN BAXIŞI

Ulduzların hərəsi
Elə bil ki, bir gözdü.
Ulduzların hərəsi
Sanki bir həsrət gözdü.

Yuxu dünyamıza
Baxmaq istəyir onlar.
Ancaq Dünya xanımın

Əynində zülmət rəngli
Bir gecə köynəyi var.
O gözlərdən ələnir
Odlu həsrət yağışı.
Gecənin köynəyini
Dəlmədeşik eyləyib
Ulduzların baxışı.

HƏR GÖZÜN ÖZ YUXUSU

Gözümə bax, gözlərin
Səssiz mahnı oxusun.
Hər gözün öz işığı,
Hər gözün öz yuxusu.

Yuxu səni düşürər
Yorğunluğun atından.
Yuxu gəldimi, hər şey
Çıxar sənin yadından.

Gözlər yorulan kimi
Harayına yetər o.
Gecə qayıdıb gələr,
Gündüz uçub gedər o.

Gözünü yum, gül bala,
Yatmaq vaxtıdır axı!
Hava kimi, su kimi
Gərəkdir bizə yuxu.

AY ARIQLAYIB

Ay haray, ay haray,
Arıqlayıb göydə Ay.
İncəlib, dönüb çöpə,

Bənzəyir nazik ipə.
İşığı azalıb lap,
Olacaq iynəyə sap.
Amandır, Günəş ana,
Nurundan pay ver ona.
İşıq əmib yekəlsin,
Cana gəlib, kökəlsin!

YUXU

Dolur bəbəklərimə
Yorğunluq duman kimi.
Yuxu məni aparır
Gözümü yuman kimi.

Gah dağları görürəm,
Gah bağları görürəm.
Çəmənlikdə oynayan
Uşaqları görürəm.

Səhərəcən yuxuma
Nə qədər adam girir.
Gah əmim, gah qardaşım,
Gah da ki, xalam girir.

Yuxuda sifətimi,
Üzümü görəmmirəm.
Mən hamını görürəm,
Özümü görəmmirəm.

BİZİM QAPININ ZƏNGİ

Susuz bir dəyirmandır
Qonaqsız ev, deyirlər.
Nə yaxşı qapımızı
Səhər-axşam döyürlər.

Evə qonaq gələndə
Sanki olur sevincək—
Bizim qapının zəngi
Cəh-cəh vurur bülbültək.

SƏS ŞLAQBAUMU

Sanki asma körpüdü
Telefonun dəstəyi.
Səslər onun üstündən
Hara keçmək istəyir?

Yox, o, şlaqbaumdu—
Yolbağlayandı, Püstə.
Dayanır gecə-gündüz
Səsin yolunun üstə.

Zəng çalınır dalbadal,
Götür dəstəyi, tələs.
«Şlaqbaum» qalxmasa,
Səs keçib gələ bilməz.

ÇAXMAQ DAŞI

Çaxmaq daşım,
Çaxıl, çaxıl!
Qov alıssın,
Bir ocaq ol!

Sən lap qədim zamanlardan
İnsanların ümüdüydün.
Üşüyənin əllərində
Balaca od buluduydun.

Çaxmaq daşı, çaxıldığın
Yerdə bir zərrə günəş var.
Özün buz kimi soyuqsan,
İçində od var, atəş var.

HAMAR DƏNİZ

Kater üzüb getdikcə
Qabarır suyun üzü.
Elə bil kotan salıb
Şumlayırlar dənizi.

Ancaq dəryanı əkmək
Cəhdi hədərdir, hədər.
Haphamar olur dəniz.
Şumlansa da nə qəder.

DANIŞAN BUTULKALAR

Butulkalara baxın,
Yamanca sərbəstdilər.
Atam maşını sürcək,
Titrədilər, əsdilər.
Bir-biriylə söhbətə,
Höcətə tələsdilər.
Mən onları ayırdım,
Səslərini kəsdilər.
Kiridilər, susdular,
Yəqin məndən küsdülər

GECƏLƏR İTLƏR HÜRÜR

Quzular yuxusunda
Yamyaşıl xəsil görür.
Hamı gedib mürgüyə,
Arabir itlər hürür.

Cırtıdan, qorxma köpəkdən,
İşlərin olar asan,
Getsən it hürən yerə,
Mütləq xeyir taparsan.

İnsanın yaxın dostu
Gecələr oyaq olur.
Səsi oğruya zərbə,
Doğruya dayaq olur.

O səs tikanlı məftil,
Ondan qorxur yalquzaq —
Aclıqdan üzülsə də,
Dolanır kənddən uzaq.

Qaranlıqda köpəyin
Hürməyi deyil əbəs;
Gecələr keşik çəkir
Uyuyan kəndə o səs.

EHTİYAT AÇARIN NƏĞMƏSİ

Açaram mən, açaram mən,
Bağlı qapı açaram mən.
Unuduldum,
Yada düşsəm,
Sevincimdən uçaram mən.
Siyirmənin bir küncündə
Ağlayıram acı-acı.
Qıfıla girməkdən ötrü
Göynəyir burnumun ucu.
Açaram mən, açaram mən,
Bağlı qapı açaram mən...

SİNAQ

At oynayar
Oyur-oyur,
Əlləriylə
Yeri oyur.
Könlünə nəmər düşübsə,

Tut cilovu, dostum, buyur.
Al qamçını,
Qalx yəhərə,
Atı yolda
Sınayarlar.
Atdan gen qaçan
İgidi,
Huylayarlar,
Qınayarlar.
Niyə duruxdun?
Köhlənin belinə
Atıl.
At səni
Sınağa çəksin,
Sən də
Atı...

İŞIQ VƏ DOVŞAN

Düşüb işıq cığırına
Dovşan qaçır, dovşan qaçır.
Təpəsindən, kürəyindən
Tər süzülür puçur-puçur.

Elə bil ki, sehlənib,
Çıxmır işıq zolağından.
Hey qaçsa da, uzaqlaşmır
Motor səsi qulağından.

Yazıq dovşan, bilmirsənmi
Nə deməkdi maşın, təkər?
Yoldan çıx, yoxsa gözüne
Həmişəlik zülmət çökər.

KİŞNƏRTİ ƏVƏZİNƏ

Sahibini yürüktək
Yırğalayardı atlar,
Çəkilməmiş yollarla
Yorğalayardı atlar.

At igidin şərəfi,
At igidin qanadı.
Atı sevməyən kəsi
Dost-tanışı qınadı.

Adamlar köhlənləri
Tamam unudub indi.
O atların yerini
Maşınlar tutub indi.

Yadımdadır, bir zaman
Atlar necə kişnərdi.
Tarixdən gələn sədi
Mənimçün hər kişnərti.

İndi düşməyən yoxdu
Dəmir at həvəsinə.
Signallar haray salır,
Kişnərti əvəzinə.

YASTIQ

Başımla üstədən basdım,
Balışım oldu yastı.
Yəqin ki, buna görə
Ona deyirlər yastıq.

TƏK OLANDA

Tək olanda ilham coşur,
Qələmindən sözlər axır.
Hər kəlmə bir qaranquştək
Qənşərimdə durub baxır.

Üstünə fərli söz qonsa,
Kağız sevinir, şadlanır.
Bir misra babat alınsa,
Yazan quş tək qanadlanır.

Elə ki, adamlar gəlir,
Hərəsi bir söhbət açır.
Hay-küy qopdumu mövzular
Otaqdan perikib qaçır.

AVTOBUS SÜRÜCÜSÜ

O, ömrünün çoxunu
Bu yollarda yaşayır.
Bütün günü hamını
Ora-bura daşıyır.

Sürür, öz maşınında
Hər gün gəzdirir bizi.
Evə piyada dönür
Qarajdan onun özü.

KÜNCÜTLÜ KÖKƏ

Anam mənə dükandan
Kökə alıb, xala bax!
Sən bir bunun üstünə
Səpələnmiş xala bax!

Adama gəl-gəl deyir
Kökənin hər küncütü.
Anaq qoymur ki, yeyəm
Bacı məni incidir.

Deyir: — Bölək, kökədən
Mənə də pay yetəcək.
Sən onu təkcə yesən
Üzündə xal bitəcək.

CƏRƏYAN

Qoxusu yox, dadı yox,
Heç vaxt görünməz gözə.
Ancaq təbəssümüylə
Sevinc bəxş edər bizə.

Xasiyyəti belədir,
Yandırmasan, alışmaz.
Durar səssiz-səmirsiz,
Dindirməsən, danışmaz.

Qışın qarlı çağında
İstəsən, olar ocaq.
Dilini bilsən əgər
Dönüb qulun olacaq.

Nə yemək soruşacaq,
Nə içmək, nə də geymək.
Haçan könlün istəsə
Sənə edəcək kömək.

Neçə filin gücü var
Nazık biləklərində.
Sehrli nur gizlənib
Onun bəbəklərində.

SƏS

Bulaq kimi çağlayar,
Ha qışqırsan, tükənməz.
Qopub dodağımızdan
Quştək qanad açar səs.
Neçə bağlı qapının
Qıfılını açar səs.
Gözə görünməsə də,
Ürəyə nur saçar səs.
Sərhədləri adlayar,
Ölkələrə uçar səs.

QUŞ YUVASI TİKMİŞƏM

Qayçı ilə saçının
Bir topasını qırxiş.
Bilir ki, danlanacaq,
Oğlum yamanca qorxub.
Deyir: — Qayçı kor idi,
Xeyli zəhmət çəkmişəm.
Ata, mən öz başımda
Quş yuvası tikmişəm.

ÇİÇƏK AÇAN İŞIQLAR

Seyr edirəm, şəhərdə
Gör nə qədər işıq var.
Axşam pəncərələrdə
Çiçəkləyir işıqlar.
Ulduzlara baxın bir,
Yox, onlar ulduz deyil.
Göydəki adamların
Evinin işığıdı
Bu ulduzlar elə bil.

BU ƏMİNİN SAÇLARI

Bu əminin başında
Gur saça bax, gur saça.
O qədər dümağdı ki,
Az qalır ki, nur saça.
Bu əminin başına
Baxıb söyləyir Emil:
— Bu əminin saçları
Pambıqdandı elə bil.

QOCALAR DA UŞAQDI

— Qoy əsgərliyə gedim,
Böyümüşəm mən axı!
— Ay bala, əsgərliyə
Aparmırlar uşağı.
— Onda qoy baba getsin.
— Babanın saçı ağdı,
Qocadan əsgər olmaz.
— Qocalar da uşaqdı?!

KÖNÜL ŞEİR DEYƏCƏK

Hamı Könülə baxır,
Könül şeir deyəcək.
Lalə kimi qızarıb,
Könül əlində çiçək.
Bilmir ki, heç neyləsin,
İtiribdir özünü.
Dörd tərəfi adamdı,
Hara tutsun üzünü?

PIŞIYIN GÖZLƏRİ

Zülmətə dönüb
Həyət, sv-eşnək
Zil qaranlıqda
Zil qara pişik
Dolanır, gəzir
Bağı, bostanı.
İndi tap görüm
Sən bu Məstanı?
Görünməsə də
Pişiyin özü,
Fənər tək yanır
Bərəlmiş gözü.
Kəpənək kimi
Uçur o gözlər.
Yamyaşıl işıq
Saçır o gözlər...

QIN VƏ GÖZLÜK

Əgər ürək yanmasa,
Gözün yaşı quruyar.
Qılncı qın saxlayar,
Gözü gözlük qoruyar.
Qılncı qından sıyrılmasa,
Ora-bura dürtülər.
Qın qılncı korşaldar.
Gözlük gözü itilər....

DAŞ VƏ TORPAQ

Yaşıl olsalar da, sanki
Daş qoca, torpaq uşaqdı.
Bu dünyaya gələn gündən
Daş bərkdi, torpaq yumşaqdı.

Yerin qəlbi çox kövrəkdi,
Ovunur çiçəklə, güllə.
Torpağa gircək səngiyir,
Daşı dəlib keçən güllə.

CANLI PARAVOZ

Gözlərində şimşək gəlib,
Cilov gəmirir, gövşəyir.
Uzaqlardan çapıb gəlib,
Bərk yorulub, at tövşəyir.

Tər süzülür kürəyindən,
Ocaqmı yanır qarnında?
Sanki canlı paravozdu,
Hey buxar çıxır burnundan.

KƏSİLMƏYƏN ŞÜŞƏ

Yağış yağır, maşınlar
Ötür belədən-belə.
Dayanıb pəncərədon
Baxıram diqqət ilə.

Hamı, hamı tələsir,
Maşınlar süzüb keçir.
Cızıldayan təkərlər
İri şüşəkəsəntək
Asfaltı cızıb keçir.

Yollardan gediş-gəliş
Əskilmir ki, əskilmir.
Aynatək dümdüz küçə
Kəsilmir ki, kəsilmir.

İŞIQ SEVGİSİ

Gecə sahilə gedib
Sən çaya tutsan fənər,
Balıqların hamısı
İşığa üzüb gələr.
Tez tilovu atıb çək,
Mütləq balıq düşəcək.
Sevinirsən yamanca,
Sənin on torban dolur.
Balığı işə salan,
İşıq sevgisi olur.

QAÇAN AĞ TURP

«Möcüzədir, möcüzə,
Gör bir nə pəstah açır:
Ağ turp torpaqdan çıxıb
Hey ora-bura qaçır.

Gah açılır, gah da ki,
Yumulur yumruq kimi.
Uzun zoğu sürünür
Arxada quyruq kimi»...

İnandım bu sözlərə,
Mən aldandım, uduzdum.
Baxdım ki, turp sandığım
Ağ dərilili qunduzdur.

YUXUDA GÖRDÜYÜM NAĞİL

Yatağıma girən kimi,
Kirpiyimi yuman kimi,
Şirinə bir yuxu çökür
Gözlərimə duman kimi.

Ürəyim bal istəyəndə
Yuxuma ac arı girər.
Deyirlər ki, ac toyuğun
Yuxusuna darı girər.

Bu gördüyüm əhvalatlar
Gözümdən asılı deyil.
Yuxumun yaxşısı, pisi
Özümdən asılı deyil.

Gah qorxulu qurd, əjdaha,
Gah körpə quzu görürəm.
Gah dağları, yamaqları,
Gah çölü, düzü görürəm.

Ağılıma gəlməyən işlər
Yuxumun qonağı olur.
Gecə gördüklərim, səhər
Çevrilib bir nağıl olur.

Çağırıram, nənəm gəlir,
Danışırım aram-aram.
Axşam dediyi nağılın
Əvəzini qaytarıram.

QAZAYAĞI

Qazayağı o qədərdi,
Zəmini başına alıb
Qazlar özləri gediblər,
Ayaqları burda qalıb.

QƏRİB DAYANACAQLAR

Qonağı olmayanda
Olur dünya dar ona.
Sanki təskinlik verir
Gələn adamlar ona.

Nə yaxşı ki, qalmayı
Tənha dayanacaqlar.
Həmdəmi olmayanlar
Tənha dayanacaqlar.

Üstümü zə qəriblik
Qanadını səribdi.
Qərib dayanacaqda
Elə hamı qəribdi.

Bir mehriban danışır
Sanki ərsə çəkilib.
İntizarlı baxışlar
Uzaqlara dikilib.

Avtobus gecikəndə
Üzə duman-çən gəlir.
Tanış maşın gələndə
Elə bil vətən gəlir...

OD

Odsuz, ocaqsız heç nəyik,
Od xeyirdi, bərkətdi.
İnsan odsuz yaşayammas
Od həyatdı, hərəkətdi.

Benzin alışıb yanmasa,
Mühərrik haray qoparmaz.
İçində alov olmasa,
Maşın da bizi aparmaz.

ÖZ QƏFƏSİ

Həyətlərdə oynasaq da,
Böyükler izləyir bizi.
Üstümüzdən əskik olmur
Ata-anamızın gözü.

Yəqin ki, yekələn zaman
Azad bir həyat başlayır.
Uşaq böyük olanadək
Göz qəfəsində yaşayır.

QAVAL

Muğamat dilə gəldi.
Səs bulaqtak qaynadı.
Xanəndənin əlində
Qaval sanki aynadı.

Bu aynanın üstündə
Bir körpə çiçək dərər.
Bu aynanın üstündə
Xanəndə yollar görər.

Bu aynanın üstündə
Tumurcuqlar, xəzəllər...
Bu aynanın üstündə
Güzgülenər gözəllər.

Zəngulə vurulduqca
Çağlayar, daşar sular.
O ayna aya dönüb
Üzümüzə nur salar.

ÇAY VƏ BULAQ

Bulaq dedi ki, çaya
Biz ki, qohum-qardaşdır.
Bu dünya yaranandan
Bir ayrılmaz sirdaşdır.
Gəlib tez-tez yoluxur
Hər yoldan ötən mənə.
İtirib-axtarmırsan

Ancaq heç vaxt sən məni.

Bir gün də bizi yad et,

Sevindir dost-tanışı.

Qonaq gəlsən düşməz ki,

Dost, xəncərinin qaşı?

Çay güldü, uğuldadı,

Qucaqladı bulağı.

Dedi ki, neyləyirsən

Mənim kimi qonağı?

Ürəyimdən keçir ki,

Əziz dostum sevinə.

Ancaq mən necə sığım

Sənin kiçik evinə?

Dost, sənə qonaq gəlsəm,

Uzun ömrün bitəcək.

Gözün tutulmasa da,

Duruluğun itəcək....

ÇİÇƏK PƏNCƏRƏSİ

Parkda gəzib düşünürəm

Görüb küçədəki çatı:

Yazıq bitkilər darıxır,

Qaranlıqdı yerin altı.

Özünə pəncərə açıb,

Çiçəklər deşib asfaltı.

PÖHRƏLƏR VƏ KÜLƏK

Pöhrələr çalışır ki,

Yelin yolunu kəssin.

Onlar istəmir külək

Keçib gülləri əzsın.

Acıqla silkələyir,

Yorulmayır qolları —

Külək şapalaqlayır

Elə bil ki, kolları.

GÜLƏN DALĞALAR

Dənizə bax, dənizə bax,

Hər tərəf dümağ dalğadı.

Bizi görəndə sevinir,

Dalğalar dişin ağardır.

TORPAĞIM

Tab elədin ağrılara,

Torpağım, gəl səni öpüm.

Qəlbində şırım açmasam,

Ora necə toxum səpim?

SEHRLİ PƏTƏKLƏR

Bu şəhər evlərində

Gör nə qədər pətək var.

Ancaq gözə görünmür

Vızıldaşan arılar.

Bu sehrli qutular

Süst havanı itirir.

Sümürüb otaqlara

Dağ havası gətirir.

«Çırmayıb qollarını»

Möcüzəli pətəklər,

Mənzildəki natəmiz

Havanı hey «kötəklər.

Qadir insan özüdü

Bu pətəyin arısı.

Baltək şirin havanı

Udur qızı, qarısı...

SEHRLİ PİLLƏKƏN

Hər ucalan xoş səda
Elə bil ağ yelkəndi,
Pianonun həp dili
Sanki bir pilləkəndi.

Onlar üstə gəzdiyə
Sehr dolu barmaqlar,
Elə bil ki, çağlayır
Kol dibində ırmaqlar.

Dinir şirmayı tellər,
Danışır şirin dillə.
Qanadlanır ruhumuz
Ucalır pillə-pillə.

Qulaq asıb barmağın
Titrək «addım» səsinə,
Hamımız yüksəlirik
Gözəllik zirvəsinə...

ÇAŞQINLIQ

Hey mələyir yazıq-yazıq,
Bu qumral quzuya baxın.
Yaman acıb, bəs nə üçün
Anasına düşmür yaxın?

Qoyun mələyir çağırır,
Ancaq ondan qaçır quzu.
«Nə olub mənim balama» —
Anasının dolub gözü.

Yaxın gəlib körpəsini
İstəyir alsın qoynuna.
«Sən mənim anam deyilsən!» —
Bu söz dağ çəkir qoyuna.

İnciməsin gərək qoyun,
Quzunu yenə yalasın.
Yununu qırxıblar deyə,
Onu tanımır balası.

SƏSİNİN DALINCA GƏLƏN MAŞIN

O dərədən bir səs gəlir,
Səbrim qalmayıb daha.
Düşüb o səsin dalınca
Bir maşın qalxır dağa.

Tez elə, çıx alaçıqdan
Yığaq bir dəstə çiçək.
O maşınla yanımıza
İndi atam gələcək.

AĞAC ÖMRÜ

Ağacam, ağac,
Yerə bağliyam.
Torpaq anamdır,
Onun oğluyam.

Fayda verirəm
Obaya, elə.
Ömrüm tükənməz
Qurusam belə.

Ya taxta, ya da
Odun olaram.
Yanıb evlərə
Şölə salaram...

ÇƏPƏRLİ BAĞÇADA GÜL

Hər nazımı çəksələr də,
Arzularım gözdə qalıb.
Mən bağçada darıxıram,
Könlüm çöldə, düzdə qalıb.

Özüm gedə bilməsəm də,
Xəyalım dağlarda gəzər.
Çəpərli bağcadakı gül
Qəfəsdə bülbülə bənzər...

ŞİMŞƏK

Göydə çaxan ildırım
Buludlarım varıdı.
Elə bil ki, onların
Qızıl qan damarıdı.

Yağdırdığı yağışla
Fəxr eləyir, öyünür.
Şimşəyə bax, göylərin
Nəbzi kimi döyünür.

O, buludları biçən
Qayçıya da bənzəyir.
Küləklərin əlində
Qamçıya da bənzəyir.

Odlu damarlarında
Səpsərin su daşıyır.
Əkər şimşək çaxırsa,
Demək bulud yaşayır...

NUR YAĞIŞI

Yağış yağar şıdırğı,
Hey özünü öyər o.
Dənizlərin, göylərin
Qapısını döyər o.

Deyər:
—Açın qapını,
Qəbul edin qonağı.
Yağışdan çil-çil olar
Dəryaların yanağı.

Damcı suya qarışar,
Heç nəfəs dəre bilməz.
Səsə gələn balıqlar
Qonağı görə bilməz.

Hamısı qalar çaşbaş,
Oyanarlar yuxudan.
Kim seçə bilər axı
Dəryada suyu sudan?

İtər qara buludlar,
Göyün üzü açılar.
Dənizlərin üstünə
Yağar nurlu damcılar.

Göydə günəş güləndə
Suyun da üzü güldü.
Damcıların gözüne
Elə bil işıq gəldi.

Balıqlar tez qonağın
Üzüb önünə çıxdı.
Təbəssümlə gələnə
Hər vaxt qapı açıqdı...

DƏNİZ YOLU

Ürəklərdə baş qaldırdı
O üzə keçmək arzusu.
Neçə cür qayıq yaratdı
Sulardan keçmək arzusu.

Dəniz coşdu, dəniz daşdı,
Ağrı oldu, azar oldu.
Dilini bilənlərə yol,
Bilməyəne mazar oldu...

DƏNİZDƏN KEÇƏN YOLLAR

Dəniz ipiri bir ayna,
Gəmi yepyekə bir almaz.
Üstündən keçən qayığı
Balıqlar vecinə almaz.

Vurnuxarlar ora-bura,
Yaşayarlar üzə-üzə.
İçində həyat qaynayır,
Suların qoynu möcüzə.

İri-iri gəmilərin
Yolları dənizdən keçər.
Dərindən xəbəri olmaz,
Üzüb elə üzdən keçər...

DƏNİZİN ÜZÜ

Bu dəniz dərin olsa da,
İnsanın dizinəcəndi.
Bu balıqların dünyası
Dənizin üzünəcəndi.

Qanad çalar sular üstə,
Xoşbəxt-xoşbəxt süzər quşlar.
Qağayılarda dünyası
Dənizin üzündən başlar.
Qoynunda balıqlar üzür,
Üstündə qağayı süzür.
Bu dənizlə bu səmanın
Sərhədi—dənizin üzü.
Həyatları yetər sona
Çıxsalar üzə balıqlar.
Sərhədçi quşlar qoyarmı
Sərhədi poza balıqlar?!

DƏNİZ KƏLƏMİ

Mən dəniz kələmiyəm,
Mən dənizdə bitirəm.
Uzunam, bəzən boyum
Çatır on beş metirə.
Dənizlərin qoynunda
Çoxalmışam, artmışam.
Suyun dərinliyində
Bir çəmən yaratmışam.
Yarpağım yaşıl, qonur,
Yupyumşaqdı, bir əl vur.
Gərəksiz olsam məni
Yığardımı adamlar,
Axı yarpaqlarımda
Neçə cür vitamin var?
Mənim kimi faydalı
Bitkini sən də tanı.
Neçə-neçə dərdlərin
Dərmanıyam, dərmanı.

DƏNİZ QOXUSU

Aparıram bağçaya
Qızımı səhər-səhər.
Külək əsib, yenə də
Kükreyir mavi Xəzər.
Belə çovğunda quş da,
Çıxa bilməz yuvadan.
Dəniz qoxusu gəlir
Gülzar deyir havadan.

DƏNİZİ OYADAN QIZ

Qızım hər səhər durub
Söyləyir ki, ay ata,
Tez ol gedək dənizi
Yuxusundan oyadaq.
Qoşulub mənə gedir
Xəzərin sahilinə.
Balıqqulaqlarını
Götürərək əlinə
Atır suyun içinə,
Sonra deyir Aybəniz:
—Tez ol oyan yuxudan,
Tez ol, tez ol, ay dəniz...

DƏNİZƏ GEDƏNDƏ

Mən dənizə gedəndə
Qızım yatmışdı hələ.
Qıymadım oyatmağa,
Endim qumlu sahile.
Mən dənizdən gələndə
Belə dedi Gülsabah.
Mən sənə dənizinə
Getməyəcəm bil, sabah.

Dedim: —Niyə, ay qızım?
Dedi: — Küsmüşəm səndən.
Əminin dənizinə
Gedəcəyəm sabah mən.

DƏNİZ DÖŞƏYİ

Üfürüb, döşəyi
Şışirtdim,
Dənizin üstünə
Düşürtdüm.
Döşəyin üstə
Atlandım,
Atımı minib,
Atlandım!
Döşək suda üzdükcə,
Hey artırdı həvəsim.
Məni qoymadı batam
Sularda öz nəfəsim.

ATA DƏNİZDƏN GƏLƏNDƏ

—Üzümə baxıb,
Gülürsən, ata.
Bəlkə dənizdən
Gəlirsən, ata?
Bəs niyə məni
Oyatmamısan?—
Deyib ağladı
Balaca Vüsal.
—Belə soyuqda
Çimməkmi olar?
Görmürsən necə
Coşub dalğalar?
Külək hey əsir,

Havaya bax sən.
 Oğlum, dənizdən
 Gəlmirəm ki, mən.
 Gözünu ovur,
 Yuxusu gəlir.
 Əsnəyib deyir:
 —Yox, səndən dəniz
 Qoxusu gəlir.
 Sözü dəyişir
 Ata axırda:
 —Sən nə görmüsən,
 Oğlum, yuxuda?
 —Gördüm ki, səhər
 Qalxdın yerindən,
 Məni dənizə
 Aparmadın sən.

YUXUMA DƏNİZ GİRİR

Dənizə getdik
 Səhər atamla.
 Üz-üzə gəldik
 Xeyli adamla.
 Ləpə döyəndə
 Gəzirdi onlar.
 Mavi Xəzərdə
 Üzürdü onlar.
 Soyunub mən də
 Girdim dənizə.
 Səslədi məni
 Xalam Ənisə:
 —Uzağa getmə,
 Batarsan, İlqar.
 Ayaqlarımdan
 Öpdü dalğalar.
 Başıma inci
 Səpdi dalğalar.

Rayona getdik
 Axşam qatarla.
 Yol boyu ağac,
 Yol boyu tarla.
 Uzaq düşsəm də,
 Bir ay dənizdən,
 Onu həmişə
 Xatırladım mən.
 Mavi Xəzəri
 Unudum necə?
 Yuxuma girir
 Kənddə hər gecə.

HƏLƏ DƏNİZ YATMAYIB

Hələ dəniz yatmayıb,
 Biz də ləpələr kimi
 Deyək, gülək, atacan.
 Yırğalayıb dənizi
 Yatızdırmaq istəyir
 Yoxsa külək, atacan?
 Necə ki, dəniz yatmır,
 Hey əsəcək, əsəcək, —
 Dəniz mürgüləyəndə
 Yəqin külək kəsəcək.

DƏNİZƏ YAĞIŞ YAĞIR

Göy yağış əlləriylə
 Dənizi çimdikləyir.
 Elə bil sehrli quş
 Dənizi dimdikləyir.
 Dənizə yağış yağır,
 Sulara baxıram mən.
 Balaca fontan qalxır
 Hər damla düşən yerdən...

DƏNİZ NİYƏ NİGARANDI

İri, xırda balıqların
Dəniz yetibdir dadına;
Kürt toyuq kimi onları
Alıb qanadı altına.

«Cücələr»dən nigarandı,
Coşub haray qoparır o.
Dalğalanır, aşıb-daşır,
Üstümüzə qabarır o...

ÇƏLƏNG

Çəmən sanki çələngdi,
Gülləri rəngbərəngdi.
Qırmızı gül, sarı gül,
Məhəbbətin barı gül.
Ağ gül bir topa qardı,
Gül açıbsa, bahardı.
Çiçəklər əlvan, qəşəng,
Yarpaqlar yaşıl-yaşıl.
Don geyinib əyninə
Budaqlar yaşıl-yaşıl.
Ağappaq qar kimidi
Həmərsinin çiçəyi.
Gözəllik dənizində
Yelkəndi hər ləçəyi.
Qıpqırmızı lalələr
Heyran qoyur adamı.
Çəmənə bax, çəmənə,
Yanağından od damır.
Çəmən sanki çələngdi,
Gülləri rəngbərəngdi.
Rənglər sevir baharı,
Hər rəngin öz çaları.
Hər çəmənin öz gülü,
Gülə baxıb göz gülür...

RƏNGLƏRİN İSTİ-SOYUĞU

Rəssam atam mənim üçün
Bir peyzaj çəkmək istədi.
Dedi ki, ağ rəng soyuqdu,
Qırmızı, sarı istidi.

Düzü bir şey anlamadım,
Beynimi yordu suallar.
Soruşdum ki, heç rəngin də
İstisi, soyuğu olar?

Atam güldü:

—Niyə olmur,
Məzən olsun sənin, Araz.
Qar çəkmişəm, üşüyürsən,
Günəş çəkim, qızın bir az.

GÖZLƏR NƏ RƏNGDƏ OLSA

Gözlərin qarşısında
Bəşər gedər xəyala.
Gözlər gah qara olar,
Gah qonur, gah da ala...

Gözlər baharı yaşıl,
Payızı sarı görər.
Gözlər yamacda gülü,
Zirvədə qarı görər.
Gözlər nə rəngdə olsa.
Ürəyə işıq verər.
Hər şeyi öz rəngində.
Öz ölçüsündə görər.

Ancaq qəlbi yandıran
Həsret gözünü görməz.
Gözlər həp şeyi görər,
Gözlər özünü görməz.

RƏNG VƏ SƏS

Oğlum, hər rəngin
Doğma səsi var.
Hər səsin rəngi,
Rayihəsi var.

Ağ sim fikrimi
Dərddən ayırdı.
Sarı simlərin
Səsi ayırdı.

Qırmızı isti,
Bəyaz soyuqdu.
Ana laylası
Yaşıl işıqdı.

Sevər ürəyim
Göyüm-göyümdü.
Onu yaşıdan
Ulu göyümdü.

Ala gözlərdə
Qar ağılığı var.
Bəbəkə torpaq
Qaralığı var.

Bu güllərə bax,
Çiçəklərə bax.
Nəgmə oxuyan
Böcəklərə bax.

Səsə qovuşub
Rənglər elə bil.
Bəs gördüklərin
Möcüzə deyil?

Rənglər olmasa,
Gözlər yorular.
Səslər olmasa
Sözlər yorular.

Rəng ilə səsin
Qovuşduğundan
Möcüzəli bir
Aləm yoğrular...

PƏNCƏRƏ

Dünyamıza açılan
Nə qədər pəncərə var.
Birinin önündə dağ,
O birində dərə var.

Eləsi var meşəyə,
Ya dənizə açılır.
Eləsi var çəmənə,
Çölə, düzə açılır.

Hər biri nur bəxş edir
Ağsaqqala, uşağa.
Gündüzlər qapı olur
Çöldən gələn işığa.

Gecələr gülümsəyən
Təbəssümlü pəncərə,
Qaranlığın köksündə
Dönür iti xəncərə.

Pəncərəsiz yaşamaq
Bil ki, əfsanə sözdü;
Ürəyin pəncərəsi
Bir cüt işıqlı gözdü...

QAMIŞLIQ

Gör yolun qırağında
Nə qədər qamış bitib.
Yaşıl örtük altında
Bataqlıq gözdən itib.

Gölməçə gözəlliyi
Alıbdır öz qoynuna.
Təbicət qamış ölçüb
Bataqlığın boyuna.

DALĞA PİLLƏKƏN

Ağ köynəkli ləpələr
O yan, bu yana qaçır.
Külək əsəndə dəniz
Ağ-ağ çiçəklər açır.

Dalğalar şırım-şırım,
Baxanın gülür üzü.
Elə bil kotan salıb,
Yel şumlayır dənizi.

Hər dalğa Xəzərimin
Üzündə ağ yelkəndi.
Sıralanıb, elə bil
Yeriyən pilləkəndi.
Nəhəng bir eskalator
Yorulmadan fırlanır.
Dənizə baxanların
Sir-sifəti nurlanır.

Yel əsdikcə, Xəzərin
Qollarına güc gəlir.
Dalğa pilləkənlərlə
Sahilə sevinc gəlir...

GƏL

Bu çayı görəydilər
Sənin dostların keşmə.
Addamağa addım bas,
Oğlum, yanıma keç gəl.

Sanki rəssamdı bahar,
Gör nə qədər buta var.
Laləzardı bu tala,
Özün üçün gül seç gəl.

Çəməndə pencərə bax,
O yarpız, bu quzuqulaq.
Nəgmə deyir buz bulaq,
Onun gözündən iç gəl.

—Zoğala baxın, zoğala,
Dəyişirəm bir «sağ ol»a.
Gəlin bağa, zoğal yeyin,
Sonra mənə sağ ol deyın.

SÜNBÜL HÖRÜKLƏR

Yaraşıqlı sünbüllər
Zəmiləri bəzəyir.
Onlar kiçik qızların
hörüyünə bənzəyir.

Bntkilərə gözəllik
Veribdir torpaq ana.
Sünbülləri saç kimi
Hörübdür torpaq ana.

**SEVİMLİ ÇİÇƏKLƏR,
GÖZƏLLƏR, GÖYÇƏKLƏR**

ÇƏLƏNG

Bizim çəməndə
Güllər rəngbərəng.
Dərib onlardan
Düzəltdim çələng.

Onu qızımın
Boynuna taxdım.
Durub kənardan
Ləzzətlə baxdım.

Çiçəklə doldu,
Yaxası, qoynu.
Gül saplağına
Çevrildi boynu.

Mənim balamı
Güllər bəzədi.
Onun özü də
Çələng üstündə
Gülə bənzədi.

NOVRUZGÜLÜ

Adım novruzgülüdü,
Elçisi mənəm yazın.
Qaranquş lələyiylə
Siz mənə məktub yazın.

Uşaqların gözləri
Yollarıma dikilib.
Bilib ki, mən gəlirəm.
Qış dağlara çəkilib.

Orda-burda qalan qar
Bir gör necə xarlanıb!
Qışla döyüşmək üçün
Ləçəyim ovxarlanıb.

Bumbuz qarın altından
Sıyrılıb çıxan mənəm.
Məhəbbətlə, sevinclə
Dörd yana baxan mənəm.

Məni dərən kəslərin
Əlini titrədənəm.
Mizrab kimi qəlblərin
Telini titrədənəm.

Adım novruzgülüdü,
Elçisi mənəm yazın.
Qaranquş lələyiylə
Siz mənə məktub yazın...

BULUD ANA

Torpaq yanıb qovrulanda
Dağın üstədən ötdü bulud.
Yerə kölgə düşsün deyə,
Göy üzünü örtdü bulud.

Çiçəklərin yuxusuna
Elə bil noğul ələdi.
Köynəyindən keçirərək
Yağışı oğul elədi.

Deli: — Günəş, vaxtım yoxdur
İndi sənə dəyişməyə...
O, öz oğlunu göndərdi
Quraqlıqla döyüşməyə...

YER VƏ GÖY

Yer göyə yandıq verirdi.
— Bulağıma, gölümə bax!
Çəmənlərə rövnəq verən
Çiçəyimə, gülümə bax!

Səninə qoynun bomboşdu,
Halına yanıram düzü...
Göy güldü, yarımçıq qaldı
Yerin dodağında sözü.

— Günəşim, Ayım, ulduzum
Mənim hüsnümə bəzəkdi.
Lovğalanma güllərinlə,
Hər ulduzum bir çiçəkdi.

Güllərini qoymur sola
Mənim yağan yağışlarım.
Sənə həyat bəxş eləyir
Nur çiləyən baxışlarım...

GÜLLƏRİN BAYRAMI

Yağış yağır astaca,
Güllərin bayramıdı.
Saralan çəmənlərin,
Çöllərin bayramıdı.

Bulud nəgmə oxuyur,
Dağlar, düzlər dinləyir.
Çiçəklər quşa dönüb
Damlaları «dənləyir».

SEVINƏN GÜLLƏR

Xırdaca dibçəklərdə
Çoxlu güllərimiz var,
Əbədi sakin olub
Evimizə ilk bahar.

Pəncərədən onların
Üstünə nur saçılır.
Çiçəklər açılanda
Ürəyimiz açılır.

Onların birini də
Dərməyə əlim gəlmir.
Yaxın qonşumuza da
Verməyə əlim gəlmir.

Ancaq iş ayrı cürdü,
Getməliyik yaylağa.
Güllərimdən ayrılmaq
Vaxtı çatıbdır daha.

Aparıb hamısını
Qonşuya verək gərək.
Qoyub gedə bilmərik
Biz evdə onları tək.

İnsan həniri yoxsa
Bulud kimi dolarlar.
Susuzluqdan, həsrətdən
Saralarlar, solarlar.

...Daşıyıb dibçəkləri
Apardım qonşugilə.
Yalvardım: — Biz gəlincə
Muğayat ol bu gülə.

Ürəyimdə söylədim:
— Güllərim, darıxmayın!
Yenə sizi oxşayar
Əllərim, darıxmayın!

Ayrılanda onlardan
Kövrəldim, gözüm doldu.
Mən yollandım yaylağa,
Güllər qonşuda qaldı.

Dağlarda keçirdiyim
Bir ay bir ilə döndü.
Göz yaşlarım gözümdə
Qaynadı, selə döndü.

Sevinirdim yamanca.
Atam dedi: — Bu qızın
Qanadı yoxdur uça.

Düyməni basan kimi
Qonşu qapını açdı.
Məni narahat görüb
Onun dodağı qaçdı...

Gülüb dedi: — Xəyanət
Olarmı amanata?
Qoşulub qonşumuza
Gülürdü anam, atam...

Dibçəkləri götürdüm,
Əllərim sevindilər.
Qayıtdığımı görüb
Güllərim sevindilər.

Xoşbəxt idim yamanca,
Hər şey gülürdü üzə.
Küsüb getmiş baharı
Qaytardım evimizə...

KƏPƏNƏYİN GÜL DÜKANI

Göbələk papağının
Altı olub məkanı,
Kəpənək özü üçün
Açıbdır gül dükanı.

Çoxbilmişə aldanır,
Xamları hərifləyir.
Hey müştəri çağırır,
Malını tərifləyir.

Deyir: — Tələsin, çiçək
Qalmayacaq sabaha.
Ancaq əli gəlməyir
Bircə gül də satmağa...

QƏRİB ÇİÇƏK

Qərib çiçək,
Qərib çiçək,
De, səni kim
Dərib, çiçək?

Dağlarda
Şərə düşmüşən,
Gəlib
Şəhərə düşmüşən.

Bir kimsəyə
Uyuşmursan.
Niyə quş olub
Uçmursan?

Ayrı düşmüşən
Çəməndən,
Nə istəyirsən
De, məndən?

Əvvəl-axır
Solacaqsan,
Qəlbimə dərd
Olacaqsan...

OĞLUM GETDİ ÇƏMƏNƏ

Oğlum getdi çəmənə:
Şəhli otlara baxıb,
Belə dedi: — Ay ata
Deyəsən yağış yağıb.

— Yağış nə gəzir, oğlum,
Heç gör göydə bulud var?
— Hə, bildim, tərləyibdir
Yəqin çiçəklər, otlar.

— Bu nə tərdi, nə yağış,
Parıldayır gör necə?
Şehdi, çiçəyin, otun
Üstünə qonub gecə...

ŞEH

Gecələr gül-çiçəyə
Yaxın bir sirdaş olur,
Hər birinin gözündə
Bircə gilə yaş olur...

Billur kimi bərq vuran
Kiçik muncuğa dönür.
İçində ümid yanan
Bir tumurcuğa dönür.

Səhərlər bəbəyində
Sayrışır gün işığı.
Üşüyən çiçəklərin
Açılır qırışığı.

Külək şəhi qısqanır
Çiçəklərə yamanca.
Əsib, onu dağıdır
Çölə, düzə, yamaca...

ATLI

Yağışa bax, yağışa bax,
Əlində bir odlu şallaq,
Bulud atı minib çapır,
Yalmanına sinib, çapır.

Dedim: — Yağış, gəl sözə bax,
Atdan düş, ol bizə qonaq.
Çöllər sənsiz qəribsəyib,
Küllər sənsiz qəribsəyib.
Nə yaxşı ki, sözə baxdı.
Yağış ən əziz qonaqdı.

DUMAN YOLU

Bu dərədən o dağa
Duman asanca qalxır.
Ancaq özündən sonra
Qalmır bir sapca cığır.

Bu dağın başına bax,
Şişə çəkir buludu.
Bu yolla qalxammarıq,
Bu yol duman yoludu.

BU ŞƏHƏRƏ GƏLƏN QATAR

Bu şəhərin qoynunda
Yetdik arzu-murada.
Bu şəhər bir dənizdi,
Hər dalğası bir adam.

Hər ləpə bir bulağın,
Kəndin əziz payıdı.
Bura gələn hər qatar
Sanki bir dağ çayıdı.

Dənizə töküldükcə
Bu çaylar şahə qalxır.
Dəryanın damarında
Çəsmənin qanı axır.

QUŞ BULAĞI

Quş bulağı, quş bulağı,
Dağın qoynundan çıxırsan.
Suyun azdır, elə bil ki,
Quş dimdiyindən axırsan.

Həsretini, niskilini
Süzüldüyün daşlar bilib.
Sən dalğada çağlamısan,
Yerini tək quşlar bilib.

Varlığından insanlara
Kim isə xəbər yetirib.
Sənin suyun buralara
Geniş yol çəkib gətirib.

GƏL-GƏL DEYİR

Qaranlıq düşən kimi
Yamacda güllər itir.
Hünərin var, çəməndən
Bir qom çiçək də gətir.

Çökür yerə qaranlıq,
Yavaşca əsir külək.
Göylərin yaxasında
Ulduzlar açır çiçək.

Elə bil ki, Ay gülüb,
Yanıma yüksəl,-deyir.
O ucalıq, gözəllik
Adama gəl-gəl deyir.

QAPIMIZDA BİTƏN AĞAC

Günəşə uzansa da
Onun yarpaq əlləri,
Heyf ki, gəzə bilmir
Çəmənləri, çölləri.

Qapımızda dayanıb
Heç bilmirəm haçandan.
Durub bitdiyi yerdə
Dünyaya göz açandan.

Ucalır yarpaq-yarpaq,
Göylərə qalxır ağac.
Hər bahar təzə gözlə
Dünyaya baxır ağac.

Ona görə darıxmır,
Ona görə bezmir o.
Hamı yanına gəlir.
Nə olsun ki, gəzmir o.

MEŞƏMİZDƏN KÖÇƏN AĞAC

Ağaca bax, çırtıldayır,
Hönlürür bir çağa kimi.
Qalxıb alov dilimləri
Kökündən budağa kimi.

Ayaq üstə yanır, yanır,
Təpəsindən tüstü çıxır.
Gövdəsindən, budağından.
Damarından alov axır.

Çarəsi yoxdur, dayanıb;
Gedə bilmir, qaça bilmir.
Kökü torpağa bağlıdı,
Qanadlanıb uça bilmir.
Ağac yanır, alovlara
Bələnibdir gövdə, budaq.
Baxan deyir: — Bəxtəverin
Əynindəki dona bir bax.

Ağac yanıb külə döndü,
Arada söz-söhbət gəzdi:
Elə qəşəng donu olan
Bu meşəni bəyənməzdi.

Bir quş kimi qanadlanıb
Hara isə uçdu ağac.
Alovlu don geyən kimi
Meşəmizdən köçdü ağac...

ŞƏFALI İYNƏ

Gövdəsinə qurd düşüb,
Xəstələnib bu ağac.
Kimi çağıra q, etsin
Onun dərдинə əlac?

Meşə ana zəng etdi,
Tez təcili yardıma.
—Loğman bacı, amandı
Yet balamın dadına.

Həkim gəlib söylədi:
— Ağrıtsa da bir azca,
Gərək mən iynə vuram
Azarlamış ağaca.

Xəstə yamanca qorxdı,
Ancaq dözdü, neyləsin?
Ağacdələn həkimin
Şəfalıdı iynəsi.

ÇƏTİR OLDU

Zərif bir çiçək idim,
Gün üstümə şığıdı.
Kəpənək qanadının
Kölgəsinə sığındım.

O yazığı yolundan
Edən xoş ətir oldu.
Qanadlarını açıb
Üstümdə çətir oldu.

ÇƏMƏNƏ SƏPİLƏN GÖYQURŞAĞI

Qoşuldu bir-birinə
Yağışla gün işığı.
Bu ülfətdən yarandı
Gözəl bir göyqurşağı.
Sevindirdi böyüyü,
Sevindirdi uşağı.
Sonra gül-çiçək olub
Səpələndi aşağı.

BADAM

Badama bax, badama bax,
Çiçəyini yerə tökür.
O, öz budaq əlləriylə
Elə bil ki, dolma bükür.

Körpə-körpə badam tumu
Gün altında şişir, şişir.
Uca, ucqar budaqlarda
Yavaş-yavaş bişir, bişir.

Açın yaşıl bələyini,
Qonur çəyirdəyi qırın.
Dadlı badam yemək üçün
İndidən növbəyə durun.

QURU BUDAQ

Həsərət-həsərət yellənsə də,
Yarpaq ona yaxın durmur.
Quru budağın üstündə
Heç quşlar da yuva qurmur.

RƏNGBƏRƏNG KÖRPÜ

Göz oxşayır yamanca,
Tağları rəngbərəngdi.
Təbicətin qurduğu
Körpü necə qəşəngdi.

Onu sovqat gətirib
Kəndimə ətirli yaz.
Dünyanın heç yerində
Bu cür körpü tapılmaz.

Göylər tapdanmaq üçün
Salmayıb bu körpünü.
Hələ üstündən keçən
Olmayıb bu körpünün.

Onun heç bir qorxusu
Yoxdur bahar selindən.
Tağları yoğrulubdur
Günün «şehli» telindən.

Yox-yox, bu körpü deyil,
Əsil qövsi-qüzehdi.
Yağışlı şəfəqlərin
Göydə açdığı zehdi...

BULUD İÇİNDƏ İŞIQ

Günəşin qarşısını
Kəsməkçin, bilə-bilə
Səmadakı buludlar
Tez verdilər əl-ələ.
Bu təşəbbüs nahaqdı,
Birdən, ildırım çaxdı.
Bulud haray qopardı:

Vay, neyləyim indi mən?!
Bizim də içimizdə
İşıq varmış sən demə!
Alovlandı buludun
Köynəyinin yaxası.
Şimşək onu əritdi,
Bulud oldu teyxa su.
Səpildi dağa, düzə,
Yerdə ot çıxdı dizə.
Günəş güldü, şəfəqlər
Dindi sarı sim kimi.
Güllər yerin üzünə
Qondu təbəssüm kimi...

ÇİÇƏK

Torpağın xalı — çiçək
Pətəyin balı — çiçək.
Nə yaxşı ki, bürüyüb
Çəmənə, yalı çiçək,
Əzib keçə bilmirəm,
Kəsibdir yolu çiçək...

ÇİÇƏKLƏR ARASINDA

Seyr edirəm dörd yanı,
Nə gözəldir bu yamac!
Oynamaq istəyirəm
Bu çəməndə gizlənpaç.

İndicə atam gəlib
Deyəcək ki, gəl gedək.
Qorxuram sevincimin
Ömrü ola çox gödək.

Bir kəpənəyə dönüb
İzlənmək istəyirəm.
Çiçəklər arasında
Gizlənmək istəyirəm.

MƏNZƏRƏ

Bu zanbaq, o lalədi,
Bu nərgiz, o süsəndi.
Qəfildən külək əsdi,
Zərif güllər səksəndi.

Elə ki, zəmilərin
Telini oxşadı meh,
Sünbüllərin içində
Rəqs etdi, oynadı şəh.

LÖVHƏ

Səmaya bənzər dənizin
Suları sakitdi, laldı.
Onun üstündə titrəyən
Qayıq elə bil hilaldı.

QONAQ

Göyün üzündən
Bir ulduz axdı.
Durub mən onun
Ardına baxdım.
Qorxma, ürəyin
Dönməsin buza.
Qonaq gedir də,
Ulduz ulduza...

ÇİÇƏKLƏ SÖHBƏT

Qaydadır, gözəlləri
Hərsliliklə süzərlər.
Gözəl olan çiçəyin
Saplağını üzərlər.

Ətirli çəmənlərə
Yolum düşmür haçandı.
Gözəlliyyənin özü də
Başa oyun açandı.

Çiçək, sənə qıymaram,
Görürsən, əlim boşdu.
— Oğlan, sənənin əlində
Can vermək mənə xoşdu...

KÜLƏK

Hamı çəkilib evə
Həyətdə külək əsir.
Oynamağa kimsə yox,
Ora-bura tələsir.

Boş konserv qutusunu
Qovur o yan, bu yana.
Səs salır ki, dəcəllər
Yuxusundan oyana.

BALACA BALIQÇI

Qarmağı atdı suya
bir uşaq alnında qürur,
Elə bil barmağı altda
dənizin nəbzi vurur.
Qarmağı çəkdi sudan,
qəlbi balıqtək döyünür,
Evə boş dönməyəcək,
oğlan işiylə öyünür...

SAHİLƏ

Dişin dişinə dəyir,
Üşüyürsən, Sahilə.
Bəsdir daha çimdiyin,
Tez elə, çıx sahilə.

—Atacan, üşümürəm,
Gəl mənə bax yaxından.
Dənizin dalğa əli
Əl çəkmir ha yaxamdan.

GÜNDƏN-GÜNƏ

Atam dənizdə olur
İlin bütün yayını.
Gah dalğalar qoyunda,
Gah da evdə yuyunur.
Dənizə getməyəndə
Hövsələsi daralır.
Hey çimsə də, ağarmır,
Gündən-günə qaralır...

GÜNƏŞ VANNASI

Qızıl şəfəqlər altında
Qızılı qumlar saralır.
Günün fırçası sarıdı,
Ancaq dərimiz qaralır...

İLBİZ

İlbiz, ilbiz, bilirəm ki,
Qəlbin incədi, kövrəkdi.
Ancaq mənə bir başa sal,
Buynuz nəyinə gərəkdi?

Mənim də taleyim budur,
Gözsüz canlı necə gəzər?
Buynuzum korun əlində,
Titrəyən əsaya bənzər...

KÜLƏK VƏ AY

Neçə gündür hirsli külək
Haray qopara-qopara,
Qara buludlara büküb,
İstəyir Ayı apara.

Ay isə pozmur halını,
Gülümsəyib bizə baxır.
Onun bulud torbasını
Asanlıqla deşib çıxır.

QARPIZ TUMLARI

Qarpız kəsdik şipşirin,
Qıpqırmızı, bal kimi.
Tumları görünürdü
Qara-qara xal kimi.
Belə dedi onlara
Baxıb balaca Bahar:
— Gör bunun köynəyinin
Nə qədər düyməsi var?...

DARÇIN

Uzanıram, can atıram günəşə,
Yarpaqlarım yamyaşıldı həmişə.
Gözəllikdə, yaraşıqda tayım var?
On dörd, on beş metrə qədər boyum var.

Çiçəyim ağ, xırda, yarpağım iri,
Könül açan ətrim tutub hər yeri.
Qabığımı qurudurlar kölgədə,
Məndən yaxşı dərman yoxdu bəlkə də.

MİXƏK

Xəzan yoxdu mənimçün
Yamyaşılam qış, bahar.
Al, qırmızı gülümün
Xoşagələn ətri var.
Elə bil ki, alışır
Qırmızı ləçəklərim.
Tünd, qonur rəngdə olur
Quruyan çiçəklərim.

GÜLÜMBAHAR

Gələn kimi, gülüm, bahar,
—Yerdən qalxır gülümbahar.
Yarpaqları uzunsovdu,
Sanki yaşıl bir alovdu.
Narıncıdı çiçəkləri,
Nə qəşəngdi ləçəkləri.
Gəl özün bax, qəşəng güldü,
Heyif, ömrü birçə ildi.
Doymaq olmur çiçəklərin
Gözəlindən, göyçəyindən.
Fayda verir insanlara,
Boyaq olur ləçəyindən.

ZƏYƏRƏK

Gövdəm düz, özüm zərif,
Yaraşır mənə tərif.
İtiuc yarpaqlarım
Düzülüb qatar-qatar.
Gövdəmin zirvəsində

Göy rəngli çiçəyim var.
Yaxına gəl, yaxına,
Diqqətlə bax sən mənə.
Şartək qutucuğumda
Toxum olur on dənə.
Məni adi otlara
Oxşatma, zəyəreyəm.
Dərdlərin dərmanıyam,
İnsanlara gərəyəm...

SU YORĞAN

Gecədir, hamı yatıb,
Hər yana zülmət çöküb.
Balıqlar yorğan kimi
Çayı üstünə çəkib...

DAĞ ÇAYI

Dönüm onun gözünə,
Yol açıb öz-özünə.
Axır, axır tükənmir,
Suyu hey təzələnir.
Dağın bağırsağı tək
Elə hey çözələnir.
Pay verir bağ-bostana,
Hövzəsində boldu su.
Çaylaq bir uzun yoldu,
Çay bu yolun yolçusu.

QARA RƏNGİ SEVİRƏM

Sevirəm qara rəngi,
Olmasa qara torpaq,
Yaşillığı hayandan
Alardı çəmən, yarpaq?

Qara torpaqda bitən
Güllərin rənginə bax;
Qırmızı, bənövşəyi,
Göy, mavi, sarı, dümağ...

Lalələr, qərənfillər
Sanki alovdu, yanır.
Bağların sinəsindən
Qızılgülər boylanır.

Bu torpaqdır yaradan
Yüz-yüz əlvən çələngi.
İndi bildinmi niyə
Sevirəm qara rəngi?

HAZIRCA EV

Ev-eşik dərdi çəkmir ha,
İlbiz axı çanaqlıdı!
Doğulandan mənzili var,
Öyünməyə o, haqlıdı.

Dəng eləmir qonaq onu,
Bu hazırca çanaq onun
Körpə vaxtı beşiyidi,
Böyüyəcək ev-eşiyidi...

ÇAY YUXARI AXAN SEL

O, qatıb qabağına
Nədir elə aparır?
Viylıdayır,- qışqırır,
Yaman haray qoparır.

Üzü yuxarı axır,
Dərədən dağa qalxır.
Bu nə qərribə seldi,
Yox, bu sel deyil, yeldi.

YALANDAN AĞLAYIR

Bir yağışlı havada
Ağaca gedib yaxın,
Onun yarpaq gözündən
Süzülən yaşa baxın.

Sevinsə də gülmür heç,
Özünü saxlayır o.
Buludlara qoşulub
Yalandan ağlayır o.

KÖLGƏ

Vurğunuq yer kürəmizin
Gecəsinə, gündüzünə.
Bir üzündən gün çıxanda
Kölgə düşür bir üzünə.

Harda işıq var, istidi,
Harda kölgə var soyuqdu.
Kölgəni günəş yaradır,
Özünün kölgəsi yoxdu.

ALTDA QALAN DAMCI

Yağış yağır şırhaşır,
Ara vermir bir hovur.
Buluddan yerə qədər
Damcı damcını qovur.

Bir-birinin üstünə
Yıxılır bu damcılar.
Ağırılığın altında
Sıxılır bu damcılar.

Deyirəm vay halına
Altda qalan damcının.
Əzib şikəst edirlər
Yazığın qol-qıçını.

ADLAR

Uşaqlar bu dünyada
Öz adı var hərənin.
Hər otun, hər çiçəyin,
Hər dağın, hər dərənin.

Adım çəkilən zaman
Qəlbimə işıq düşər.
Adlar olmasa əgər
Hər şey qarışıq düşər.

GÖBƏLƏK HEYKƏLİ

Daşa bax,
Nə qəşəngdi.
Elə bil
Göbələkdi.
Möcüzədir, möcüzə,
Baxanın gülür gözü.
Bu heykəli qoyubdur
Ana təbiət özü.

GÖBƏLƏK SEVİNCİ

Biz çiskinli havadan
Nahaq yerə incidik.
Bu payız yağmurunun
Həp damlası incidi.
O, adi yağış deyil,
Göbələk sevincidi...

GÖY YERƏMİ ENİBDİR?

Dənizin üstü ilə
Uçan zaman təyyarə,
Boylanıb pəncərədən
Heç baxmısanmı yerə?

Xəzər necə gözəldi,
Xəzər necə qəşəngdi.
Quş qanadlı dalğalar
Elə bil ki, çiçəkdi.

Düşündüm ki, səmadı
Mən dənizi unuttum.
Ağ-ağ dalğalara bax,
Elə bil ki, buluddu.

AĞACIN NƏĞMƏSİ

Ömrüm boyu su içdikcə
Ucalardım, boy atardım.
Budağımda mürgüləyən
Tumurcuğu oyadardım.

Ağac idim, doğradılar,
Adıma odun dedilər.
Düşəcəksən qismətinə
Alovun, odun dedilər.
Hey yanıram, dörd tərəfi
Qəlbimin tüstüsü sarmış,
Ömrü boyu su içənin
Sən demə, yangısı varmış.

AY PIYADA OLSA DA

Meşədə Aya sağ ol
Deyib, maşına mindik.
Tez sürəti artırıb
Öz kəndimizə döndük.

Çatdıq həyatimizə,
Düşən zaman maşından,
Göyə baxıb gördüm ki,
Ay dayanıb qarşımda.

Uzaqlarda qalmışdı
Neçə dərə, neçə dağ;
Ay piyada olsa da
Gəlmişdi bizdən qabaq.

SƏMADA AY ÜZÜRDÜ

Axşam çıxıb balkona
Ülviyyə göyə baxdı.
Dedi: Bir bax, əmican,
Ay elə bil qayıqdı.

Bu nə gözəl mənzərə,
Topa-topa bulud var.
Göylər sanki dənizdi,
Dalğaları buludlar.

Para ayım üzür bax,
«Suları» yara-yara.
Arabir də gizlənir
Baş vurub «dalğalar»a.

KİM ZƏHMƏTƏ KÖNÜL VERSƏ, ƏVVƏL-AXIR XEYİR TAPAR...

ƏGƏR İNSAN İSTƏSƏ

Adamların dilini
Güllər öyrənə bilməz.
Nə dənizlər, nə çaylar,
Səllər öyrənə bilməz.

Ancaq biz onlar ilə
Danışmaq istəyirik.
Qəlbimizdən keçəni
Soruşmaq istəyirik.

Bəs neyləyək indi biz,
Özümüzü öyəkmə?
Təbiiyyətin önündə
Gözümüzü döyəkmə?

Yox bu yaraşmaz bizə,
Belə əmr edir ürək:
Biz hər şeyin dilini
Gərək bir-bir öyrənək.

Əgər insan istəsə,
Daşın dilini bilər.
Yerdə çiçəyin, göydə
Quşun dilini bilər.

Çalış, çətini işlər
Qaydaya düşüncədi.
İnsanı insan edən
Ağıldı, düşüncədi...

Əgər insan istəsə.
Pisi yaxşı eləyər.
Qanqal bitən çölləri
Gül-çiçəyə bələyər.

«Ot kök üstündə bitər»,
Doğrusa da bu məsəl,
Cır kök üstə ucalan
Calağı unutma gəl.

Yaraşqlı, şipşirin
Meyvəsi bizə bəsdə.
Nə olsun kökü cırdı,
Budağı ki, peyvəstdi.

Peyvənd olan tumurcuq
Danmır ha öz zatını.
Cır kök üstə saxlayır,
Öz say-seçmə adını.

ARİ VƏ ŞAİR

Kim zəhmətə könül versə,
Əvvəl-axır xeyir çəkər.
Arı güldən, çiçəkdən bal,
Şair sözdən şeir çəkər.

Hər ikisi ləzzət alar
Ömrün gecə-gündüzündən;
O, güllərin ləçəyindən,
Bu, qızların gül üzündən.

Arının öpüşü qalar
Çiçəklərin yanağında.
Şair sözü bala dönər
Gözəllərin dodağında.

SU EVİ

Divar hörüb suvadıq,
Gözəlcə bir ev çıxdı.
Yanları, altı bağlı,
Üstü isə açıqdı.

Siz elə bilməyin ki,
Zəhmətimiz puç olub.
Sanki nəhəng bir ovuc
Göy üzünə açılıb.

Qoymur havayı getsin,
Damını göydə tutur.
Bu üstü açıq evin
Sakini təmiz sudur.

Həyətimizə qonan
Bir top buluda bənzər.
Onun sinəsi üstə
Kağız qayıqlar üzər.

Yanından neçə yerə
Xırda arxlar çəkilib.
Bütün bağın, bostanın
Gözü ona dikilib.

İçindəki təmiz su
Səpsərindi, bumbuzdu.
Bu adicə ev deyil,
Qəşəngcə bir hovuzdu...

VERTALYOT

Vertalyota baxın bir,
Caynağında borular.
Elə bil şirə yığıb
Bal aparır arılar.

Yaman da söz danışdım,
Boru hara, bal hara?
Vertalyot yük daşıyır
Maşın çıxmaz dağlara.
— İnsanlar boruları

Uc-uca bağlayacaq.
Onların içi ilə
Baltək şirin dağ suyu
Axacaq, çağlayacaq...

YADİGAR

Nənəmgilin həyəti
Elə bil ki, meşədi.
Bu fındıq, bu da əzgil,
Nara bax, güloyşədi.
Bu alma, bu da armud,
Bu zoğal, bu gilənar,
Bu əncir, bu şaftalı,—
Nə ağac istəsən var.
Çinar göyə baş çəkir,
Qovaq ondan ucadı.
Palıd sərin kölgəli,
Dibi yaşıl yoncadı.
Ağacın budağında
Bülbüllər vurur cəh-cəh.
Biz uzanıb kölgədə
Belə deyirik:—Bəh, bəh...
Budaqlarda nə qədər
Alma, armud, nar qalıb.
Bu bağ Yusif babamdan
Bizə yadigar qalıb...

ƏL

Oğlum deyir: — Ay ata,
Bir mənim əlimə bax:
Yumanda yumruq olur,
Açandasa şapalaq.
Ata gülür, üzündən
Nur tökülür elə bil.
Deyir: —Oğlum, əl təkəcə

Yumruq, şapalaq deyil.
 Əl qurub yaradandı,
 Əl biçəndi, əkəndi.
 Əl körpülər salandı,
 Əl kanallar çəkəndi.
 Əl dosta vermək üçün
 Gül dərib dəstələyir.
 Əl yazır, şəkil çəkir,
 Əl mahnı bəstələyir.
 Əl kəmənd atır selə,
 Əl sığal çəkir telə.
 Güc çatmaz gücümüzə
 Vermişiksə əl-ələ.
 Əl çırağban eləyib
 Neçə şəhəri, kəndi.
 Əl bizi yedirəndi,
 Əl bizi geydirəndi.
 Əl havadı, əl sudu,
 Əl işıqdı elə bil.
 Ömrüm-günüm, əl təkə
 Yumruq, şapalaq deyil...

ÇƏPƏR

Çiçək əkdim, gül əkdim,
 Yanına çəpər çəkdim.
 —Nə olar, bu çəpəri,
 Bir azca da çək bəri.
 Düzəltmişəm gül ləki,
 Mən də bir az gül əkim.
 —Di gəl verək əl-ələ,
 Alətləri al ələ.
 Bu taxta, bu da mişar,
 Bu çəkiç, bu da mismar.
 Bu kəlbətin, bu da bel,
 Nə durmusan, gəl bəri.
 Çəkdiyimiz bu çəpər
 Qoruyacaq gülləri.

GEÇİKMİŞ QAYĞI

Buket tutan əllərə bax,
 Soluxsumuş güllərə bax.
 Gətirin qoyaq güldana,
 Bəlkə yenə açıldılar.
 Bu nə işdi, yazıq güllər
 Soluxdular, puç oldular.
 Su versək də, qopub düşdü,
 Qızılgüllərin ləçəyi,
 Oğlum, keçikmiş qayğının
 Kimsəyə yoxdur köməyi.

KÖRPÜ

Dünən asfalt salmışdılar,
 Bu gün qazdılar küçəni.
 Necə adlayaq o taya?—
 Dərd aldı burdan keçəni.
 Bir oğlan gəldi sevincək,
 Atlandı o yan, bu yana.
 Həyətin uşaqları da
 Gəlib qoşuldular ona.
 Dostlarını haraylayıb
 Belə dedi həmin uşaq:
 —Gəlin bu qazılan yerin
 Üstündən bir körpü salaq.
 Neçə gündür bir keçilməz
 Sədd yaranıb, baxın burda.
 Bizə nə var, tullanırıq,
 Qoca keçir axı burdan.
 Onun dediyi bu sözdən
 Uşaqlar razı qaldılar.
 Ağac tapıb, taxta tapıb,
 Kiçik bir körpü saldılar.
 O körpələr sevinirlər
 Bu körpüyə baxıb hərdən.
 Bu körpüdən keçən gedir,
 Yeri qazan əmilər də...

ARXIN ÖNÜNÜ KƏSDİM

Önünü kəsdim arxin,
Bir az dayandı axın.
Yarandı bir gölməçə,
Sevinirəm gör necə?
Altdan bir deşik açdım,
Su uğuldadı, qaçdı.
Gölməçənin üstündə
Bir kiçik burulğan.
Əlində gül dəstəsi,
Yaxın gəldi bir oğlan.
Ondan aldım bir çiçək,
Suya atdım sevincək.
Çiçəyə bax, çiçəyə,
Üzür, yoruldum demir.
Burulğanda fırlanır,
Dəyirman daşı kimi.

BÖYÜRTKƏN KOLU

Böyürtkən kolu əkdim
Bağda çəpər boyunca.
Boy atıb bircə ilə
Oldu hasardan uca.
Baxıb ləzzət alıram,
Kefim kök, ürəyim şad.
Hünəri varsa keçsin
Bu hasarı camış, at.
Şipşirin böyürtkənlə
Onun üstü doludu.
Bağçamızda həm çəpər,
Həm də meyvə koludu.

GƏZƏN ULDUZ

Uşaqlar, gəlin yaxın,
Gəzən ulduza baxın.
Bayaq ora gedirdi,
İndi bəri şığıdı.
Bıy, bu ulduz deyil ki,
Kranın işığıdı.
Gəzən ulduz görəndə
Sevinclə dolur ürək.
Tikinti meydanında
Qızğın iş gedir demək.

BİÇİN

Nə olub biçinçiyə,
Niyə belə tələsir?
Yıxılanı görəndə
Dik qalan otlar əsir.

İçi nur dolu şəhlər
Mirvari tək dağılır.
Çiçəklərin üzündən
Xoş təbəssüm yox olur.

NƏHƏNG ÜTÜ

Yolbasana baxın bir
Elə bil ki, ütüdü.
Küçənin «paltar»ından
Qırıqları itirdi.

ÜZÜ YOXUŞA

Cığırda qalxırsan dağa,
Taqətin qalmayıb daha.
İnadından dön, ay uşaq,
Az dırman üzü yoxuşa.
—Çətin sə də dağa qalxmaq,
Çox gözəldir dağdan baxmaq.
Yorulmasın ayaqlarım,
Bükülməsin dizim gərək.
Zirvədən baxmaq xətrinə
Çətinliyə dözümlə gərək.

TAXIL BİÇİNİ

Bərəkətli tarlaları
Seyr etməkdən adam doymur,
Zəmi elə quruyur ki,
Biçiləndə ağrı duymur.

Sarı-sarı budaqların
Sünbül bələyi açılır.
Adam bol taxıl görəndə
Gülür, ürəyi açılır.

LİMON BAĞINDA

Günəş görünən kimi
Qəlpələnib ulduzlar.
Ağacın üstünə
Səpələnib ulduzlar.

Sarı-sarı limonlar
Şölə çəkir, alışıq.
Yarpaqlar arasında
Ulduz kimi sayrışıq.

BOYANA

Səpdiyim toxum
Verib boy, ana.
Düz çəpər boyda
Olub boyana.

İynə yarpaqla
Üstü doludu.
Sanki balaca
Küknaş koludu.

Dərim onlardan
Mən yavaş-yavaş,
Könlümə düşüb
Boyanalı aş.

ANANIN İŞ OTAĞI

Həm məktəbdə, həm evdə
İşləyir mənim anam.
Elə bil heç yorulmur,
Heyran olmuşam ona.

Xoş zümzümə süzülür
Anamın dodağından.
Heç vaxt iş əskik olmur
Onun iş otağından.

O, məktəbdən gələndə
Elə bil bahar gəlir.
Bizim mətbəximizdən
Dadlı qoxular gəlir...

ƏKDİYİM AĞAC BİTDİ

Əkdiyim ağac bitdi,
Sanma ki, işlər bitdi.
Gərək onun həmişə
Qayğısını çəkim mən.
Yeri qazıb, dibinə
Balaca arx çəkim mən.
Xəstələnsə sağaldım,
Olum ona həkim mən.
Tək darıxar, yanında
Çoxlu ağac əkim mən.

NEHRƏ VƏ MƏN

Nehrəm, çalxalan,
Doyunca yellən.
O baş-bu başa
Getdikcə dillən.

Nə oldu sənə,
Yellən, yatma da!
Mən yürürükdəyəm,
Sənsə çatmada.

Sən çalxandıqca
Üzə çıxar yağ.
Mən yelləndikcə
Dönüb olaram
İgid bir qoçaq.

SAZBƏND

Ağacı doğrayıb bənd-bənd,
Aylarla çalışır sazbənd.
Oyur, deşir, hamarlayır,
Sığallayır, tumarlayır.

İşləyir o, ağır-ağır,
Üz-gözündən sevinc yağır.
Ağaca can bağışlayır,
Üst-başını naxışlayır.
Pərdələr düzüb qoluna,
İşləri salır yoluna.
Bəzək vurur künəsinə,
Simlər düzür sinəsinə.
Sonra onu çəkir döşə,
Tazanəni salır işə.
Aman, aman, bu nə sazdı?
Sazbəndin kefi nə sazdı...
Çalır, çalır asta-asta,
Ovsunlayır bütün kəndi.
Saz dindikcə ağrıları
Canından çıxır sazbəndin.

QIZIL ƏL

Deyirlər bu ustanın
Əli qızıldı.
Əlmi olar qızıldan?—
Bu da söz oldu.
Hey baxıram diqqətlə,
Adicə əldi.
Babama sual verdim,
Gülməyi gəldi.

Dedi mənə qulaq as,
Ağıllı nəvəm.
Ələ baxma, bax onun
Tikdiyi evə.

Bu evə baxmaq üçün
Bir cüt göz gərək.
O əlin tərifinə
Layiq söz gərək.

Qurub yaradanları
Çox sevir ellər.
Qızıldan qiymətli dir
Yaradan əllər.

BU SƏNİN, O TORPAĞIN

Mən əriyəm, əriyəm,
Dəymişəm, gəl dər məni.
Şipşirin meyvəm olur
Neçə dərdin dərmanı.

Ancaq dənəmə dəymə,
Uzağı gör, uzağı.
Qoy meyvəm sənin olsun,
Çərdəyim sə torpağın.

Torpaq da əvəzində
Sənə ağac bitirər.
Ağacsa budağında
Çoxlu ərik gətirər.

TORPAĞA ÜRƏK AÇDIM

Torpağa ürək açdım,
Kefini xoş elədim.
Səpdiyimi bitirdi,
Sirrimi faş elədi..

BİR BUDAQ ƏVƏZİNƏ

Qocalsa da, zirəkdi,
Ürəyində var təpər.
Uzun sayılı beliylə
Torpaq qazar, yer təpər.
Babam tənbel görəndə

Ürəyini didər kin.
Budaq qırmışam, məni
Salıb bağdan didərgin.
Mənə belə söyləyir
Hərdən düşəndə söhbət:
— O çiçəkli budaqda
Alma vardı bir səbət.
Babam haqlı inciyib,
Məndən — öz nəvəsindən.
Yüz ağac əkəcəyəm,
Bir budaq əvəzinə.

AĞAC

— Səni yerə
Əkdim, ağac.
Hünərin var,
Çıx burdan qaç.
— Vaxtında su
Versən mənə,
Əlim çatar
Pəncərəmə.
Bu torpaqdan
Güc alaram,
Düz yanına
Ucalaram...

TƏLƏSMƏ, DOSTUM, TƏLƏSMƏ

Oğlan, mən bar ağacıyam,
Çiçəyimə dəymə, dəymə.
Beş-on günə yarpağım da
Açılacaq düymə-düymə.
Arıların pətəyində
Bala dönəcək ləçəyim.
Tələsmə, dostum, tələsmə,
Bir meyvədi hər çiçəyim...

AĞAQLARIN ŞƏHƏRİ

Ağac əkdim, qoy yurdumu
Yaşıl meşələr bəzəsin.
Bircə ağac qurudumu,
Yerində bitsin təzəsi.
Eh, ağac əkmək arzusu
Baş qaldırısaydı hərədə,
Meşələrin ağacları
Ayaq açar şəhərə də.
Hər ağacın qarşısında
Ehtiramla ayaq saxla.
Burda nə qədər ağac var,
Qurtararmı sanamaqla?
Qəlbimizə fərəh dolur,
Uzandıqca meşə yolu.
Şəhərin adamı çoxdu,
Meşənin ağacı, kolu.
Biz meşəyə gedən zaman
Bir günəşli səhər idi.
Oğlum dedi: — Yəqin meşə
Ağacların şəhəridi...

POLAD BULUDLAR

Polad buludlar dolub,
Zəmiyə hərdən yağır.
Bu yağış göydən yağmır,
Bu yağış yerdən yağır.

Bu yağış yağmayanda
Torpaq tamam quruyur.
Bu yağış zəmiləri
Quraqlıqdan qoruyur.

Bu yağışın buludu
Tarlanın içindədi.
Bu bulud su çiləyib.
Doyunca için, dedi.

Bu bulud poladdandı,
Bir bax, adi borudu.
Gətirdiyi çayların
Gözlərinin nurudu.

Dibinə işıq salmır
Deyirlər axı çıraq?! —
Susəpənin yanında
Yamyaşıl zəmiyə bax.

Bir az uzaqda isə
Sünbüllər qupqurudu.
Yağış yağdı, zəminin
Tutqun üzü duruldu.

METRO

Axın-axın girirlər
Yer altına adamlar.
Axın-axın çıxırlar
Yer altından adamlar.
Ay aman, bura baxın,
Gör nə qədər adam var!
Təcəccüblə söyləyir
Mənə balaca İlkin:
Qarışqa yuvasıdı
Bu metro elə bil ki.

GƏZƏN TARLA

Dolanıb kövşənləri
Sürü-sürü, qatarla.
Seyr edirəm onları—
Hər biri gözən tarla.

Bu tarlanın üstündə
Bitməz nə ot, nə pencər.
Əkməyin lazım deyil,
Sən təkcə onu becər.
Apar çölə, çəmənə,
Vaxtında ver suyunu.
O, səni geyindirər,
Paltarını soyunub.
Bu tarla torpaqsızdı,
Bu tarlanın barı yun.
Siz bu gözən tarlanı
Təkcə qurddan qoruyun!

QƏLƏM

Kağızın üzərində
Sakitcə gəzə-gəzə,
Elə bil ki, bu qələm
Mahnı oxuyur bizə.

SÖZ AĞACI

Hikmət təşnəsi
Şeir acıyam.
Elə bil ki, mən
Söz ağacıyam.
Barlı budaqdı
Qələm əlimdə.
Söz qönçə tutub
Mənim dilimdə.
Ürəyimdəki

Diləyə bəndəm.
Əsən bir xəfif
Küləyə bəndəm.
O əssə, hava
Təzələnəcək.
Kağızın üstə
Söz ələnəcək...

ŞAIR OYUNCAĞI

Hər kəsin olur
Öz oyuncağı.
Şair uşaqdı,
Söz — oyuncağı.
Sözlə ev tikir,
Sözlə yol çəkir.
Kağızın üstə
Söz — ağac əkir.
Sözdən düzəldib
Durna qatarı,
Uçan quşları
Geri qaytarır.
Üşüyənlərə
Söz-ocaq olur.
Susuzlayanda
Söz — bulaq olur.
Söz gözə dönüb,
Qəlbi isidir.
Şairlər sözün
Pərvanəsidir.
Yazıb-yaradır,
Yoruldum demir.
O, bir maqnitdi
Hər söz bir dəmir.
Qələmi — budaq, —
Üstə söz qonur.
Gözəl fikirlər

Geyir söz donu.
Gözünə baxsa,
İlahi gözlər,
Onun qəlbində
Sayrışar sözlər.
Dediylə kəlmə
Gözü yaşardır.
Şairi onun
Sözü yaşadır...

SÖZ OVU

Hey gedirəm, gedirəm,
Bir yorulmaz yolçuyam
Ov qaçır, mən qovuram,
Söz ovdur, mən ovçuyam.

Makinam işlədikcə
Sanki dinclik tapıram.
Düşüb sözün dalına
Elə bil at çapıram.

Yol gedirəm, sözlərə
Hey güllə ata-ata.
Mənim yazı makinam
Bənzəyir avtomata...

KEŞİKÇİ ARILAR

Pətəyin qarşısında
Keşik çəkir arılar.
Əliboş qayıtmağa
Kimin nə hünəri var?
Vaxt itirmə, geri dön,
Get şirə daşımağa.
Pətəkdə müftəxora
Yer yoxdu yaşamağa.

SAP CİĞİRİ

Xəbəri yox xəbərdən,
Nənəm corab toxuyur.
Dalıb öz dünyasına
Asta-asta oxuyur.

Sap cığırını uzanır—
Gedirəm qarasına;
Düz nənəmin yanından
Güllərin arasına.

Sən demə bu cığırını
Bizim pişik salıbmış.
Yumağı siçan ilə
Tay-dəyişik salıbmış.

DÖNƏR

Əl işləsə, quru çöllər
Dilbər bir guşəyə dönər.
Kələ-kötür dağ yolları
Aynaya—şüşəyə dönər.
Arzular körpə olanda,
Ürəklər beşiyə dönər.
Dəhrələr farağat dursa,
Pöhrələr meşəyə dönər...

ARX

Arx suların cığırındı,
Suların dibindən keçir.
Babam kimi bağban olmaq
Mənim də könlümdən keçir.

Su o yana axa bilməz,
Bu yana çəkdim arxımı.
İnanmırsan gəl özün bax,
Belədi suyun axımı.

KİMİN Kİ, QANADI VAR, UÇMAQ ONA YARAŞIR.

QUŞ

Gah göydəyəm, gah yerdəyəm,
Tanrı məni quş yaradıb.
Ürəyimə sevgi verib,
Əhvalımı xoş yaradıb.

Ona görə məni görən,
Torpaq da, göy də sevinir.
Ayağım yerdə dincəlir,
Qanadım göydə sevinir.

DURNA ÇIRAĞI

— Bu nədir ata?

— Durna çırağı.

— Neyləyir axı

Durna çırağı?

— Oğlum, durnalar

Geçələr uçar.

Çıraq yollara

Şəfəqlər saçır.

Sübhədək yanır,

Oyaq olur o.

Durnalar üçün

Mayak olur o.

Durna çırağı

Niyyət, arzudu.

Quşların yerdə

Bəxt ulduzudu.

O, sevən qəlbin

Sədaqətidir.

İnsanın quşa

Məhəbbətidir...

NƏGMƏSİ
Hələ uça bilmirəm,
Balacayam, balaca.
Yaxşı qaça bilmirəm,
Kiməsə yem olacam.

Tez ol, Təbiət ana,
Paltarıma çək rəngi.
Məni xilas eləsin
Gül rəngi, çiçək rəngi.

SAĞSAĞAN OXUYANDA

Sağsağan oxuyanda
Nənəm həyəcanlanır.
Təpər gəlir dizinə,
Elə bil ki, anlanır.

Xoş xəbər sorağında
Ürəyi yarpaq olur.
Çöhrəsini bürüyən
Qəm buludu dağılır.

Səsləndikcə ala quş
Arzular gəlir dilə.
Heç bülbül oxuyanda
Sevinməyib o, belə.

Sehrli yumaq kimi
Çözələnir, açılır.
Sağsağan oxuduqa
Üzüne nur saçılır.

Gözü baxır yollara,
Deyir: — Get yağ
Gül-çiçək.
Ürəyimə damıb ki,
İndi atan gələcək...

MƏNƏ GÖY ÜZÜ VERİN

Göydə uçan ağ bulud
Zərif tülə bənzəyir.
Səmanın yaxasında
Quşlar gülə bənzəyir.

Sanki bizi çağırır,
Gəl-gəl deyir göyüzü.
Əgər quşlar olmasa,
Qəribsəyər göyüzü.

Başımızın üstündə
Onlar uçur, yarışır.
Kimin ki, qanadı var,
Uçmaq ona yaraşır.

Mənə göyüzü verin,
Göy — vətən əvəzidi.
Quşu quşa döndərən
Ucalmaq həvəsidi.

EŞŞƏK ARISI

Beş-on dəqiqə olar
Uçub bura gəldiyi.
Vızıltısı uzaqdan
Çağırır, gəl-gəl deyir.

Uçur belədən-belə,
Yoxdur onun qorxusu.
Toxunduğu budaqda
Nəfəsinin qoxusu.

Hey cığır-bağır salır.
Elə hey vızıldayır,
Nəfəsiylə budaqda
Görünməz cığır salır.

Özüne dost axtarır;
Eşidib gələn gərək.
Sehrli məktub yazır;
Oxuya bilən gərək.

Onun saldığı cığır
Dönür gülü maqnitə.
Yaxına gələn arı
Çətin ki, burdan ötə.

Yox-yox, bu cığır deyil,
Zərif sevgi torudu.
İçində çabalayan
Bir sevimli arıdı.

«Torçu» geri qayıdıb,
Öz arzusuna çatır.
Ürəyində nə qədər
Sehrli sözlər yatır.

Qanadlarına baxın,
Kim deyir qəşəng deyil?
O, eşşək arısıdı,
Ancaq ki, eşşək deyil...

QARIŞQA TOYU

Siz qonaqlara
Baxın yol boyu;
Bu gün olacaq
Qarışqa toyu.
Məclis hazırdı,
O bəy, bu gəlin.
Yaxına gəlin!
Yaxına gəlin!
Sevinc gətirib
Sevgi onlara.
Siz də qoşulun
Bu xoş anlara.
Toyu olanlar
Qanad açacaq,
İndicə onlar
Qoşa uçacaq.
Hamı özünü
Öyər toy günü.
Qanad açmağa
Dəyər toy günü...

TÜSTÜ BÖCƏYİ

Meşənin bir yanında
Elə ki, oldu tüstü,
Böcəklər uçuşurlar
Ora sarı əlüstü.

Sevincdən, həyəcandan
Qanad açır çoxusu.
Onlara gəl-gəl deyir
Sanki yanğın qoxusu.

Tüstünün arxasında
Uçurlar uzaqlara.
Gedib sürfə qoyurlar
Ütölmüş budaqlara.

Yanğın olan tərəfdə
Yaxşıca isti olur.
Körpəcə böcəklərin
Bələyi tüstü olur...

SALAM APAR

Arıcan, uçub gedirsən,
Səndən bircə diləyim var.
O dağların çiçəyinə,
Bu dağlardan salam apar.

AY KƏPƏNƏK, KƏPƏNƏK

Ay kəpənək, kəpənək,
Söylə nə düşünürsən?
Qar kimi ağ güllərin
Üstündə üşümürsən?

Zəmi dəniz — lalələr
Qızıl-qızıl adalar.
Qonma onların üstə,
Qanadların od alar.

Kəpənək dəlisiyəm,
Çəkinmə, gəl yaxına.
Sənə duaçı ollam
Qonsan mənim yaxama.

MİLÇƏK SEVGİSİ

Dişi milçək paz satır,
Deyir: — Yaxamdan əl çək.
Qarşısında baş əyib,
Yalvarır erkək milçək.
Deyir: — Sevgilim, sənə
Mən çiçək gətirmişəm.
Dəstə tuta bilmədim,
Bir ləçək gətirmişəm.
Qəlbi yumşalır, gəlib
Çiçəyi alır dişi.
Sevincindən atlanır
Erkək milçəyin döşü.

QƏFƏSDƏ YAŞAYAN QUŞ

Qəfəsdə yaşayan quş,
Dərdli-dərdli ötürsən.
Şad olarsan, özünü
Çəmənзара yetirsən.

Hər gün arzulayırsan
Azad qanad açmağı.
Kökündən yadırğayıb
Qanadların uçmağı.

Azad olsan, arzusun
Çiçəyi çırtlayacaq.
Bir azca uçan kimi
Ürəyin partlayacaq.

Qəfəsin qapısını
Açmaq çətin iş deyil.
Sənin azadlığınla
Ölümün qoşadır, bil...

PARABİZƏN

—Parabizən, Parabizən.
Verim sənə para, bəzən.
—Pulun mənə gərək deyil,
Qanadlarım göyçək deyil?
Üstündəki qara xallar,
Səni rahat buraxarlar?
Qıpqırmızı donuma bax.
—Yaxşı, gəl ol mənə qonaq.
Qalx şəhadət barmağıma,
Gülüş qonsun yanağıma.
Hazırsanmı? Bir, iki, üç
Qanadlanıb uzağa uç.
Gözlərim yola dikilib,
Gözləyirəm bir həftədi.
Kömək elə, ürək dostum,
Sən uçduğun tərəfdədi...

YUVA

Ora uçar, bura uçar,
Hey güc verər qanadına.
Quş nə vaxt «subay-salıxdı»,
Yuvamı düşər yadına?
Hardan gəldi gecələyər,
Bu koldan o kola keçər.
Yuva eşqinə düşdümü,
Ürəyindən bala keçər.

ÜZƏN ZANBAQLAR

Havada dövrə vurub
Endi gölə ağ quşlar.
Elə bil bircə anda
Gül açdı ayna sular.

Üzən zanbağa döndü
Bu quşların hərəsi.
Kolların arasından
Baxdım, gəldi həvəsim.

O quşları yaxından
Görmək keçdi könlümdəm.
Bu üzən zanbaqları
Dərmək keçdi kömlümdən.

Yüyürdüm, uçuşdular
Ağ quşlar məni görcək
Təyyarə meydanından
Qalxan təyyarələrtək.

UĞURLU OV

Alabəzək bir quşu
Addım-addım izlədim.
Onu nişan almağa
Yaxşı məqam gözlədim.

Məni heyran elədi
Durub gəndən baxmağı.
Diqqətlə nişan alıb
Birdən çəkdim çaxmağı.

Çıqqıltı eşidəntək
Quş uçub gözdən itdi.
Ancaq elə bilməyin
Gülləm havayı getdi.

Sevinirəm yamanca,
Qürurla dolub köksüm.
Fotoaparatomda
Qalıb o quşun əksi.

QANADLI MEYVƏLƏR

Gözəl bir bağ salmışıq,
Hər cürə meyvəsi var.
Armud, alma, albalı,
Ərik, zoğal, heyva, nar...

Ən çox xoşuma gələn
Quşların şən səsidir.
Onlar bizim bağçanın
Qanadlı meyvəsidir.

QARIN KÖMƏYİ

Ovçu əlində tufəng
Ağ kəkliyi izlədi.
Qəflətən qar ələnib
Yazıq quşu gizlədi.

Dağlar, düzlər çevrilib
Ağ kəkliyə döndülər.
Ovçular kor-peşiman
Evlərinə döndülər.

ŞAHİN

Ov gördümü, gözləri
Parlayar fişəng kimi.
Qanadları gərilər,
Şığıyar şimşək kimi.

Acından ölsə belə
O, nəzər salmaz leşə.
Vüqarlıdır, mərdliyi
Edib özünə peşə.

Tox olanda toxunmaz
Yanında uçan quşa.
Ov üstünə cumdumu,
Caynağı çıxmaz boşa.

Qırğını, çalağanı
Oylağındam qovlayar.
Yerdə dəyməz, quşları
Uçan zaman ovlayar.

KÜRT TOYUQ

Cücəsinə əl uzatdım,
Tükləri dikəldi birdən.
Lələkləri biz-biz oldu,
Kürt toyuq yekəldi birdən.

Qorxmadan cumdu üstümə,
Qərarı çox qəti imiş.
Sən demə onu böyüdən
Bala məhəbbəti imiş.

UÇAN YUMURTA

Cansız idi, üfürüb
Şarıma nəfəs verdim.
Can bağlayıb buraxdım,
Uçmağa həvəs verdim.

Əlimdən buraxıldı,
O, çevrilib quş oldu.
Qanadlanıb göydəki
Leyləklərə qoşuldu.

Deyirlər yönlü cücə
«Cik» edir yumurtada.
Quşlar çaşıb qaldılar,
Uçarmış yumurta da?!

O yanına keçdilər,
Bu yanına keçdilər.
Dimdikləyib, göydəki
«Yumurta»nı deşdilər.

Qabıq kimi dörd yana
«Sınıb» səpələndi şar.
«Yumurta»nı boş görüb,
Xəyala getdi quşlar.

Kim bilir, səhvlərini
Leyləklər hiss etdimi?
Mənim odlu nəfəsim
Onları isitdimi?

DÜNYA, SƏNİ XOŞ GÖRDÜK

Divarları ağappaq,
Xırdaca qalaçalar—
Nə onların qapısı,
Nə də pəncərəsi var.

İçindəki «dustaq»lar
Güc verdi bir balaca,
Parçalandı bir anda
Neçə-neçə qalaça.

Açıldı körpələrin
Bəyaz bəyaz bələyi.
Qucaqları oxşadı
İlıq bahar küləyi.

Keçdi bir-iki həftə,
Yuvaları boş gördük.
Qanad açdı pərvazlar,
Dünya, səni xoş gördük!

YUVADAKI «DƏYİRMAN»LAR

Yumurtadan çıxantək
Balalar dil-dil ötür:
—Biz bəbəyik süd içək,
Ana, bizə ət gətir.

Bəs acından öləkmi?
— Baxma tülkü-çaqqala.
Cücüləri diri ver,
Çəyirtkəni şaqqala...

Bu acgöz ətcələrə
Uzaqdan gəldimi pay
— Dimdikləri açılır
Qapı kimi taybatay.

Yazıq ana yorulur,
Gecə-gündüz dərd çəkir.
Sanki ət maşınları
Yuvasında ət çəkir.

Ancaq o, çox xoşbəxtdir,
Neçə bala böyüdür.
Dən daşıyır, körpəcə
Dəyirmanlar üyüdür.

Ət yedikcə ətcələr
Dolurlar ətə, qana.
Beş-on günə böyüyüb
Hamısı açır qanad.

Uçurlar, kiçik yuva
Daha onlara dardı.
Kənardan durub baxan
Ana nə bəxtiyardı?!

HAVA YOLU

Yağış yağıb, sel gəlib,
Yollar-izlər palçıqdı.
Maşınlar batıb qalır,
Körpü isə uçuqdu.

Quşların nə vecinə,
Ya yağış, ya qar olsun.
Çünki hava yolunu
Apara bilmir sel-su.

O ELƏ BƏRK UÇUR Kİ...

Göydə təyyarə varmış,
Birdən boylandım səsə.
Uçub üstümdən keçib,
Bilməmişəm nədənsə.

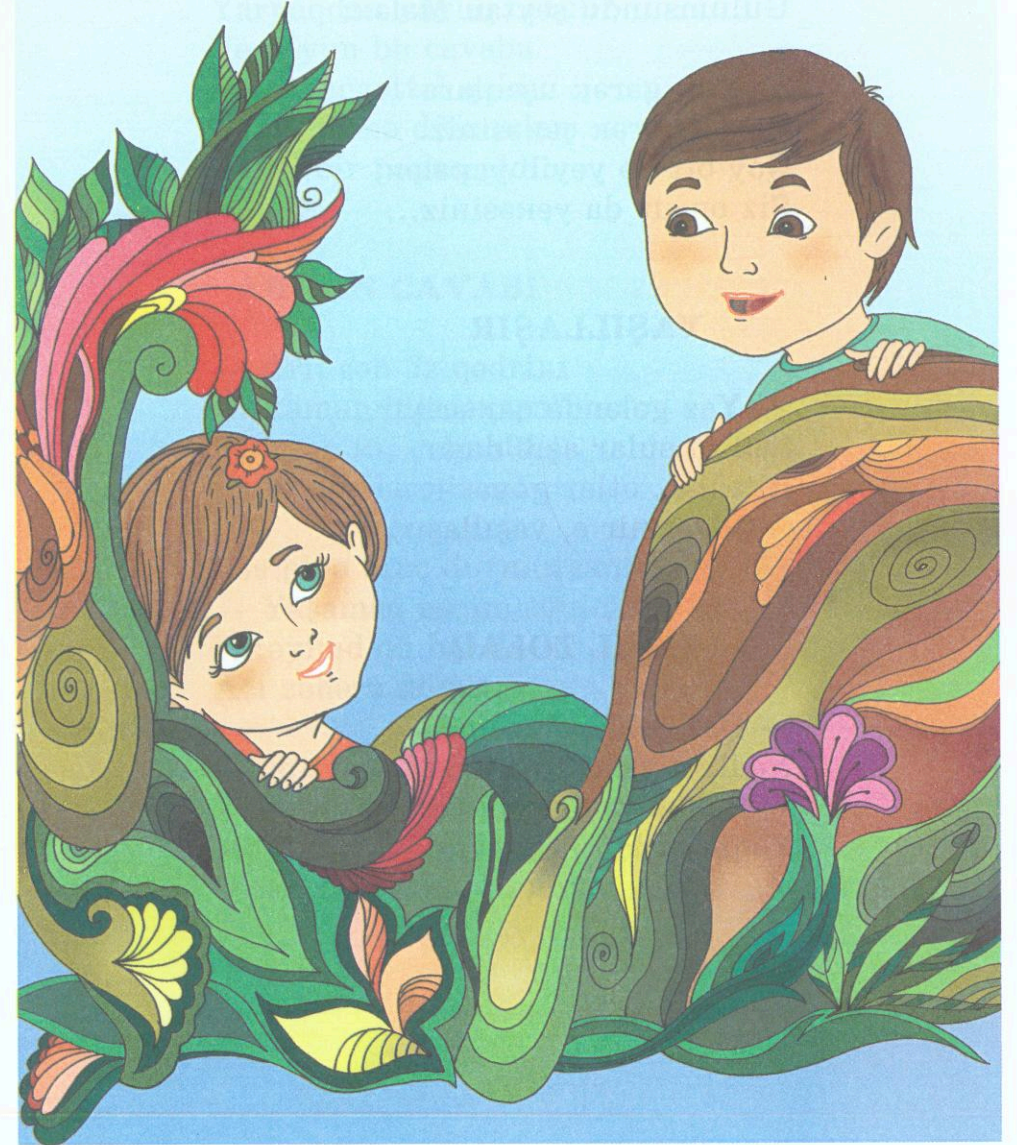
İndi xəbər tuturam,
Baxıram göy üzünə.
O, elə bərk uçur ki,
Səsi çatmır özünə.

QANADLAR

Uşaq olanda dünyanın
Şəkər kimi dadı olur.
Uşaq olanda adamın
Elə bil qanadı olur.

İllər görür öz işini,
İnsan xəyaldan ayrılır.
Böyüdükcə bu qanadlar
Daşlara dəyib qırılır.

BİR SÖZ SƏNİN. BİR SÖZ MƏNİM

Nahar vaxtı yetişəndə
Zarafatla dedi dayım:
— Böyüyün böyük payı var,
Kiçiyin də kiçik payı.

Sonra göz vurdu bibiyə
— Çocuqlara az xörək çək.
Bu sözləri eşidəndə
Gülümsündü şeytan Mələk:

— Bibi, gərək uşaqlara
Çoxlu xörək çəkəsiniz.
Qoy biz də yeyib yekələk,
Siz onsuz da yekəsiniz...

YAŞILLAŞIR

— Yaz gələndə qar əriyir,
Səllər, sular aşıb daşır.
Bitkilər, otlar göyərir...
— Göyərmir e, yaşllaşır.

YAŞIL ZOLAQ

— Boz çölün ortasında
Nədir o yaşıl zolaq?
— Susuz yaşıllıq olmaz,
Yəqin ordan keçir arx.

PAPAQ

Çətin sual verməkdi
Mənə dayımın işi.
Bir gün yenə soruşdu:
— Ağa qadındır, kişi?
— Qadındır.
— Nədən bildin?
Söylədim dil-dil ötüb:
— Görmürsənmi, başına
Yarpaqdan yaylıq örtüb?
Verdiyim bu cavaba
Dayım məəttəl qaldı.
Gedib mənə dükandan
Yaxşı bir papaq aldı...

ARININ CAVABI

— Arı, sən öz qədrini
Nə zaman biləcəksən?
Bilirsən ki, çalanda
Özün də öləcəksən.

Bəs niyə dinc durmursan?
— Yaşamaq eşqim sönür,
Pətəyimdəki bal da
Acı zəhərə dönür.

Elə hirsələnirəm ki,
Vallah, çalmasam, olmur.
Məni incidənlərdən
Qisas almasam, olmur...

ÜSTÜMDƏN ÖTƏN BULUD

— Göy üzün sənə üçün
Olubdur vətən, bulud.
Hara belə gedirsən
Üstümdən ötən bulud?
— Soluxan çiçəkləri
Görəndə necə dözümsən?
Göylərdə yaşasam da
Yerdədi könlüm, gözümsən.
Gedirəm, uzaqlarda
Yolumu gözləyən var.
Çiçəklərə sovgatdı
Apardığım damlalar.

XORUZUN PAYI

— Əmi, niyə acıqlısan,
Hey başını bulayırsan?
— Zaur, almanı dişləyib
Niyə yerə tullayırsan?
Onu əkilib yetişdirmək
Elə bilmə havayıdı.
— Əmi, payımı yedim,
O da xoruzun payıdı...

BALACA PƏHLƏVAN

— Pəhləvanam, ay ata,
Məni yıxan az olar.
— Gəl güləşək.
— Güləşsəm,
Axı gücüm azalar.
— İgidə yaraşıqdır

Ay oğul, ehtiyat da.
Ancaq gücün saxlamaq
Olmamı ehtiyatda?
Baxma yorulmağına,
Hamı ilə güləş sən.
Gücün o qədər artar,
Nə qədər çox güləşsən.

BUYNUZ

— Ata, ay ata,
Çıxsa buynuzu,
Qoç ola bilər,
Bu kiçik quzu?
— Nə üçün olmur,
Olar, ay qoçaq.
— Buynuz nə üçün
Gərəkdir qoça?
— Əyridi, sanki
Oraqdı buynuz.
Oğlum, qoç üçün
Yaraqdı buynuz.

KƏPƏNƏKLƏR OXUYUR

— Kəpənəklər oxuyur,
Nəğmələr qanadlıdı.
Onların həzin səsi
Necə şirin, dadlıdı.
— Kəpənək oxuyarmı,
Yalan deyirsən nəçin?
— Gərək çiçək olasan
Kəpənək nəğməsini
Eşidə bilmək üçün...

YADIMA SAL

— Oğlum, yadıma salarsan
Düşüb qəzet alaram.

— Ata yadıma salarsan,
Mən yadına salaram.

İKİ BEŞ

— Neçə almısan,
Söylə, Nişanə?

Qız doluxsundu:

— İki beş, ana.

— Bəs onda nədi

Gündəlikdəki

Bu yağlı «2»?!

Adam anaya

Yalan satar heç?

— Bəs mən demədim

Bir «2» bir «5»?!

NAĞARA

— Nağaraya baxın bir,
Onu dinləmək xoşdu.

— Nə var onun içində?

Heç nə, nağara boşdu.

Əcəb sual verirsən,

Bu nə sözdü, ay Elçin?

— Boş deyil, nağaranın

Səslə doludur içi.

Dinən kimi nağara,

Səs yayılır mağara.

KİRPİ

— Payla uşaqlara,

Bu qədər oxu,

Ay Kirpi, ay Kirpi,

Neynirsən axı?

— Acizi basmağa

Hamı zirəkdi.

Mənim paltarımda

Oxlar zirehdi.

Yumağa dönmərəm

Qorxum olmasa.

Yaşaya bilmərəm

Oxum olmasa.

SƏNƏ SOYUQ DƏYƏCƏK

— Sənə soyuq dəyəcək,

Əynində yoxdu pencək.

— Yox, soyuq köynəyimə

Dəyib, yerə düşəcək...

İKİ ƏRƏBİN SÖHBƏTİ

Yaz idi, hər tərəfi

Bürümüşdü sis, duman.

— Qardaş, dəvə görmədin?

— Yox, gəlməyib rastıma.

Sən ki, fit çala-çala

Gedirsən yavaş-yavaş,

Heç dəvəsi itənə

Oxşamırsan, a qardaş.

— Görüm andıra qalsın

Bu çəni, bu dumanı.

O dağın arxasına

Hələ gəlir gümanım.
Ona görə toxtağam,
Od düşməyib canıma.
Dəvə orda olmasa,
Baxarsan fəğanıma...

DƏNİZ NİYƏ DUZLUDUR?

— Dəniz niyə duzludur,
Fikirləş yaxşı-yaxşı.
— Sularına qarışib,
Balıqların göz yaşı.

YERİN QULAĞI

— Ata, əyil qulağına
Söz söyləyim, —
deyir Qoşqar,
Ata gülür:
— Kim var axı
Evdə səndən, məndən başqa?
Nə sözün var açıq söylə!
Pıçıldayıb deyir Qoşqar:
— Dünən anam deyirdi ki,
Lap yerin də qulağı var.

ÜZƏ YAZILAN YAZI

— Yenə konfet yemisən?
— Sən bunu hardan bildin?
Sığallayıb başımı
Anam qımışdı, güldü.
Səpgiləri göstərib,
Davam etdi sözüne:
Sənin konfet yeməyin
Yazılıbdır üzünə.

ƏGƏR SU ÇOX OLSAYDI

— Okeanlar, dənizlər
Daha çox sahə tutur.
Bizim Yer kürəsinin
Böyük hissəsi sudur.
— İnanmaram bu sözə
Dünyanı tutsa sellər.
Torpağın qucağında
Durmurmu çaylar, göllər?
Əgər su çox olsaydı,
Heç torpağı öyərdik?
Ona Yer kürəsi yox,
Su kürəsi deyərdik...

ŞƏHƏRDƏ NƏ GƏZİRSƏN?

— Uçursan buz bağlamış
Küçənin üzərində.
Bir ağ ümid gizlənib,
O qara gözlərində.
Ay qağayı, qağayı,
Nə gəzirsən şəhərdə?
Dənizdə sənün üçün
Darıxır ləpələr də.
— Görmürsən nə soyuqdu,
Özüm də bərk acmışam.
Balıq üzüb dərinə,
Mən şəhərə uçmuşam.
Bir qarın yem gəzirəm,
Danlamayın məni siz.
Qarnım tox olmayanda
Yadıma düşmür dəniz.

ÜZÜM

Söz vermişdin ki,
Nə oldu, ə, bəs?
Sənə inanmaq
Əbəsmiş, əbəs.
— Yalançı oldum.
Üzr istəyirəm,
İncimə, Həzi.
Olsaydı üzüm,
Yeyərdim üzüm,
Üzüm nə gəzir?

PAMBIQ, YOXSA DAŞ?

— Bir gilə daş ağırdı,
Bir gilə pambıq, Bağır?
— Pambıq.
— Elə şey olar?
— Görmürsən yağış yağır
Suyun altında pambıq
Sözsüz ağır olacaq.
Nə qədər yağsa, daşın
Vecinə deyil ancaq.

OPTİK OX

— De görüm optik oxu
Yağlayırlar nə ilə?
— Bilmirsən? —
Kərə yağla.—
Gülümsədi Nailə.

İKİ QARDAŞIN BİR BACISI

— Mənim bir qardaşım var,
Bacımın iki.
— Heç belə də şey olar?
— Gop oldu bu ki...
— Tələsmə, dostum, düşün
Sən yaxşı-yaxşı.
Tək bircə bacısı var
İki qardaşın.

CAVAB VER

— Sənə bir sual verim
Düşün, cavab ver, Tutu.
Trolleybusun çəni
Nə qədər benzin tutur?
— Bunu bilir bəbə də,
Verdiyi suala bax.
Trolleybus benzinlə
İşləyirmi, ay qoçaq?

DOVŞANDAN QORXAN DOVŞAN

— Dovşan maskası geyib
Dovşana yaxınlaşdım.
Ancaq o məni görcək
Qaçıb dağları aşdı.

Düşdüm onun dalınca,
Düzü oldum ərəsən.
Dovşan, axı dovşandan
Niyə qorxur görəsən?

— Gülməli danışırısan,
Doğrudan da, ay Solmaz.
Məgər dovşan bilmir ki,
Sən boyda dovşan olmaz?!

ELƏ BİL Kİ...

— Sənsiz yuxum gəlmir, bala,
Tez ol, soyun, qısıl mənə.
— Mütəkkəni qucaqla yat,
Elə bil ki, mənəm, nənə!

NİYƏ QIŞQIRDIN

— Pəncərədən baxan kimi
Qışqırdın, bu nə işdi?
— Zivədən şalvar asıblar,
Elə bilmişəm kişidi.

TAPMIŞAM

— Ayağı dənizdədi,
Başı dağın döşündə.
— Heç belə də şey olar?
— Niyə olmur, düşün də.
Təranəyə demişəm,
Fikirləşir üç aydı.
Tapa bilmir...
— Korlama,
Mən tapmışam,
bu, çaydı..

HANSI HAVA AĞIRDI?

— De görüm soyuq hava
Ağırdı, yoxsa isti?
— Əlbəttə, soyuq hava, —
Cavab verdim əlüstü.

Yusif qalxdı ayağa,
Bibi baxdı, qımışdı.
Onun təbəssümündən
Gözlərimiz qamaşdı.

Dedi: — Niyə aranda
Biz bişirik eləsə?
Dağdasa üşüyürük,
Gəzirik əsə-əsə?!

NİYƏ SALAM VERMİRSƏN?

Gursel məktəbdən gəldi,
Sığalladım telini
— Niyə salam vermirsən?
— Yumamışam əlimi.

Baxdım onun üzünə,
Belə söylədim gülüb:
— Əlini yumamısan
Bəs dilinə nə gəlib?!

NƏNƏ VƏ NƏVƏ

Nənə uzandı,
Oynadı nəvə.
Onu yatmağa
Qoymadı nəvə.

— Nə üçün səs-küy
Salırsan, atam?
Niyə qoymadın
Bir azca yatam?!

— Heç cıqqırım da
Çıxmayıb, nənə.
Yəqin ki, yuxu
Görmüsən yenə...

ON BİRİNCİ ADAM

— Biz şəkil çəkdirmişik
Evimizdə keçən il.
O bayram şənlikləri
Heç yaddan çıxan deyil.

Şəklə diqqətlə baxıb
Cavab ver görüm, Vüqar,
Bizim mənzilimizdə
Neçə nəfər adam var?

— On nəfər.

— Düz demədin,
Fikirleş, söylə sözü.
Məgər evdə deyilmiş
Şəkilçəkənin özü?!

XANƏNDƏ

— Oxuyur, səsi
Baxmır sözünə.

Sifəti pörtüb,
Yanağı yanır.

— Niyə qavalı

Tutub üzünə?

— Yəqin xanəndə

Bizdən utanır.

NİYƏ ACIDIR

— Dostum, fikirləş,
Sən yaxşı-yaxşı.
Niyə acıdır
Xiyarın başı?

— Bir süzgəc kimi
Hər şeyə dözüür.
Tağlardan gələn
Şirəni süzüür.

Öz işindədi
O, gündüz-gecə.
Qoymur xiyara
Acılıq keçə.

DÜZGÜN CAVAB

— Maşın getdikcə yükü
Azalır, ya çoxalır?

— Azalır.

Çünki benzin
Yavaş-yavaş yox olur.

BÖYÜRMƏK, YA BÖYÜMƏK?

Kitab oxuyan zaman
Bizim balaca Süsən,
Bərkdən öskürdü.

Dedim:

— Yenə nə böyürürsən?

Başə düşmədi sözü
Dönüb baxdı əlüstü.

Təəccüblə söylədi:

— Məgər böyümək pisdi?

SAMİRLƏ SÖHBƏT

- Bülbül nədi?
- Cəh-cəhdi.
- Bəs at nədi?
- Dəh-dəhdi.
- Ulaq nədi?
- Çu-çudu.
- Bulaq nədi?
- Su-sudu.
- Öküz nədi?
- Ho-hodu.
- Keçi nədi?
- He-hedi.
- Maşın nədi?
- Bip-bipdi.
- Cücə nədi?
- Cip-cipdi.
- Köpək nədi?
- Ham-hamdi.
- Samir kimdi?
- Samsamdi...

SÖZLƏ

- Hey məni qıdıqlayır,
Ay ata, bacıya bax.
- Bacı harda, sən harda,
Bu nə sözdü, ay uşaq?!
- Bədi daha güldüyün...
- Gedirsən ki, özündən.
- Bacı məni əllə yox,
Qıdıqlayır sözünən.

MƏN DÜŞƏNDƏ

- Həyətə düşmək olar?
- Yox.
- Nə üçün?
- Oğlum, bax,
Həyətdə adam yoxdu.
- Mən düşəndə olacaq.

QOVLUQ

- Qovluq nədi, ay Sevil?
- Kağız-kuğuzun evi.

ÇAYDAN

- Qoymuşam ocağın üstə,
Çaydana bax, dızıldayır.
- Alov yazığı göynədir,
Dızıldamır, sızıldayır.

AYAQ DİŞLƏYƏN ÇƏKMƏ

- Gördüm dostum axsayır,
Dedim: — Yanını çəkmə.
- Dedi: — Ayaqlarımı
Yeyir axı bu çəkmə?

- Gülə-gülə soruşdum:
- Çəkmənin dişimi var?
- Bəs nədir ayağıma
Sancılır xırda mıxlar?

- Düz sözə, nə deyəsən?
- Dinmədim, çaşıb qaldım.
- Elə o gün oğluma
Təzə bir çəkmə aldım.

MEŞƏNİN QORXUSU

— Qucağında şir, pələng,
Ayı gəzir həmişə.
Bu vəhşi heyvanlardan
Qorxmursanmı, ay meşə?

— Qoynuna sığınandan
Meşənin nə qorxusu?
Sən də qonaq gəl mənə,
Dinlə, quşlar oxusun.

Sinəmdəki güllərin
Əyil, öp yanağından.
— Yəni heç qorxun yoxdu?
— Var.
— Nədəndi?
— Yanğından.

Əlini cibindən çək,
Yoxsa səndən küsərim.
Kibrit çöpü görəndə
Əsim-əsim əsirəm.

ŞEH

Oğlum çöldə gəzəndə
Şehli otlara baxıb,
Belə dedi: — Ay ata,
Deyəsən yağış yağıb.

— Yağış nə gəzir, oğlum,
Heç gör göydə bulud var?
Hə, bildim, tərleyiblər
Yəqin çiçəklər, otlar.

— Bu nə tərdi, nə yağış
Parıldayır gör necə?!
Şehdi, çiçəyin, otun
Üstünə qonub gecə.

FOTOŞAM

— Həvəs gəlib,
Yağış hey tökür.
Çimir dağ-dərə, —
Göy şəkil çəkir.

— Boş-boş sözləri
Başından çıxar.
İndi gecədir,
Şəkilmi çıxar?

— Bax, alqışlayır
Çiçəklər göyü.
Fotoşamıdır
Şimşəklər göyün.

SU BUZTƏK OLDUĞUNDAN

Günəşə bax, günəşə,
Dönməyir öz yolundan.
Yayda dənizdən çıxır,
Qışda dağın dalından.

Nə üçün belə olur,
Kim cavab verər bizə?
— Su buztək olduğundan
Günəş girmir dənizə...

ÇOX RAZISAN ÖZÜNDƏN, DÜŞƏRSƏN HA GÖZÜMDƏN!

HİM-CİM

Darıxırdı təklikdən
Kim ayrıca gəzirdi.
Him ayrıca gəzirdi,
Cim ayrıca gəzirdi.
Axır ki, ana doydu,
Him sevda himi qoydu,—
Cimə göz-qaş elədi,
Eşqini faş elədi.
Cim də bənd imiş himə,
Gedib qoşuldu himə.
Onlar tarın üstündə
Döndülər qoşa simə.
Sirdaş oldu cim himə,
Sirdaş oldu him cimə.
Heç kəs bilməsin deyə,
Başladılar him-cimə...

ÜŞÜYƏN AĞAC

Küləyə bax, küləyə,
Aləmi qarışdırıb.
Bir əskini ağacın
Belinə dolaşdırıb.
Mənə belə söyləyir
Oğlum ayaq saxlayıb:
—Ağaca bax, üşüyür,
Boynuna şarf bağlayıb...

GİCİTKƏN VƏ KƏPƏNƏK

—Axı kimə neyləmişəm?—
Mənə yaxın duran yoxdu.
Ay Kəpənək, nəyə görə
Gicitkənlə aran yoxdu?

Qoy qalmasın ürəyimdə
Bircə kilo arzu, muraz.
Gəl qon mənim yarpağıma,
Çiçəyimlə oynadı bir az.

—Dostum sən deyəsən məni
Barmağına dolamısan.
Nə vaxt yanına gəlmişəm,
Qanadımı dala mısan.

Tək qalmısan, darıxırsan,
Tikanların sanki oxdu.
Ona görə böcəklərin
Səni görənlər gözü yoxdu...

YUVA ÜSTÜNDƏ DAVA

Hava isinən kimi
Sığırcın döndü geri.
Asanlıqla tapdı o,
Yuva qurduğu yeri.

Gözünə inanmadı,
Qəzəblənməsin necə?
Doğmaca yuvasına
Yiyə çıxıbdı sərçə.

Dimdiyin şaqqıldadı,
Çil-çil donu qabardı.
Hədələdi sərçəni,
Haray-həşir qopardı.

Davakar sığırcını
Tanımamısan hələ?
İndi sən tükünü
Didib verərəm yelə.

Evimdən çıxan kimi
Asanca yol seçmişən.
Məgər mən ölmüşəm ki,
Yuvama sən köçmüşən?

Dimdikləşmə başladı,
Tüklər uçdu havada.
Sığırcın düşməni
Çölə atdı yuvadan.

Dəyişməli oldu o,
Yuvasını kökündən.
Yumşaq döşək düzəltdi
Boz sərçənin tükündən.

QƏLƏM VƏ POZAN

Qələmin pozan ilə
Arası bərk dəymişdi.
Kimi gördü, deyirdi:
Bu pozan lap qəmişdi.

Düşməndir, ayağımın
Altını hey qazır o.
Paxıllığından yanır,
Yazdığını pozur o.

Vecinə də almırdı
Pozan bunları qəti.
Ancaq bir gün qələmə
Söylədi həqiqəti:

—Deyirsən ki, pozanın
Məni götürmür gözü.
Söylə, nə vaxt pozmuşam
Doğru yazdığın sözü?

YOLUNMUŞ AT QUYRUĞU

Tövlədə atı gördü,
Qorxu düşdü canına.

Sərçə tələsik uçdu
Dostlarının yanına.

Cıkkıldədi, çığırdı,
Haray-həşir qopardı.
Qarnıboş sərçələrin
Zəhləsini apardı.

Nə yaxşı ki, vaxtında
Düşmüşəm duyuq,—dedi.
Həyəcanla, qorxuyla
«At» dedi, «quyruq»,—dedi.

Ələ saldılar onu:
—Sən bunun sözünə bax.
Bəlkə birinci dəfə
At görürsən, ay axmaq?

Sərçə atıldı-düşdü,
Didib tökdü özünü.
Qəribliyə salmayın,—
Dedi, mənim sözümü.

Başımızın üstünü
Böyük təhlükə alıb.
Ümidimiz tək, bircə
Sərvaxt olmağa qalıb.

Soruşdular:
—Nə olub?
Açıq de, başa düşək.
Nə qərribə sərçəsən,
Görməmisən at, eşşək?

Sərçə coşdu, nə coşdu:
— Evimizi yırıblar.
Tövlədə kəhər atın
Quyruğunu qırxıblar.

—Elə bu?
Bundan ötrü
Car çəkmisən aləmə?
Başı batmış,
Üfürüb,
Milçəyi fil eləmə.

Gülüşdülər sərçəyə,
Onu qoydular lağa.
— Atın quyruğu ilə
Nə işin var, ay qağa?

—Quyruq yolan dəcəllər
Bilin, bizi izləyir.
Hər tük bir ələc olub
Yolumuzu gözləyir.

Sərçələr o yazığın
Sözlərini kəsdilər.
Pırıldaşıb uçdular,
Xırmana tələsdilər.

Uçub yerə qondular,
Samanlığa düşdülər.
Uşaqların qurduğu
Tələyə ilişdilər.

Sərçə onlara baxıb
Ah çəkdi, gəldi dilə.
Sözə baxmayanların
Axırı olar belə.—

Deyib uçdu, damdakı
Yuvasına girdi o.
Yuxusunda yolunmuş
At quyruğu gördü o.

SAPAND

Dost, özünü yığışdır,
Görürsən bu sapandı?
Düz hədəfi tapandı,
Elə bilmə sapandı.
Vızıldayıb hər dəfə.
Daş dəyəcək hədəfə.

SÖZ GÖTÜRMƏYƏN UŞAQ

Konfet verəndə alar,
Soyub ağzına qoyar.
Dondurmadan, meyvədən
Dostum çətin ki, doyar.
Kobud, ağır söz desən,
Özünü itirmir o.
Nə verirsən götürür,
Təkcə söz götürmur o.

ARPA VƏ BUĞDA

Arpa dedi buğdaya:
—Nə özünü öyürsən.
Mən səndən qüdrətliyəm,
Gərəkliyəm deyirsən,
Arpa çayı olmasa,
Əkinçinin zəhməti,
Əməyi zay olardı.
Yaxşı olsan, sənəin də
Adına çay olardı...

SOYUQDAN «UTANAN» TÜLKÜ

Çırpışdırıb aparıb,
Hinduşkadan, toyuqdan,
Tülkü-tülkü boylanır
Yuvasından - oyuqdan.
Deyirik:
—Bir çıx çölə!
Çağırsaq da bayaqdan,
Çıxmır,
Belə söyləyir:
—Utanıram soyuqdan.

TÜLKÜNÜN YALVARIŞI

Oğrun-oğrun, sinə-sinə,
Girmək istəyəndə hinə,
Tülkü lələ,
Keçdi ələ,
Gözlərindən
Yaş axıtdı
gilə-gilə:
—Bədir yedim kötək, lələ,
Burax məni, Köpək lələ.
Aclıq məni hinə salıb,
Ta baxmaram hinə sarı.
Cücələrə göz dikməyəm,
Bir də bura üzükməyəm...

ÇƏMƏN OLMAQ İSTƏYİRSƏN

Səhra öyürdü özünü:
—Dönüb çəmən olacağam.
İndən belə səhər-səhər
Şəhdə çəmən olacağam.

—Gərək gül-çiçəyin olsun,
Çəmən deyilməz hər düzə.
Çəmən olmaq istəyirsən,
Qoynunu otlarla bəzə.

KOLUN HƏDƏSİ

Çəpərin ortasında
Böyürtkənlər qapqara.
Onları dərib yedim,
Çəkiləndə kənara.

Kol yaxamdan yapışdı,
Başlandı hərbə, hədə:
—Mənim meyvəmi yeyib
Hara qaçırsan, ədə?

SAĞSAĞAN VƏ SOĞAN

Girib bostanımıza
Qoymayıb bir sağ soğan.
Ağzı dönüb zəhərə,
Ufuldayır sağsağan.
Haray salır, qışqırır,
Sarsağa bax, sarsağa.
Deyir: —Mən gəlməmişdim
Bura oğurluq üçün.
—Bəs soğan yeməmisən
Niyə göynəyir için?

DOVŞANIN GİLEYİ

Qar bizə kömək üçün
Yağdı ki, örtsün izi.
Ancaq heç bilmədi ki,
Bəlaya salıb bizi.

Taqətimiz kəsilib,
Acından öldük daha.
Gərək çıxmaq həyəətə,
Yuva anbar deyil ha?

Dostum arxayın gəzir,
Xəbəri yox özündən.
Belə iz yayınarmı
Heç ovunun gözündən?

Ürəyimizdə qorxu,
Başımızda əndişə,
Heç bilmirik neyləyək,
Qış bizi salıb işə.

XOŞA GƏLƏN SÖYÜŞ

—Küçüyü söydüm,
Xoşuna gəldi.
Quyruq buladı,
Üzümə güldü.

Kimə söysəydim
Alardım kötək.
Ancaq sevindi
Balaca köpək.

—Nə dedin ona?
— İtil, burdan it.
Nə istəyirsən,
Ay it oğlu it?

ÇAYDA SÖHBƏT

—A çay, niyə yatmırsan?
—Vaxt olur ki, yataq da...
—Sənin ki, yatağın var...
Çay yatmır ha yataqda,
Dincəlmir ha bu fağır,
Həmişə axır, axır...

OVÇU VƏ TÜLKÜ

—Sən qorxmadan kol-kosa,
Tikanlığa girirsən.
Sığallı paltarınla
Mənə yandıq verirsən.

Ömrün boyu sümsünür,
Gəzirsən, dolaşırsan.
Yuvana girən zaman
Torpağa bulaşırsan.

Enmədiyin bir dərə,
Çıxmadığın dağ olmur.
Yenə sehrli kürkün
Dağılmır ki, dağılmır.

Yaman səliqəlisən,
Arxana çox yortmuşam.
Tülkü,sənin üstündə
Mən neçə kürk yırtmışam.

Qulaq assan sözümə,
Yaxın dostun olaram.
Sənə yar-yaraşlıq
İsti palto alaram.

Nə istəsən verərəm,
Ay şələquyruq tülkü.
Çıxart mənə bağışla
Əynindəki o kürkü.

—Elə zarafat olmaz,
Dost, özünü yığışdır.
Göydən yerə səpilən
Gah qardır, gah yağışdır.

Kürküm olmasa qışda
Üşüyərəm, donaram.
Yayın qızmar çağında
Alışaram, yanaram.

Məni hiyləgər edən
Yaşamaq həvəsidir.
Ömrümün sonunacan
Bu kürk mənim bəsimdir.

YARASA ƏMRİ

Danışanda bir düşün,
Sözlərini dağ elə.
Üstümə qışqırırsan:
—Günəşi dustaq elə!

Ay yarasa, nə üçün
Özümü gücə salım?
Qaranlıq zindanlara
Günəşi necə salım?

AY VƏ KÜLƏK

Külək Ayı şar bildi,
Külək möhkəmcə əsdi
Onu göydən götürüb
Aparmağa tələsdi.

Ay güldü, külək gördü
Hay-harayı əbədi...
Gətirib buludlarla
Onun önünü kəsdi.
Ay yenə də işardı,
Külək incidi, küsdü.
Dedi ki, yorulmuşam,
Oynamıram, ta bədi...

DƏRƏNİN DAĞ ÇAYINA GİLEYİ

Sənin adın dağ çayındı,
Mənə ögey tək baxırsan.
Əgər dağ yaxşıdı, onda
Niyə dərəyə axırsan?

BİĞLARI SÜNBÜL PİŞİK

Siçan balası dedi:
— Ana, çölə bax sən bir!
Yuvamızın ağzında
Bitibdir bir cüt sünbül.
Ana siçan hirsləndi:
— Çıxsan çölə deşikdən,
Yaxa qurtarammazsan
Bıgı sünbül pişikdən.

ARANIN SUALINA DAĞIN CAVABI

— Aran qara həsrətdi,
Sənin sə zirvən dümağ.
Axı bu qədər qarı
Neyləyirsən, ulu dağ?

— Bahar gələndə onu
Mən selə döndərəcəm.
Qoşub dağ çaylarıma
Payını göndərəcəm.

DOVŞAN VƏ TISBAĞA

Dovşan güldü tısbağaya:
— Gəl qaçaq, mənə çat görüm.
Tısbağa dedi Dovşana:
— Özünü suya at görüm.
Mənə lağ edir hər uşaq,
Oğulsan, suda yarışaq.

AĞAC VƏ QARPIZ TAĞI

Ağac söylədi tağa:
Yaman zəif sən, qağa,
Tağ dedi: — məndən əl çək.
Nə olsun ki, zəifəm.

Üstümə az ayaq aç.
Tək bircə qarpızımı
Saxlaya bilərsənmi
Budağınla, ay ağac!

MÜBAHİSƏ

— Bəlkə də kəhər
Olmazdı kəhər,
Mən olmasaydım —
Öyündü Yəhər.
Yaman hirsləndi
Tapqır Yəhərə:

—Bəs mən olmasam,
 Atın belindən
 Düşməzsən yerə?
 Dindi Üzəngi:
 —Sən səsini kəs.
 De, mən olmasam
 Minici ata
 Necə minər bəs?
 Cilov qarışdı
 Söhbətə bu dəm:
 —Elə başam ki,
 Başda gəzirəm.
 Ata çırpılıb
 Öyündü Şallaq:
 At qanad açdı,
 Qüdrətimə bax.
 —Kəhər qızışıb,
 Saxlamasam mən,
 Bəs kim saxlayar,
 Öyündü Yüyən?
 Dilləndi Kəhər:
 —Mən dinmədikcə
 Yolu azdınız.
 Əgər dünyada
 Mən olmasaydım.
 Siz olmazdınız.

BİLETSİZ SƏRNIŞIN

Tramvaya mindinmi
 Bilet alasan gərək.
 Konduktoru görəndə
 Dilə gəldi Kəpənək:
 — Tramvayda getsəm də
 Qonmamışam heç hara.
 Bileti neyləyirəm,
 Uçuram ora-bura.

LEYLƏK VƏ BÜLBÜL

Leylək çox qəzəbliydi,
 Hıkkəsini udurdu.
 Onun sarı bülbülə
 Bərk qəzəbi tuturdu.

Bir gün dedi: —A Bülbül,
 Bir keç dayan qarşımda.
 De kim mənə tay olar
 Gözəllik yarışında?

Qanadımın ucunda
 Kömür qaralığı var.
 Yupyumşaq tüklərimdə
 Bəyaz qar ağılığı var.

Səmalara uçanda
 Ağ buluda bənzərəm.
 Göylərin yaxasını
 Zənbaq kimi bəzərəm.

Sənsə adicə quşsan,
 Ancaq gözəl səsin var.
 Nə üçün ürəkləri
 Oxşayan nəfəsin var?

Nəğmə paylanan zaman
 Ünvanımız tərs düşüb.
 Mən gözəllikdə quşa
 Eybəcər bir səs düşüb.

Bülbül güldü: —A Leylək,
 Sözlərimə qulaq as;
 Xəyalında qurbağa
 Mahnı oxumaq olmaz.

Mən ötmək istəyəndə
Gülümü düşünürəm.
Obamı düşünürəm,
Elimi düşünürəm.

Həp əzaba hazıram,
Sevdiyim güldən ötrü.
Ona görə səsimdən
Gəlir gül-çiçək ətri...

QODUQ VƏ CEYRAN

Qoduq dedi Ceyrana,
Bu naz-qəməni burax.
Dərdindən divanəyəm,
Gəl evlənək, ev quraq.

Ceyran gülüb, Qoduğa
Verdi belə bir cavab:
—Məndən sənə yar olmaz,
Get anqır, tayını tap.

TUTUQUŞU

Ay dəcəl Tutuquşu,
Söylə, hardan gəlibsən?
Dediyim kəlmələri
Təkrarlaya bilirsən.

Səni yamsıladığın
Quşların ahı tutdu.
Hamını təkrarlayıb
Öz səsinə unuttun.

Mənə yaltaqlanırsan
Əlimdə oxu görüb.
Hünərin varsa əgər
Bülbültək oxu görüm?!

Başqaları danışanda,
Oxuyanda getdi huşu.
Mənasını anlamadan
Təkrar etdi tutuquşu.

Özünə umac ovmamış,
Yada əriştə doğradı.
Düşdü qızıl qəfəslərə,
Uçmağı da yadırgadı.

Boğa bilmədi özgəyə
Xoş görünmək həvəsini.
Onu, bunu yamsılayıb,
Unutdu öz nəğməsini.

QUZU, HEY

Yazda dilləndi
Quzey:
—Quzu hey,
Quzu hey!..
Əridi dağın buzu, hey!
Açılıb dan üzü, hey!
Dolan dağı, düzü, hey!
Yaşıl don geyib
Quzey,
Quzu, hey!
Quzu, hey!

KAŞI VƏ NAŞI USTA

—Dost, bu nədi?

—Kaşdı.

—Sizin usta naşdı?—

Çaş-baş düzür kaşını,

İtiribdir başını.

Sanki onu it tutub,

Boynuna xam ip tutum.

—Öyrədəydin kaş onu,

Düz düzəydi kaşını.

Yerə soxmayaydı o,

Ustasının başını...

İŞIQFORUN ÜÇ İŞİĞİ

Yuxarıda dayanan

Ağsaqqaldı:

— Dur! — dedi.

Aşağıda dayanan

Bir yerindən dur! — dedi.

Özünü alovlara,

Atəşlərə vur!—dedi.

Ortada qalan işıq

Şübhələr içindədi.

Nə dayanın söylədi,

Nə də ki, keçin dedi.

NƏ ÜZLƏ

Söküb-töküşdürməyə

Dostumun üzü ağdı.

Ancaq tapa bilməzsən

Onu yır-yığış vaxtı.

Dilindən düşməsə də
Səliqə-səhman sözü,
O, heç bilmir ki, nədir
Səliqə-səhman özü.

Yuxudan duran kimi
Gərək xeyli deyinsin.
Paltarını tapmır ki,
O, əyninə geyinsin.

Deyinməyə haqqı yox,
Bütün günah ondadı.
Pencəyi bir tərəfdə,
Şalvarı bir yandadı.

Köynəyi hara qoyub?—
Məgər onun huşu var?!
Deyən gərək: mətbəxdə
Corabın nə işi var?

Geyinincə dostumuz
Qurtarır birinci dərs.
Ay uşaqlar, məktəbə
O, nə üzlə getsin bəs?!

ELƏ BAXMA

Mənə baxma heç elə,
Söyərlərmə heç elə?
Xalqa arxa çevirən,
Öz ömrünü heç elər...

ÇOX GÜVƏNMƏ

Qarınla, bal görəndə
İşıq gəlir gözüne.
Bala batıb ölərsən,
Çox güvənmə özünə.

YALANÇI ELƏ BİLİR

Min söz uydurub deyir
Naşı adamı görək.
Yalana bəzək vurub,
Onu eləyir gerçək.
Yüz doğru söz deyəsən,
İnanmaz hələm-hələm.
Yalançı elə bilir,
Yalançıdı el-aləm.

BAŞ

Unutma ki, hər şeyi
Dəyişməzlər başabaş.
Hündürdə olduğundan
Demirlər ki, başa baş.
Bir iş görsən fikirləş,
Hər vaxt özünü tox tut.
Ağılsız adamlara
Deyirlər: başı yoxdu...

ÖYÜD

Dürtülmə ora-bura,
Hər yerə burun soxma.
Özündən balacaya,
Üstdən aşağı baxma
İş açma başına sən,
Məgər öz başınasan?

QOVURĞA BİTƏRMİ

Cibimə buğda töksün,
Xahiş etdim bibimdən.
Çıxarıb səpdim şuma
Qovurğanı cibimdən

Mənə güldü uşaqlar,
Səhvimi anladım gec.
Dedilər ki, ay səfeh,
Qovurğa bitərmə heç?

AĞACIN QARGIŞI

Ağrıdan üzülmüşəm;
Səni olasan çolaq.
Məni niyə kəsirdin
Vura bilmirdin alağ?

İKİ DAŞ

—Sacatım xarab olub,
Bir az işləyib, yatır.
Bunu düzəlt ay usta.
—İki daşı çatışmır,
Ay oğul, bu sacatın, —
Biri altda, biri üstə...

QƏNŞƏRƏ ÇIX

Daldadan çıx qənşərə,
Çəkim səni məhşərə.

KİM BİLİR DƏRSİMİZİ

—Kim bilir dərsimizi?—
Əllər havaya qalxdı.
Ancaq dərs bilməyənin
Əli havayı qalxdı.

Düşündü: tutar qatıq,
Tutmaz da olar ayran.
Biləni bilməyəndən
Kimdi seçib, ayıran?

Dostum nahaqca yerə
Gözə soxdu özünü.
Əl qaldırıb, alova
Közə soxdu özünü.
Adı çəkilən zaman
Üstünə duman çökdü.
Lövhənin qarşısında
Puçur-puçur tər tökdü.

ATA ŞEİR YAZANDA

Mən şeir yazan zaman
Qızım baxırdı gendən.
Gəlib öpdü üzumdən,
Kağız istədi məndən.
Qələmi də istədi
Öpüşün əvəzində.
Vermədim, bir inciklik
Duydum onun üzündə.
İstəmədim yarımçıq
Qoyum yazdığım şeri.
Çıxarıb dəsmalını
Sildi öpdüyü yeri...

YUMURTA

Yumurtaya «batonda»
Deyir balaca Gündüz.
Gülzar gülür: —Ay qaqaş,
Danışa bilmirsən düz.
Öyrənərsən, sözümü
Təkrar eləsən əgər
Adam «batonda» deməz,
Adam «yutumda» deyər...

HEYKƏL

Stolun üstə çıxıb,
Əl uzadır qabağa.
Mən heykələm, heykələm,
Deyir balaca Ağa.

BUDAQDA DIŞLƏNƏN ƏZGİL

Kiçik əzgil ağacı
Təzəcə gətirib bar.
Körpəcə budağında
Bircə dənə meyvə var.

Əmim hədələyib ki,
Bax, bunu dərmək olmaz.
Qoyun dəysin, yetişsin,
Səbriniz olsun bir az.

Yadınızdan çıxmasın,
Axı, əzgil bircədi?!
Əl vurmayın, yetişsin,
Görək dadı necədi?

Əmim bağa çağırırdı
Bir gün məni Yazgülü.
Kimsə elə budaqda
Dişləmişdi əzgili.

Başlandı sorğu-sual:
—Kim dişləyib, söyləsin!
Hamı boynundan atdı,
İndi əmi neyləsin?!

O, bir armud gətirdi,
Dedi: —Dişləyin bir-bir.
Diş iziylə oğrunu
Tapmaq çətin deyildir.

Hərə bir dişdəm vurdu,
Günəl hönkürdü birdən.
Dedi: —Əmi, bağışla,
Belə etməyəm bir də!

SƏHV

Bir görün neyləyibdir,
Neyləyibdir bu qoçaq?
Düz şəridin altında
Ocaq çatıbdır, ocaq.

Yuyulmuş paltarları
Tamam veribdir hissə.
Ona bərk hirslənəcək
Əgər anası bilsə.

QUYRUĞU YOLUQ SƏRÇƏ

Gəzişir çəmənləkdə
Quyruğu yoluq sərçə.
Ürəyindən qorxunu
Atıb biryolluq sərçə.

—Çimməyəmi gəlib o? —
Çimmək nədi, yox əşi.
Artıq-urtuq yeməkdi
Onun işi, vərdişi.

Ağızdan çörək qapsın
Az qalır ki, dürtülüb.
Quyruğunu itirib,
Əvəzində sırtılıb.

Fırlanıb yanımızda
Zəngin süfrə seçər o.
Quyruq nədi, yem üçün
Qanadından keçər o.

HƏYA OLMASA

Çəkinmirəm mən
Baxın, heç kəsdən.
Nə vaxt istəsəm,
Qaçıram dərindən.

Günlərim belə
Baş alıb gedir.
Bilmirəm qorxu,
Həyəcan nədir.

Yadında saxla,
Bunu, a Solmaz.
Həya olmasa
Həyəcan olmaz.

TOPUN ƏVƏZİNƏ

Topum dəyib başına
Yaman hirslənib nənəm.
Onu ağrıdan topdu.
Üz istəyənsə mənəm.

İKİ İT

Zəncirli it acıqlıdır,
İstəyir qapa, tuta.
Boynundakı zəncir qoymur
İtliyini unuda.

Bir kimsəylə işi yoxdu,
Bəxti yaman gətirib.
Boynu zəncir görməyən it
İtliyini itirib...

ÜŞÜYƏN KİTABLAR

Üstünü toz bürümüş
Gör nə qədər kitab var.
Görən soyuq rəflərdə
Üşümür bu kitablar?

Sanki onlar utanır
Yazanın əvəzinə.
Çünki həsrət qalıblar
Oxucu nəfəsinə...

Tiyəni ballı görək
Sevindim, əlim əsdi.
Mən bıçağı yaladım,
Bıçaq dilimi kəsdi.

YADINDA QALMIR

Bəhanəsinə baxın,
Düzmü iş görüb Qəni? —
Deyir: — Kitab ağırdır,
Dərsə aparmaq olmur.
Dartıb cırdığı üçün
Kitabın vərəqini,
Şeir acığa düşüb,
Onun yadında qalmır.

DALI-DALI GEDƏN OĞLAN

Habil öyündü: — Yolu
Gedəram dalı-dalı.
Kürəyimdə gözüm var,
Ta mənə nə sözün var?!

Birdən dostum ilişdi,
Arxın içinə düşdü.
Batdı palçığa, lilə,
Hamı güldü Habilə.

ŞAPALAQ ÖPÜŞÜ

Aqşın, dəcəllik etmə,
Farağat dur yerində.
Yoxsa ananın əli
Öpər yumşaq yerindən...

NƏ YAXŞI

Başına nələr gəlib
Sümsüklüyün ucundan?
Küçük, qorxma, biz səni
Öldürmərik acından.

Yapışqanı yal bilib
Yalamısan, mənə nə?
Nə yaxşı yapışmayıb
Alt çənən üst çənənə...

NƏ AÇMISAN YAXANI

Nə açmısan yaxanı,
Oturmusan yayxanıb?
Vecinə də almırsan
Yoldan ötüb baxanı.

Oxuyuram üzündən;
Çox razısan özündən.
Dur özünü yığışdır,
Düşərsən ha, gözümdən.

ÖCƏŞMƏ

—Bilirsən nə güclüdü,
Hamını yıxar atam.

—Yekə-yekə danışma,
Lovğalıq etməz adam.

İnsanı xoşbəxt edən
Əməyidi, işidi.
Gülarənin atası
Çəlimsiz bir kişidi.

Ancaq el sevir onu,
Xasiyyətə həlimdi.
Çoxlu ixtirası var,
Qüdrətli bir alimdi.

Onun adı nəğmətək
Düşübdür dildən-dilə.
İnsan qolu ilə yox,
Güclüdür ağı ilə.

ƏKİL-BƏKİL

Əkil-bəkil qaz idi,
Həyətdə qalmaz idi.
Gedib göldə üzərdi,
Uzaqlarda gəzərdi.
Sahilin çiçəkləri,
Bəs hanı dibçəkləri?
Kəpənəyə baxın bir,
Dərdi-qəmi az idi.
Qarışardı güllərə
Qaz onu tapmaz idi.
Tez göldən adlayardı,
O tayda otlayardı.
Yatanda ayağının
Birini qatlayardı.

Tük dağıldı çəmənə,
Bir çiçəkli yaz idi.
Yolan tülkü lələydi,
Yolunan o qaz idi...

ŞAR KİMİ

Pətəyə əl uzadıb
İşə salma özünü,
Şişirdərlər şar kimi
Arılar üz-gözünü.

ANASINI KİM ÇOX SEVİR

Məhəbbətdə görürlər
Həyatın mənasını.
Kim hamıdan çox sevir
Görəsən anasını?

Sualı verən kimi
Hamı döşünə döydü.
«Mən», «mən» səsi ucaldı,
Hamı özünü öydü.

Sual verən söylədi:
Boş-boş danışmaz adam.
Kim anasını sevir
Qoy çimsin buzlu suda.
Tez yeridi irəli,
Elçin döydü döşünə.
Soyunub suya girdi,
Dişi dəydi dişinə.

Xəstələndi bu qoçaq,
Ananın gözü doldu.
Elçinin işlərindən
O da xəbərdar oldu.

Dedi ki, bu soyuqda
Oğlum çimmisən əbəs.
Öz qədrini bilməyən
Ananı sevə bilməz.

GÜCÜMƏ SOYUQ DƏYƏR

—Mən hamıdan güclüyəm,
Öyünür kiçik Vüsal.

—Soyuq olar, qolunu
Yorğanın altına sal.

—Anacan, qollarımı
Çöldə saxlasam əgər,
Onların içindəki
Gücə soyuqmu dəyər?

QURULDAĞDAN QURULTAYA

Haray saldı
Bir qurbağa:
—Gəlin, gəlin
Quruldağa.

Üstümüzü
Alıb quraq
Fikirləşək,
Plan quraq.

Qızışıb
İnsanlar axı?—
Qurutmaqçın
Bataqlığı.

Yığılıblar
Qurultaya...
Quruldaya
Quruldaya.

Qurbağalar
Gəlib çıxdı.
Qur-qur səsi
Ərşə çıxdı.

Dünyagörmüş
Bir qurbağa
Özünü verdi
Qabağa.

Dedi: — Nədir
Bu hay-həşir?
Qurultunuz
Qulaq deşir.

İnsanlara
Mən bələdəm,
Üzünüzü
Almasın qəm.

Onlarda ki,
Laqeydlik var,
Qurumaz bu
Bataqlıqlar.

Ayılmır
Kimsənin başı.
Arxayınca quruldaşın.

Sevindilər qurbağalar
Quruldaya-quruldaya,
Minnətdarlıq göndərdilər
Quruldağdan qurultaya...

KEÇİ MƏŞQ EDİR

Ağlı yoxdu çağacan,
Mələyir bu çağacan.
Qocalıb, vaxtı keçib,
Ruhdan düşməyib keçİ.
Elə bil ki, məşq edir,
Axşamacan mələyir.
Ancaq «mən» deyə bilmir,
Elə «mə», «mə» eləyir.

TUTARLAR

Vüqarın var
Tapançası,
Tüfəngi.
Lovğalanır:
Öldürərəm
Pələngi.
Deyirəm ki,
Bu gün evdə
Təkcə qal,
Razı olmur,
Vüqar salır
Qalmaqal.
Ağlamsınır:
—Necə qalım
Evdə tək?
—Nə üçündür
Çiynindəki
O tüfəng?
Oğru gəlsə,
Öldürərsən,
Ay Vüqar!
—Adam vursam
Axı məni
Tutarlar?!

GÜC

—Ata, məni yıxır Əhsən,
Mənə bir az güc verərsən?
Güləşəndə yıxım onu,
Qollarımla sıxım onu.
—Oğlum, mənə bir qulaq as,
Kənardan güc almaq olmaz.
Güc yığmaqçün indən belə
Səhər-axşam idman elə.

HAMI GÜLÜR ORXANA

Hamı gülür Orxana,
Qurbağadam qorxana.
Heyvanlarım adını
Öyrənəcək o haçan?
Tısbığa şəkli çəkib
Altında yazıb: —Siçan.

YUMURTA VƏ SIÇAN

Yumurtaya girişib,
Siçana bax, siçana.
İstəyir ki, aparsın
Gücü çatmır heç ona.

Bu nə yaman bərk imiş,
Dişləyir, batmır dişİ.
Yumacladı birtəhər,
Belə görəndə işİ.

Yumurta sındı birdən,
İçindən cücə çıxdı.
Gözü bərəlməmiş siçan,
Cücəyə baxdı, baxdı.

Cücədən qorxub qaçdı,
Siçana bax, siçana.
Elə bil qanad açdı,
Çatmaq olar heç ona?!

MİLÇƏKDƏN QORXAN OĞLAN

Çəməndəki arını
Tutmaq istədi Aslan.
Arı sancdı, Aslanın
Alnı şişdi bir azdan.

İndi arı görəndə
Qaçıb gəndən baxır o
Arı bir yana qalsın,
Milçəkdən də qorxur o.

GOPÇU QƏDİM

Belə deyir gopçu Qədim,
Girdim bağa ərik yedim,
heyva yedim.
İnciməsin bizdən Qədim,
Sözünə olardıq şerik,
Əgər heyva yetişəndə
Budaqda qalsaydı ərik.

SİÇANLAR NƏRD OYNAYIR

Gecə saldı hay-haray,
Yuxudan qalxdı hamı.
—Nə üçün qışqırırsan?
—Danladılar İlhamı.

—Çarpayının altında
Siçanlar oynayır nərd.
Hamı güldü bu sözə
İlham bala oldu pərt.

VERDİYİ BARA GÖRƏ

Yuxarıdan aşağı
Süzərək narı giləs
Dedi: —Bu bağda məndən
Uca yoxdur, qulaq as.
Nar dedi ki, ay giləs,
Öyünmə nahaq yerə.
Ağacı tanıyırlar
Verdiyi bara görə.

BU İT

Bu it itə oxşamır,
Bu it elə bil qurddu.
Ağzındakı o ağ şey,
Sümük deyil, quruddu.
Bu it pis əməlini
Çox çətin ki, tərgidə.
Yəqin ki, o qurudu
Çırpışdırıb sərgidən.
Bu it cildinə girmiş
Qəlbi qara qurda bax!
Özü oğurlamasın,
Girsin onun gözünə
Ev-eşiyi qorumaq.

ŞİR NİYƏ BÖYÜMÜR?

İki yaşım olanda
Atam mənə şir alıb.
Mən böyümüşəm, ancaq
Şir elə helə qalıb.

Dili də yoxdur onun,
Lovğalanmır, öyünmür.
Nə yeyir, nə də içir,
Onunçun da böyümür.

DUZ-BUZ

—Duz səpdik buzun üstə...
—Bıy, duz nədi, buz nədi?!
Məgər qar—buz xörəkdi?
— Söylədiyın söz nədi?
—Yollar buz bağlayıbsa,
Maşınlar necə keçər?
Duz buzun canın alır,
Sürüşkən olmur küçə.

ÜZGÜÇÜYƏ BAXIN BİR

Üzmək bacarmır, ancaq
Öyünür kiçik Kərəm.
Mən dənizin üzündən
Dibinəcən üzərəm.
Onu suya buraxdıq,
Dedik: —Yaxşı, üz görək.
Əl-qol atdı, dənizin
Dibinə batdı daş tək.
Dartıb çıxartdıq onu,
Bir gör düşüb nə hala?!
Üzgüçüyə baxın bir,
Boğulmuşdu az qala.

Daş tək batır, heç suyun
Üzünə qalxa bilmir.
Utanır, uşaqların
Üzünə baxa bilmir.

RÖVŞANƏ

Rövşanə uşaqları
Cırnatmağı xoşlayır.
O, əl-qol ata-ata
Danışmağa başlayır.
—Tütəyimi görürsən,
Yaxına gəl, ay Gülər.
Heç sənin atan belə
Tütək düzəldə bilər?
—Niyə düzəltmir.
— Ay hay...
Get de düzəltsin görək.
Gülər ağlayıb deyir:
—Mənə düzəldin tütək.
Ata tütək düzəldir
Ona güc-bəla ilə.
Rövşanə gülür:
—İndi
Bir şey çal tütək ilə.
Gülər istəyir çalsın,
Heç nə alınmır ancaq.
Rövşanə deyir:
—Bu ki,
Oyuncaqdır, oyuncaq.
Bir bax, mənim tütəyim
Haray salır hər yana.
Gülər yenə ağlayır,
Rövşanə gülür ona...

BATAQLIQ

Qurd düşüb torpağına,
Qurd düşübdür suyuna.
Yüz ildi qamış ölçür
Bataqlıq öz boyuna.
Nə ölür, nə dirilir,
Mat qalıb bu oyuna.

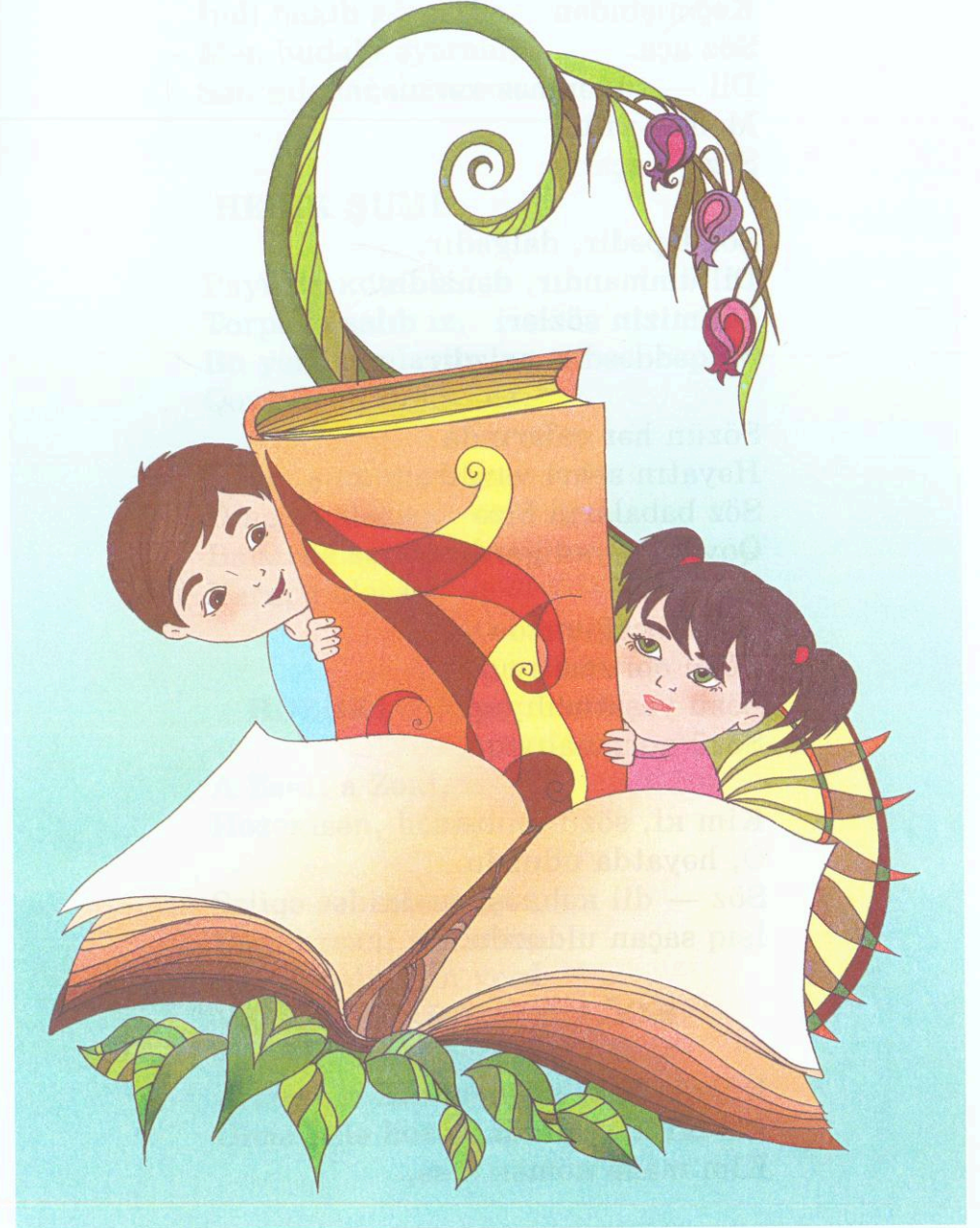
QARANLIQDAN QORXAN QIZ

İşıq sönəndə qorxur,
O da yumur gözünü.
Üstəlik əlləriylə
Bərk-bərk örtür üzünü.

O, dayanır beləcə,
Əgər yanmasa işıq.
Deyir ki, gözlərimə
Qoy dolmasın qaranlıq.
Gülmək tutub məni də,
Deyirəm ki, ay Ülkər,
Gözlərini yumanda
Qaranlıq olmur məgər?!

*** **

DİLİMİZİN SÖZLƏRİ

Elin də tarixi var,
Dilin də tarixi var.

İgid odur, xalqının
Keçmişindən
Söz aç.
Dil — tükənməz xəzinə,
Məna—kilid,
Söz — açar.

Söz ləpədir, dalğadır,
Dil ümmandır, dənizdir.
Dilimizin sözləri
Müqəddəsdir, əzizdir.

Sözün hər çalarında
Həyatın sehri vardır.
Söz babaların bizə
Qoyduğu yadigardır.

Halal ocağımızda
Gözü qorunalıyıq.
Sözü yaşatmalıyıq,
Sözü qorunalıyıq.

Kim ki, sözü unutdu,
O, həyatda uduzdu.
Söz — dil kəhkəşanında
İşıq saçan ulduzdu.

KOĞA

Koğaja bax, koğaya,
Elə bil ki, çəlikdi.
Kim mənə kömək etsə,

Pay böləndə şərikdir.
Götür koğanı ələ,
Bağa gedək, ay Elçin.
—Koğa nəyə gərəkdi?
—Budağı əymək üçün.

—Niyə əyək budağı?
İndi baxıb görərsən.
Mən budağı əyərəm,
Sən gilənar dərərsən.

HERİK ŞUMU

Payızda kotanla
Torpağa salıb iz,
Bu yeri şumlayıb
Qoymuşuq dincə biz.

Herik şum qış boyu
Dincini alacaq.
Baharda sərinə
Yararlı olacaq.

HOZƏKİ

A Zəki, a Zəki,
Hozəkisən, hozəki.

Səliqə-səhmanın yox,
Dağıdırsan, sökürsən.
Qaş düzəltdiyin yerdə
Vurub gözü tökürsən.

A Zəki, a Zəki,
Olma belə hozəki...

SALBA

Bu nə fərsiz
Salbadı,
Atdım, heç nə
Salmadı.
Uçdu uzaq budağa
Gördü ki, meyvə kaldı;
Qoz salmağı bir yana,
Özü ağacda qaldı.

SADAQ

Babam bərk hazırlaşır
Ox atmaq yarışına.
Baxıb heyran qalıram
Onun hər vuruşuna.

Yaydan üzülən oxlar
Düz hədəfə dəyir, bax.
O qədər atdı, atdı,
Tamam boşaldı sadaq.

Məndən xahiş elədi:
— Olum sənə sadağa,
Get oxları gətir yığ,
Ox qabına — sadağa.

DƏRYAZ

— Gəzir biçənəyi
Sənin baban hər yaz.
Gedir ot çalmağa
Əlində bir dəryaz.
— Dəryaz nədir, nənə?
— Bıy, başıma xeyir.

Bilmir dəryaz nədir,
Bu uşaq nə deyir?
Ona kərənti də
Söyləyirlər, Araz
Ay şəhərli oğlan,
Ot biçəndə dəryaz.

QƏZİL

— Fırlatdım cəhrəni,
Əyirdim,
Nəzildi.
Ancaq bu, yun deyil.
— Bəs nədi?
— Qəzildi.
— Keçinin tükünə
Qəzilmi deyirlər?
— Hə...
— Ondan corabımı
Toxuyub geyirlər?
— Yox, —
Nənəm gülərək
Başını bulayır:
Qəzil yun deyil ha,
Adamı dalayır.
Ancaq biz onun da
Xeyrini görürük.
Qəzildən ya sicim,
Ya çatı hörürük.

SİCİM VƏ ÇATI

Onların ikisi də
Qəzildən hörülür, bax:
Sicim upuzun olur,
Çatı gödəkdir ancaq.

Odun-ot yükləyirlər
Sicimlə at-ulağa.
Çatı gərək nərqarın
Buzov ilə balağa. —

Kim onların başını
Çatılayır, bağlayır,
Dopdolu məmələrdə
Özünə süd saxlayır.

XAMA VƏ QAYMAQ

— Bişiribdir
Nənəm fətir,
Xama gətir,
Qaymaq gətir.
— Qaymaq nədir,
Xama nədir?
— İkisi də
El sözüdü.
Qaymaq bişmiş
Südün üzü,
Xama çiy
Südün üzüdü.

BİR TALA BAHAR

Həyətdə əkdiiyim
Bu xəsil,
Bir tala bahardı
Elə bil.
Çəksə də şaxta, qar
Qoşunu,
Soldura bilməyib
Qış onu.
Qoynunda otlayır
Quzular.
Ürəkdə gül açır

Arzular.
Bu xəsil həyəti
Bəzəyir.
Yaşıl bir adaya
Bənzəyir.

ÖRÜŞ

Yazda ot bollanacaq,
Çör-çöp də ballanacaq.
Quzum toğluya dönüb
Örüşə yollanacaq.
Bu nə yaxşı örüşdü,
Otu boldu, genişdi.
Soruşdum: — Örüş nədi?
Hamı mənə gülüşdü.
Babam çeşməyi taxdı,
Dönüb üzümə baxdı:
Məgər nəvəm bilmir ki,
Örüş geniş otlaqdı?

KİRKİRƏ

Sən qədim dəyirmansan,
İşlərsən qol gücünə.
Bir ovuc dən tökmüşəm
“Göbəyinin” içinə.
Nə getmisən fikirə?
Fırlan, fırlan, kirkirə.
Üyünüb dönür una
Səni fırlatdıqca mən —
Alt daşla üst daşının
Arasında qalan dən.
Dalğalar kimi kükrə,
Fırlan, fırlan, kirkirə...

TEŞİ

Fırlandıqca bu teşi,
Yunu əyirir, eşir.
Hörümçək tək hördüyü
Tordan tutub sallanır.
Əyirdiyi ip onun
Ortasına dolanır.
İşə salıb teşini
Nənəm durub obaşdan.
İp dolu çubuq bədən
Yoğundu koppuş başdan.
Zaman keçib, qocalıb,
Muzeyə düşüb teşi.
Maşınlar görür, bir vaxt
Onun gördüyü işi.

BADIŞ

— Toyuğun ayağında
Üzuyə bax, üzüyə.
— Heç belə də şey olar?
Hamı güldü Həziyə.
— Üzük deyil bəs nədir?
— Bax, əskidi-badışdı.
Çəpərdən aşıb gedir,
Çil toyuq çox nadinədi.
Biz bu əskini onun
Ayağına tikmişik,
Qonşunun toyuğuyla
Düşməsin tay-dəyişik.

NƏNƏ ÇÖRƏK BİŞİRƏNDƏ

Yoğurmuşam xəmiri,
Bəri ver o dəmiri.
— Dəmirin adı yoxdu?

— Niyə yoxdu, ərsindi.
— Ərsini neyləyirsən?
Az sual ver Təhsin, di!
Xəmiri xırda-xırda
Doğrayacam ərsinlə.
Sonra kündələyəcəm, —
Get məşğul ol dərsinlə!
— Kündəni neyləyirsən?
— Oxlov ilə yayacam.
Yuxa hazır olanda
Onu sərəcəm saca.
Çevirəcəm şiş ilə
Bişəcək dadlı yuxa.
Qurtaracaq nəvəmin
Əlişdən mənim yaxam.

DABBAĞ

Gəl gedək dabbağxanaya,
Baxaq dabbağın işinə.
O, dərinə aşlayıb
Döndərir gönə, meşinə.
— Nəyə gərəkdi gön, meşin?
— Bu nə sualdı, bir düşün...
Bil ki, dabbağ dəriləri
Nahaq yerə aşılabilir.
Əgər gön, meşin olmasa
Çəkmə, kürk, plaş olarmı?!

DOVLA

Qışın bu vədəsində
Hardandı bu çiçəklik?
Çəmən bilib, dovlanın
Yanına qaçma, kəklik.

Qayıt, o, çəmən deyil,
Ovçu quran dovladı.
Sözə baxmayıb getdin,
Ovçu səni ovladı.

ƏRSİN, OXLOV VƏ SAC

— Kim bilir, cavab versin:
Nəyə lazımdır ərsin?
— Bunu bəbə də bilir,
Çətin nə var ki, burda?
Ərsinlə doğrayırlar
Xəmiri xırda-xırda.
Kəndimizdə görmüşəm.
O balaca dəmiri.
Nənəm onunla kəsib
Kündələyir xəmiri.
— Bəs onda oxlov nədi?
— Oxlov — kündəni yayan.
— Düzdür, sən sualıma
Cavab ver görüm, oğlan?
Söylə görüm sac nədi?
— Sac çörək bişirəndi.
Doğru cavablarıma
Bir yuxa düşür, indi?
— Düşür.
— Onda tez elə,
Nənənin yanına qaç.
De ki, xəmir eləyib
Ocaq üstə assın sac!

AXUR

Axşamlar yorğun-argın
Qayıdanda naxırdan —
İnəyin gözü gəzir,
Görsün nə var axurda?

— Axur nədi, ay baba?
— Eşitmirsən, cavab ver.
İnəyin qabağına
Ot-ələf qoyulan yer.

Mənim ağıllı nəvəm,
Başa düşdünmü?
— Bəli.
Axur malın-inəyin
Boşqabıdır deməli.

CİRƏ

Başqa çarəmiz yoxdu,
Azdısı azuqəmiz,
Cirəylə işlədərik
Əti, yağı, qəndi biz.
— Cirə nədir?
— Qənaət.
Adamlar az yeyirlər.
Azaldılmış, kəsilmiş
Paya cirə deyirlər.

KƏRƏ-KÜRƏ

— Kərə qoyun tayın gördüm,
Küpəni görmək gərək.
— Kərə nədi, kürə nədi? —
Bilirsənsə de görək.
— Kürə — qulağı uzundu,
Kərə — qulağı gödək.

İLXI. NAXIR, SÜRÜ

— Sən kənddə yaşayırsan,
Gərək biləsən axı,
İlxı nədir, ay Tural?
— At sürüsüdür ilxı.

— Yaxşı, bəs naxır nədir?
— Dadlıdır inək südü,
Guya bilmirsən, naxır
Mal-qara sürüsüdür.

— Bəs onda sürü nədir?
— Sürü elə sürüdür.
Qoyun sürüsünə bax,
Otlaqları бүрүdü...

— İlxıçı — at otaran,
Naxırçı — mal otaran.
Bəs qoyun otarana
Nə söyləyirlər?
— Çoban.

SƏLLİMİ

— Daha getmir naxıra,
Vurğum vursun Səlimi.
Neyləyək, inəkləri
Ötürürük səllimi.

— Səllimi nədir, nənə?
— Səllimi — öz başına.
Kəndin dana-buzovu
Qalıb başlı başına.

HERAĞA — SAVA

— Lobyaların dibinə
Basdırdığım ağacdı.
Bü ləklərdə əkdiiyim
Lobyalar herağadı.

— Baba, herağa nədi? —
Sual verdi Təranə.
— Herağa söyləyirlər,
Qızım, həm tez əkilib,
Həm də tez bar verənə.

Bu lobyalar dən tutub,
Olar dərib bişirmək.
Təzə lobyə əkmişəm
O tərəfdə iki lək.

Hələ şaxlamamışam,
Görürsən, təzə bitir.
Çəpərin dibindəki
O şaxları get götür.

Şaxlayaq bu ləki də,
Xəbər ver uşaqlara.
Lobyə sarmaşığı kimi
Sarınsın bu şaxlara.

Herağa sovulanda
Bunlar açacaq çiçək.
Bu lobyalar savadı,
Yeni ge bar verəcək.

CİR, PEYVAS

Bir gün bağa gedəndə

Baba dedi Eyvaza:

— Kamil bağban, ay oğul,

Cır calamaz peyvasa.

Nəvə dedi: — Olarmı

Verim bir sual, baba?

— Peyvas nədi, cır nədi?

— Məni başa sal, baba

— Kiçik, turşməzə olur

Cır ağacın meyvəsi.

Peyvas alma dərəndə

Gəlir mənim həvəsim.

Ayıgilaslarını

Gilas eləmişəm mən.

Nə qədər cır ağacı

Peyvas eləmişəm mən.

Etdiyim peyvəndlərlə

Bəzəmişəm bu bağı.

İstəsən, öyrədərəm

Sənə alaq vurmağı.

YATAR

Bu torpağın qoynunda

Nə qədər nemət yatar.

Yeraltı xəzinəyə

Babalar deyib: yatar.

İnsan xəzinə tapsa,

Arzuya, kama çatar.

Uyuyan «gözəlləri»

Yuxusundan oyadar.

Xərclədikcə onları

Minarələr boy atar.

Şəhər salar, düzülər

Binalar qatar-qatar...

YARITMIRSAN DEYƏRLƏR

Tapşırıblar Sevincə

Bacısına göz ola.

Nigar, balaca Nigar

Yıxılmışdı az qala.

Səsə gəldi Xatirə,

Birdən qıcandı dişi.

Acıqlandı:

— Sevinc, sən

Yaratmırsan bir işi.

Anası gülümsədi,

Qızım, hirsələnmə hədə.

Yaratmırsan yox, burda

Yaritmırsan deyərlər.

SEVİNC

Boş-boşuna axtarmır

Adamı sevin özü.

Bəlkə də «sev» sözündən

Düzəlib sevinc sözü.

Dostla birgə ağlayıb,

Birgə güləsən gərək.

Sevinə bilmək üçün

Sevə biləsən gərək.

AZAN

Səhərlər verilir

Azan;

Qayıtsın yolunu,

Azan,

Dönüb ötən günə gəlsin,

Bir imana,

Dinə gəlsin...

MIĞMIĞA

İtil get, ay miğmiğa,
Durma mənle biğ-biğa.

ŞƏFFAF

Çox təmizdi şəffaf özü,
Bulanıqdı şəffaf sözü.

QISIR

Nənəm ürəyini qısır,
İnəyimnz qalib qısır.
Bu il bala verməyəcək,
Uşaqlar süd görməyəcək

SAPAND

O taydakı bağçada
Gör nə qədər qarğa var.
Üzümə dadanıbdır
Qara-qara qarğalar.

Babam bu tayda durub,
İşə salıb sapandı.
Onun atdığı daşlar
Çətin yana sapandı.

Ancaq məhəl qoyulmur
Vızıldayan daşlara.
Çünki tamah güc gəlir
Ac-yalavac quşlara...

DƏRZİ VƏ DƏRZ BAĞLAYAN

Altına qoyub dərzi,
İşə başladı dərzi.
Öz biçinçi dostunun
Köməyinə tələsdi.
Onun üçün bir qəşəng
Döşlük tikdi əlüstü.

SUAL-CAVAB

— Dağ nədi, aran nədi?
Şor nədi, ayran nədi?
— Dağ dağdı, aran aran,
Şor şordu, ayran ayran.

DAŞ

Dağların ətəyində
Sığınıbdır daş-daşa.
Qorxuram yer tərpənə,
Daş kükrəyə, daş daşa.
Divar olar evlərdə
Söykək olsa daş daşa.

**BU CİNASLI ŞEİRLƏR,
GÖR SƏNƏ NƏ DEYİRLƏR...**

Açgözə bax, açgözə,
Nə verdik dedi azdı!
Getdi çoxun dalınca
Yazıq meşədə azdı.

Nə soruşsan,
Qara, dinməz.
Adı qalıb
Qaradinməz.

Güldan düşdü,
Vay, sındı.
Yazıq güllər
Vaysındı.

Bəsdir elədin vargəl,
Evdə hər bir şey var, gəl.

Elə ki, dəydi vəl vələ,
Xırmana düşdü vəlvələ.

Vecinə də almır heç
Nə çovğun, nə boranı.
Bostanın bir küncündə
Mürgüləyir boranı.

Bilirsən şirin dilini,
İşə sal şirin dilini.

Evimdədi Gülgəzim,
Niyə çöldə gül gəzim?

Əynimdən düşdü fitə,
Məni basdılar fitə.

Əlində novruzgülü,
Balaca Novruz gülür.

Avara bax, avara,
Qoyub məni avara.

Danışma mənimlə acıqla,
Qəlbindən nə keçir, açıqla.

Dayanmışam üzü yola,
Adım qalıb üzü yola.

Ağac idim, odun oldum,
Mən alovun, odun oldum.

Gürü dostum əziz Otar,
Apar quzuları otar.

Söz deməmiş qız durdu,
Soyuq çayı qızdırdı.

Kim işləsə özbaşına,
Oyun açar öz başına.

Əgər bu qazan məniməsə,
Oğulsan onu məniməsə!

Ata, nədənsə bu ay,
Gözə az göründü Ay.

Demirəm dürrəm, inciyəm,
Ancaq səndən mən inciyəm.

Dedim adım Aygüldü,
Sözlərimə Ay güldü.

Nəfəsini dərib sən,
Xeyli meyvə dəribsən.

Tutmaq üçün bu qurdu,
O tələni bu qurdu.

Bu külüngdü, o beldi,
Nə dayanmışan, yeri!
Qızıl tapa bilməzsən
Əgər qazmasan yeri.
Qazıl, torpağım, qazıl,
Gül bitsin qızıl-qızıl...

Əli boşdu, zərgərə
Qızıl gərək, zər gərək.

Görə bilmir göz gözü.
Hər yan qara zülmətdi.
İşıqları söndürüb,
Yağı bizə zülm etdi.

Nə qorxaqdı bu Ülkər,
Günəşi görcək ürkər.

Xalça üçün pul azdı,
Gücüm çatan palazdı.

Bu köhlən at cıdırda
Çətin əyilə, sına.
Mənə inanmırsansa,
Çap, onu özün sına!

Bizim bostanımıza
Divan tutub sağsağan.
Dimdik-dimdik eləyib,
Qalmayıb bir sağ soğan.

Yuxudan duran kimi
Bizim kiçik Tamaşa,
Həngamə qoparacaq,
Başlayacaq tamaşa.

Nənəm ürəyini qısır,
İnəyimiz qalıb qısır.

Bu yarpızdı, o nanədi?! —
Yaxşı bilir ki, nə nədi...

Danışma, ə, bəsdı,
Sözlərin əbəsdı.

Bu dünyada qafilə,
Nə karvan, nə qafilə?

Nə içki, nə bədə? —
Nəbadə, nəbadə!...

Nə olsun ki, su daşıyam,
Vedrəm yoxdu su daşıyam.

Gözəl kənddi Ramana,
Qəlbim olub ram ona.

Xoş gəlmisən, salam, atam.
Gözün aydın, salamatam.

Bu meyvəni o çardaqdan
Mən asmadım, anan asdı.
Xahiş elə, versin yeyək,
Yaman dadlı ananasdı.

Hər yan dümağ, bəyazdı,
Cığır itdi, bəy azdı.

Hər bir dərde var əlac,
Ona-buna az əl aç.
Get bazara, ay hilal.
Bir az zənəfil, hil al.

Bağçada görüb qaraltı,
Gəlin gözləri qaraldı.
Əlimdəki dəyənəyi
Görüb, qorxudan gəl əsər.
Yetişib şipşirin olar,
Tənəyin üstə kələsər.

Qoru, qora üzüm olsun,
Pay almağa üzüm olsun.

Özün söylə, bürüncə
Nə geyim, nə bürüncək?

Sözün nədir mənə, Nadir?
Mənim tək dost olar nadir.

Həmişə geydiyi bezdi,
Yazıq bu paltardan bezdi.

KƏLƏOŞ

— Bu nədir bişirmisən?

— Qurudlu kələoşdu.

Bir boşqab çəkdim, yedi,
Çevrildi kələ, coşdu.

QALA

Daş divardan qopan deyil,
Hara qoysan qalasıdı.
Bu, babaların hördüyü
Xocamsaxlı qalasıdı.

TAXTA

Mişarlar düşdü işə,
Ağacdən çəkdi taxta.
Usta əlləri dəydi,
Taxta çevrildi taxta.

YAŞIL AY

Boz ay, bədi bozardın,
Çıx get, gəlsin yaşıl ay.
Çöllər, düzlər, yamaclar
Qoy bürünsün yaşıla.

İTİN

KÜÇÜYƏ NƏSİHƏTİ

Yaşamaq istəyirsən hür,
Hür, hür, hür!...

Yayam, yayam, yayam mən,
Bir çəkili yayam mən.
Çiçəklərin ətrini
Gərək elə yayam mən.

Yay gəlsin, iyun olsun,
Quzular qoyun olsun.
Mənim körpə çobanım.
Tez böyü, toyun olsun.

Qanmaza ya otaq, ya dam,
Duyğusuz kəslərə yadam.
Ürəyimə bir od düşüb,
Çətin ki, uyuyam, yatam.

Mənimçün əzizdi o dam,
Taxtadan tikilib odam.
Orda necə yaşayacam,
Axı mən yanar bir odam?!

Havayı tökdüm o təri,
Gül əkdim səndən ötəri.
Üzünü döndərüb getdin,
Dostluq olarmı ötəri?

PAYTAXT

Harda olub xan taxtı,
Harda olub bəy taxtı.
Ora olub ölkənin
Baş şəhəri, paytaxtı.

Dolu idi çuval duzla,
Deşdim onu çuvalduzla.

Nigaranam Sərkərdən,
Qoyub məni sərkərdən.

Düşmən yüzdü, səksəndi,
Bizi gördü səksəndi.

Yerə inci də sərsəm,
Görməyəcək bu sərsəm.

Yadellilərə
Sinəni sən gər.
Düşmən önündə
Yaransın səngər.

Danışınca qozu-qozu,
Çıx ağaca, çırp bu qozu.

Mərdə kəsin qarpız, qovun,
Namərdi qapıdan qovun.

Göylər necə aydındı,
Ulduz güldü, Ay dindi.
Səni başa düşmürəm,
Sözlərini aydın de.

KÖNLÜ YEMİŞ İSTƏYƏN

Neçə gündür bostanı
Buraxmısan başına.
Könlü yemiş istəyən,
Dolanar tağ başına.

TİKAN

— Böyürtkən yığan zaman
İlişmişəm tikana.
Gətir iynəni, sapı,
Köynəyimi tik, ana!
— Bir az hövsələni bas,
Bıy, bu nədir, ay Abbas,
Ta bundan köynək olmaz,
Dur gəl gedək dükana...

HƏR TƏRƏFİ QAR ALDI

Hər tərəfi qar aldı,
Ocağımız qaraldı.
Elə bil marıqdaydı,
Bircə anda sırsıra,
Odunların üstünə
Düzüldü sıra-sıra.

GƏLİNCİK BALAM

Öpüm səni, barışaq
Yaxın gəl, incik balam.
Adam küsəyən olmaz,
Mənim gəlincik balam.

TƏNBƏLİN MƏSLƏHƏTİ

Sənə versələr sual,
Dinmə, ağzına su al!

QOÇ VƏ TƏKƏ

Lovğalanma, ay təkə,
Gəl döyüşək tək-təkə.
Sən qoçaqsan, mən qoçaq? —
Sən təkəsən, mən qoçam.

BİRİNCİ

Birinciyə gedir qızım,
Birincidi.
Aldıqları beşin biri
Bir incidi.

GEN DOLANMA

Gen dolanma, ay Nəsir,
Dost arasında nə sirr?

ELŞAD

Elə iş gör, ay Elşad,
Sevinsin, olsun el şad.

ANADAN KÜSƏN OĞLAN

Ananın sözlərindən
İncimisən sən əbəs.
Deyir dəcəllik etmə,
Nə söyləsin sənə bəs?

QƏNDAB

Qənd yeyir Qəndab bala,
Di axtar, qənd tap, bala!
O qədər qənd yeyib ki,
Dönübdür qəndab bala.

BİRƏBİTDƏN

Oxuyurdu Birəbitdən:
— Sürətlidir Birə Bitdən.

SAATSAZ

Təmir edir saatları,
Mənim atam saatsazdı.
Onun əli dəydi, demək
İşləyəcək, saat sazdı.

PİRSAAT

Şamaxıda bir çay var,
Durub baxsan bir sacat,
Səni məftun edəcək
Dağlar qızı Pirsaat.

QIYAQ OT

Qoy yesin şirin-şirin,
Quzuya qıyaq otu.
Körpə əmlik otlasın
Bu körpə qıyaq otu.

XALÇA

Təmizlə döşəməni,
Aç, yerə döşə məni.

Tozlansam çubuq ilə
Döy məni, döşə məni.
Atma mənim üstümə,
Körpəni, döş əməni.

NAR

Üstü dolu nar ilə,
Əyilib nar qapadı.
Biri qırılıb düşdü,
Əzildi, nar qanadı.

GİLƏVAR

Çiçəklərin gözündə
Neçə şəhli gilə var.
Qurut o göz yaşını,
Gilavar, ay Gilavar

TURŞ NAR

Belə söylədi Anar:
— Nə yaman turşsan, a nar.
Bu turşluq alçadadı,
Verirsən alça dadı.
— Xoşuna gəlmir, yemə,
Dadım kimi dad hanı?
Görsə, ağzı sulanar
Məni bir yol dadanın...

DAŞMA

Bişirdiyim daşmadı,
Ha qızdırdım, daşmadı.

KİRİŞƏ

— Tez ol, işə girişək,
Düzəldək bir kirişə.
Minib onun üstünə
Dağ aşağı sürüşək.
— Bu dağdan sürüşməyi
Etdim sənə qadağan.
Onun sıldırımından
Əskik deyil qada, qan.

BALACA SÜRÜCÜ

Yaşıl işıqlar yanır,
Qarşımda yol açıqdı.
Matoru işə saldım,
Maşınım yola çıxdı,
Harayladı ki, dostum
Qabaqda var sərt döngə.
Yollara nabələdsən,
Uzağa getmə, dön gəl.
Deyir dön gəl, dönərəm
O, mənə dost, doğmadı.
Həyatda insan üçün.
Ən yaxın dost, doğmadı.

GƏL

Yer eşir,
Gəl-gəl deyir.
Buynuzsuz kəl
Gəl deyil.

SIRĞAGÜLÜ

Bu dağda var
Sırğagülü.
Külək əsir,
Sırğa gülür.

BƏSDİR YOLLARI ÖLÇDÜYÜN

Bəsdir yolları ölçdüyün
Veyillənmə, yeri işinə!
Əməlli get, böyük-küçük
Baxır sənin yerişinə.

İstəmirik lağa qoyaq,
Səni ələ salaq, külək.
Yapış bir işin qulpundan,
Qol çırmala, bağda gül ək.

İş görməsə kimə gərək
Qüvvətli qol, gülü bilək?
Bina ucalt, yer ək, bağ sal,
İnsan olduğunu bilək.

DOSTUMUZ

Sevindirdi hamını,
Dostumuz bu gəlişlə.
Vedre verib əlinə
Dedik ona: — Gəl işlə!
Çarhovuzun içində
Nə yaxşı ki, su vardı.
Vedre-vedre daşıyıb,
Ağacları suvardı:

HƏYƏCAN

Pəyələr sıra-sıra,
Bayır sazaq, sırsıra.
Qara Çoban qışqırdı:
— Heyvanları qışqırdı.
Qarla örtülüb kövşən,
Ala qoyun, az gövşə.
— Tez elə, tap ot, ələf,
Yoxsa olarıq tələf.

DİVAN

Axı nə vaxtdan
Divan at oldu?
Onun belinə
Tural atıldı,
Aqşın atıldı.
Görün nə günə
Qalıbdır divan?
İndi mən sizə
Tutaram divan.

SƏN SAĞ

Keçini biz
aparsaq,
Söz olar,
Sən apar sağ.

KEÇƏ

Gəlib çıxmışیق yaylağa.
Uzaq yollar keçə-keçə.
Qurduğumuz alaçığın
Yanı keçə, üstü keçə.
Ondan çətin soyuq keçə,
Ondan çətin isti keçə...

YADDAŞ

Əgər səndə yoxsa yaddaş,
Elinə, obana yadlaş.

GƏLSƏNƏ

Dostum, bir dön bəri bax,
Gözəldimi bizim bağ?
Gilas verim gəl sənə,
Nə durmusan, gəlsənə...

RƏDD

Tülkünün ayaq izi
Qapımızda rədd oldu.
Toyuğu çırpışdırıb,
Başımızdan rədd oldu.

BİR AYDINLIQ GECƏDƏ

Bu aydınlıq göyləri
Seyr edirəm axşamdan.
Elə bil bal süzülür
Göydən yerə ağ şandan.
Göydə ulduz görməsəm,
Mənimçün ar olardı.
O sayrısan ulduzlar
Elə bil arılardı...

CÜCƏ

— Ay lümək cücəm,
— Cib, cib...
Dən ilə doludur cib.
Çağırıram bir kəlmə,
İstəmirsən heç gəlmə...

— Tüfəngimi götürdüm,
Gedək vuraq qırqovul.
— Heç ağlın başındamı,
Nə umursan sən məndən?
Qırqovulu qırmazlar,
Hünərin var, qır, qovul
Bu meşədən, çəməndən...

**GET
ÖZ İŞİNƏ QARIŞ**

— Tapan kimi kirəvə,
Qapını aç, gir evə.
— Boyun var bircə qarış,
Get öz işinə qarış.

QANQAL

Əl uzatdım dərim onu,
Dedim yaxşı qanqaldı.
Tikanı batdı əlimə,
Yarpağında qan qaldı.

XAMA

Nabələdə, xama
Kimdi verən xama.

QAZAN

Bekar gəzmə, işlə qazan.
Boş qalmasın evdə qazan.

Mənə çevirdin arxa,
Gedib yıxıldın arxa.

**ƏKİN, SƏPİN,
BİÇİN**

Danışdıq kür-küləşi,
Gəlin yeri əkin del!
Ay traktorçu qardaş,
Sənin işin əkindi.

Şumlamışam torpağı,
Toxum gətir səp indi!
Bilirsən ki, əkindən
Sonra gələn səpindi.

Zəmi çıxıb qurşağa,
Tökülməmiş biçin di!
Konbaynçı qardaşım,
Sənin işin biçindi...

ÇİMƏRLİKDƏ

Dedim ki, yorulmusan,
Nəfəsini dər indi.
O yana sarı üzmə,
Ora yaman dərindi.
Elxan sözə baxandı,
Hədələdim, çəkindi.
Orxan isə boğulur.
Tut əlindən çək indi!
Ağzına şor su dolub,
Unutmaz o bu dadı.
Belə olar e, dostum,
Hə, necəsən burda dur!

SÖZÜ DEYƏNDƏ AÇIQ

Sözü deyəndə açıq
Niyə edirsən acıq?
Yemək hələ bişməyib,
Axı hamımız acıq?!

QAVAL

Əlimdə var bir qaval,
Hünərin çatır, qov, al.

HİKKƏ

Yeriyəndə yer əsərdi,
Hikkə onu yerə sərdi.

ELƏ Kİ

Elə ki, gördü şirə,
Qarışqa dondu şirə.

ƏDƏBAZ

Bu oğlan çox ədəbazdı,
Çünki onda ədəb azdı.

AYIDÖŞƏYİ

Mənə deyirlər
Ayıdöşəyi,
Neyləyir axı
Ayı döşəyi

BAL BALA

Dodağını büzmə gəl,
Şəkər bala, bal bala.
Tez ol bal ye doyunca,
Qoy qarışsın bal bala.

ÇİĞİRTMA

İstəmirəm çığirtma,
Çil toyuğu çığirtma.

BALAM GÜLLƏRƏ BAXDI

Bu na qəşəng güldandı,
Gülün yeri güldandı.
Balam güllərə baxdı,
Güllüyünü gül dandı.

QALMAQAL

Qışqırdılar:

— Qalma!

— Qal!

Düşdü yaman

Qalmaqal.

SƏRİNC

Südü töksən
Sərinçə.
Saxlayacaq
Sərinçə...

QALINCA

Tabaqda
Un qalınca,
Bişir kökə,
Qalınca...

SINAR

Bir daş atsan ayna gölə,
Çiliclənər, su da sınar.
Oraq zəmini biçəndə,
Cu səhəngi suda sınar...

YAĞIŞ YAĞIR

Gəl sən də bax Narın, Narın,
Yağış yağır narın-narın.
Üstünün tozu, torpağı
Yuyulur almanın, narın.

QUŞÜZÜMÜ

Belə deyir Quşüzümü;
Dimdikləyir quş üzümü.

POEMA

İNTİQAM

Qanadları qara qarğa,
Bir də gəlmə bizim bağa.
Tutduğundan barı usan,
Cücələrə dadanmısan.
Yazıqları daşıyırsan,
Damağı çağ yaşayırsan.
Son qoydun sevincimə sən,
Daha məndən incimə sən.—
Belə söylədi İsgəndər,
Günlər ötdü, aylar ötdü.
Cücələrin qənimini
Bir gün yaxşı-yaxşı güddü.
Tapdı qarğa yuvasını,
Oğlanı fikir götürdü.
Dağı arana apardı,
Aranı dağa gətirdi.
Amansız intiqam hissi
Sinəsində qaldırdı baş.
Boz qarğanın yuvasına
Yaxınlaşdı yavaş-yavaş.
Ocaq çatıb qazan asdı
Qarğa qalxanda havaya,
Yumurtaları bişirib
Yenə qaytardı yuvaya.
Xəbəri yoxdu xəbərdən,
Qanadları qara qarğa.
Uçub getmisən səhərdən,

Xoşbəxtliyin bitdi daha.
Nə şəkkın var, nə də şübhən,
Arxayınca yaşayırsan.
Əlinə fürsət düşəndə
Cücələri daşıyırsan.
Heç toyuğu düşünmürsən,
Anlamağa təhərin yox.
Özgəsinə quyu qazan
Özü düşər, xəbərin yox.
Kürt düşmüşən neçə gündü,
Bala yolu gözləyirsən.
Hələ dünyaya gəlməmiş
Körpəni əzizləyirsən:
— Günlər dönüb oldu həftə,
Həftələr dönüb oldu ay.
Yolunuzu gözləyirəm,
Laylay, balalarım, laylay.
Laylay, körpəciyəzlərim,
Gözünüzü açın, açın.
Deşin, deşin yumurtanı,
Ananızı qucun, qucun.
Məni salıbdır bu hala,
Çil toyuğun qarğışımı?
Bu yumurta cücələrin
Daşa dönmüş göz yaşımı?
Gecə-gündüz intizarla
Sənəmi sizə söylədim.
Canımda odum qalmadı,
Dilimdən odum tükəndi
Təki çıxın yumurtadan,
Sizin üçün dən olaram.
Dilim qurusun, ölsəniz
Baş daşınız mən olaram.
Qış gəlib kəsdi qapını,
Qar ələndi düzə, dağa.
Yumurtaların üstündə
Qaxac olub öldü qarğa.
İsgəndərin gözü doldu,

Düşməninə bağışladı.
Yuvasında qaxac olan
Boz qarğanı alqışladı.
Tutduğundan peşman oldu,
Hey özünü danladı o
Sonsuz bala sevgisinin
Mənasını anladı o...

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Qəlbində varsa təpər, alnından günəş öpər	3
Baharım, sevinc payım. Qışım, payızım, yayım	38
Uşaqsız ev, uşaqsız el susuz dəyirmanə bənzər	77
Pəncərəsiz yaşamaq bil ki, əfsanə sözdü.	
Ürəyin pəncərəsi bir cüt işıqlı gözdü	147
Sevimli çiçəklər, gözəllər, göyçəklər	186
Kim zəhmətə könül versə, əvvəl-axır xeyir tapar....	213
Kimin ki, qanadı var uçmaq ona yaraşır	234
Bir söz sənin. Bir söz mənim	249
Çox razısan özündən, düşərsən ha gözümdən!	268
Dilimizin sözləri	307
Bu cinashlı şeirlər, gör sənə nə deyirlər	324

Poema

İntiqam	347
---------------	-----

Rafiq Yusifoğlu

Çiçək yağışı

Rəssam

Nərmin Abdullayeva

Dizayn

Zaur Məmmədov

Korrektor

Fəridə Ələsgərli

BAKININ İNCELEYİŞİ
KİTAPIN İNCELEYİŞİ

Qalburda varan kəpər, alımdan qurur qurur	3
Baharın, səylər payını. Qışın, səylər payını	36
Uşaqların, uşaqların əl əlində oynayan bəzə	7
Pəncərələrin yığıncağı ləl və ağızda	10
Qışın pəncərəsi bir ci t ləmət qışda	117
Pəncərələrin, pəncərələrin qışda	124
Kim qışda qışda qışda, qışda qışda qışda	13
Kışın, qışda qışda qışda qışda qışda	14
İki qışda qışda qışda qışda qışda	10
Çox qışda qışda qışda qışda qışda	266
Qışda qışda qışda qışda qışda	307
Qışda qışda qışda qışda qışda	37

İsmayil
Nəsimi

İsmayil
Nəsimi

İsmayil
Nəsimi

Çapa imzalanıb 05.01.2009
Formatı 70x100 $\frac{1}{16}$. F.ç.v. 22
Tirajı 1000 əd.

“Çaşıoğlu” mətbəəsi.
Bakı ş., Mikayıl Müşfiq küç., 2E.
Tel: 447-49-71

